

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE LA JUSTICE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

Mardi

07-12-2010

Après-midi

Dinsdag

07-12-2010

Namiddag

N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	Parti Socialiste
MR	Mouvement réformateur
CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
sp.a	socialistische partij anders
Ecolo-Groen!	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen!
Open Vld	Open Vlaamse Liberalen en Democraten
VB	Vlaams Belang
cdH	centre démocrate Humaniste
LDD	Lijst Dedecker
PP	Parti Populaire

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
DOC 53 0000/000	Document parlementaire de la 53 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000	Parlementair stuk van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (op beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes :	Bestellingen :
Place de la Nation 2	Natieplein 2
1008 Bruxelles	1008 Brussel
Tél. : 02/ 549 81 60	Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be	www.deKamer.be
e-mail : publications@laChambre.be	e-mail : publicaties@deKamer.be

SOMMAIRE

Question de M. Damien Thiéry au ministre de la Justice sur "les arrangements de promoteurs immobiliers avec certaines communes flamandes visant à permettre à ces dernières de sélectionner les acquéreurs de biens immobiliers" (n° 1300)	1
<i>Orateurs: Damien Thiéry, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</i>	
Question de Mme Marie-Christine Marghem au ministre de la Justice sur "la violence faite aux femmes" (n° 1339)	3
<i>Orateurs: Marie-Christine Marghem, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</i>	
Question de M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "l'agrandissement d'Everberg" (n° 1318)	8
<i>Orateurs: Renaat Landuyt, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</i>	
Question de M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "la procédure de récusation du juge d'instruction M. De Troy dans le cadre de l'instruction judiciaire 'Calice'" (n° 1319)	9
<i>Orateurs: Renaat Landuyt, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</i>	
Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le manque aigu de personnel à la justice de paix du premier canton de Hasselt" (n° 1454)	10
<i>Orateurs: Bert Schoofs, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</i>	
Question de M. Peter Logghe au ministre de la Justice sur "les erreurs de procédure commises lors de l'arrestation de personnes suspectées d'activités terroristes à Bruxelles" (n° 1462)	12
<i>Orateurs: Peter Logghe, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</i>	
Question de M. Siegfried Bracke au ministre de la Justice sur "le désencombrement des archives de la Sûreté de l'État" (n° 1040)	14
<i>Orateurs: Siegfried Bracke, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</i>	
Questions jointes de	17
- M. Raf Terwingen au ministre de la Justice sur "les directives du barreau de Bruxelles en matière de class actions" (n° 1341)	17
- Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur	17

INHOUD

Vraag van de heer Damien Thiéry aan de minister van Justitie over "de afspraken die bepaalde Vlaamse gemeenten met projectontwikkelaars maken om de kopers van vastgoed te kunnen selecteren" (nr. 1300)	1
<i>Sprekers: Damien Thiéry, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</i>	
Vraag van mevrouw Marie-Christine Marghem aan de minister van Justitie over "het geweld tegen vrouwen" (nr. 1339)	3
<i>Sprekers: Marie-Christine Marghem, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</i>	
Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de uitbreiding van Everberg" (nr. 1318)	8
<i>Sprekers: Renaat Landuyt, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</i>	
Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de procedure tot wraking van onderzoeksrechter De Troy in het zogenaamde gerechtelijk onderzoek 'De Kelk'" (nr. 1319)	9
<i>Sprekers: Renaat Landuyt, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</i>	
Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "het acute personeelstekort bij het vrederecht van het eerste kanton te Hasselt" (nr. 1454)	10
<i>Sprekers: Bert Schoofs, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</i>	
Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van Justitie over "procedurefouten bij de aanhouding van Brusselse terreurverdachten" (nr. 1462)	12
<i>Sprekers: Peter Logghe, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</i>	
Vraag van de heer Siegfried Bracke aan de minister van Justitie over "het vrijmaken van de archieven van de Staatsveiligheid" (nr. 1040)	14
<i>Sprekers: Siegfried Bracke, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</i>	
Samengevoegde vragen van	17
- de heer Raf Terwingen aan de minister van Justitie over "richtlijnen bij de Brusselse balie inzake class actions" (nr. 1341)	17
- mevrouw Sophie De Wit aan de minister van	17

"class actions" (n° 1407) <i>Orateurs:</i> Raf Terwingen, Sophie De Wit, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude		Justitie over "class actions" (nr. 1407) <i>Sprekers:</i> Raf Terwingen, Sophie De Wit, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	
Question de Mme Sonja Becq au ministre de la Justice sur "la tenue des registres de population en ce qui concerne la transcription correcte du nom" (n° 1240) <i>Orateurs:</i> Sonja Becq, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude	21	Vraag van mevrouw Sonja Becq aan de minister van Justitie over "het houden van de bevolkingsregisters wat de juiste schrijfwijze van de naam betreft" (nr. 1240) <i>Sprekers:</i> Sonja Becq, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	21
Question de M. Koenraad Degroote au ministre de la Justice sur "les seuils de tolérance en ce qui concerne les excès de vitesse" (n° 1352) <i>Orateurs:</i> Koenraad Degroote, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude	24	Vraag van de heer Koenraad Degroote aan de minister van Justitie over "tolerantiedrempels bij snelheidsovertredingen" (nr. 1352) <i>Sprekers:</i> Koenraad Degroote, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	24
Questions jointes de - Mme Katrin Jadin au ministre de la Justice sur "la corruption en Belgique" (n° 1364) - Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "la lutte contre la fraude et la corruption" (n° 1444) - M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le manque d'efficacité dans la lutte contre la corruption" (n° 1453) <i>Orateurs:</i> Katrin Jadin, Sophie De Wit, Bert Schoofs, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude	25 25 25 25	Samengevoegde vragen van - mevrouw Katrin Jadin aan de minister van Justitie over "de corruptie in België" (nr. 1364) - mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "de fraude- en corruptiebestrijding" (nr. 1444) - de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "het gebrek aan efficiëntie in de vervolging van corruptie" (nr. 1453) <i>Sprekers:</i> Katrin Jadin, Sophie De Wit, Bert Schoofs, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	25 25 25 25
Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la validité des amendes infligées en vertu d'accords entre le procureur général, le parquet et le tribunal de police" (n° 1372) <i>Orateurs:</i> Servais Verherstraeten , président du groupe CD&V, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude	34	Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de geldigheid van uitgeschreven boetes op grond van overeenkomsten tussen de procureur-generaal, het parket en de politierechtbank" (nr. 1372) <i>Sprekers:</i> Servais Verherstraeten , voorzitter van de CD&V-fractie, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	33
Question de Mme Özlem Özen au ministre de la Justice sur "l'extension du système JustScan" (n° 1387) <i>Orateurs:</i> Özlem Özen, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude	35	Vraag van mevrouw Özlem Özen aan de minister van Justitie over "de uitbreiding van het JustScansysteem" (nr. 1387) <i>Sprekers:</i> Özlem Özen, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	35
Question de Mme Özlem Özen au ministre de la Justice sur "la prison de Tilburg" (n° 1388) <i>Orateurs:</i> Özlem Özen, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude	37	Vraag van mevrouw Özlem Özen aan de minister van Justitie over "de gevangenis van Tilburg" (nr. 1388) <i>Sprekers:</i> Özlem Özen, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	37
Question de Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "le régime carcéral à Louvain" (n° 1408) <i>Orateurs:</i> Sophie De Wit, Carl Devlies , secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude	39	Vraag van mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "het gevangenisregime in Leuven" (nr. 1408) <i>Sprekers:</i> Sophie De Wit, Carl Devlies , staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding	39

<p>Question de M. Koenraad Degroote au ministre de la Justice sur "l'interprétation de la notion d'affaires courantes et la différence entre deux arrêtés royaux" (n° 1411)</p> <p><i>Orateurs:</i> Koenraad Degroote, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</p>	40	<p>Vraag van de heer Koenraad Degroote aan de minister van Justitie over "de interpretatie van lopende zaken en het verschil tussen twee KB's" (nr. 1411)</p> <p><i>Sprekers:</i> Koenraad Degroote, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</p>	40
<p>Question de Mme Jacqueline Galant au ministre de la Justice sur "le jugement très variable d'accès à la nationalité belge entre les différents arrondissements judiciaires" (n° 1428)</p> <p><i>Orateurs:</i> Jacqueline Galant, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</p>	42	<p>Vraag van mevrouw Jacqueline Galant aan de minister van Justitie over "de zeer uiteenlopende vonnissen tussen verschillende gerechtelijke arrondissementen in verband met het verkrijgen van de Belgische nationaliteit" (nr. 1428)</p> <p><i>Sprekers:</i> Jacqueline Galant, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</p>	42
<p>Question de Mme Jacqueline Galant au ministre de la Justice sur "les problèmes informatiques dans les tribunaux" (n° 1429)</p> <p><i>Orateurs:</i> Jacqueline Galant, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</p>	45	<p>Vraag van mevrouw Jacqueline Galant aan de minister van Justitie over "de informaticaproblemen in de rechtbanken" (nr. 1429)</p> <p><i>Sprekers:</i> Jacqueline Galant, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</p>	45
<p>Question de M. Georges Gilkinet au ministre de la Justice sur "la gestion des fonds saisis et confisqués par l'OCSC" (n° 1465)</p> <p><i>Orateurs:</i> Georges Gilkinet, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</p>	47	<p>Vraag van de heer Georges Gilkinet aan de minister van Justitie over "het beheer van de door het COIV in beslag genomen en verbeurdverklaarde fondsen" (nr. 1465)</p> <p><i>Sprekers:</i> Georges Gilkinet, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</p>	47
<p>Question de M. Peter Logghe au ministre de la Justice sur "l'absence de poursuites contre des pirates internationaux par la justice belge" (n° 1402)</p> <p><i>Orateurs:</i> Peter Logghe, Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude</p>	51	<p>Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van Justitie over "het niet-vervolgen van internationale piraten door de Belgische justitie" (nr. 1402)</p> <p><i>Sprekers:</i> Peter Logghe, Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding</p>	51

COMMISSION DE LA JUSTICE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

du

van

MARDI 7 DÉCEMBRE 2010

DINSDAG 7 DECEMBER 2010

Après-midi

Namiddag

De vergadering wordt geopend om 14.20 uur en voorgezeten door mevrouw Sarah Smeyers.
La séance est ouverte à 14.20 heures et présidée par Mme Sarah Smeyers.

De **voorzitter**: Collega's, zoals beloofd mag de heer Thiéry zijn vraag van vorige week nu stellen. Tweede keer, goede keer.

01 Question de M. Damien Thiéry au ministre de la Justice sur "les arrangements de promoteurs immobiliers avec certaines communes flamandes visant à permettre à ces dernières de sélectionner les acquéreurs de biens immobiliers" (n° 1300)

01 Vraag van de heer Damien Thiéry aan de minister van Justitie over "de afspraken die bepaalde Vlaamse gemeenten met projectontwikkelaars maken om de kopers van vastgoed te kunnen selecteren" (nr. 1300)

01.01 Damien Thiéry (MR): Madame la présidente, monsieur le secrétaire d'État, même si ce n'est pas neuf, si j'en crois la presse, certaines communes flamandes notamment les communes d'Overijse, Gooik et Vilvoorde, auraient conclu des arrangements avec des promoteurs immobiliers visant à leur permettre de s'assurer que les nouveaux logements seraient vendus en priorité à des néerlandophones.

En application de ces accords verbaux, reconnus dans la presse par les bourgmestres concernés, ce qui n'est guère étonnant à mon sens vu que je les connais, ces promoteurs auraient été invités par ces communes à leur transmettre la liste des candidats acheteurs afin de leur permettre de déterminer si ces candidats disposaient "de la capacité à s'intégrer", autrement dit afin de leur permettre de déterminer s'ils étaient capables de s'exprimer en néerlandais ou, à tout le moins, s'ils semblaient suffisamment "motivés" pour en faire l'apprentissage.

Selon moi, ces pratiques sont discriminatoires. Sur le plan pénal, de tels arrangements constituent une violation de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, ainsi que de la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre certaines formes de discrimination.

Les responsables de ces arrangements dans les communes pourraient avoir également violé l'article 245 du Code pénal, qui vise à interdire aux personnes publiques de s'ingérer dans des affaires commerciales ou privées, voire d'être reconnues coupables de corruption publique passive visée à l'article 246 du même Code.

Monsieur le secrétaire d'État, en raison de votre pouvoir d'injonction positive prévu à l'article 274 du Code d'instruction criminelle et eu

01.01 Damien Thiéry (MR): Een aantal Vlaamse gemeenten – met name Overijse, Vilvoorde en Gooik – hebben afspraken gemaakt met projectontwikkelaars opdat nieuwe woningen bij voorkeur worden verkocht aan Nederlandstaligen. In mijn ogen zijn die afspraken discriminerend en in strijd met de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, en artikel 245 van het Strafwetboek, waarbij het personen die een openbaar ambt uitoefenen, verboden wordt zich te mengen in handels- of private aangelegenheden. Overeenkomstig artikel 246 van hetzelfde Wetboek zou er zelfs sprake kunnen zijn van passieve openbare omkoping.

Zou u geen gebruik kunnen maken van uw positief injunctie-recht om de betrokken besturen of burgemeesters te vervolgen?

égard a la gravité des faits, n'y aurait-il pas lieu d'inviter le parquet et l'Office du procureur du Roi, à engager des poursuites à l'encontre de ces bourgmestres ou des autorités concernées?

01.02 Carl Devlies, secrétaire d'État: Madame la présidente, cher collègue Thiéry, si comme vous, une personne estime qu'il a été porté atteinte à sa vie privée, elle a la possibilité de porter plainte non seulement auprès de la Commission de la protection de la vie privée mais également devant les cours et tribunaux de l'ordre judiciaire, tant civils que pénaux.

Il en est de même si des infractions pénales sont relevées, qu'elles portent sur des faits de discrimination, de corruption, de prise d'intérêt ou de tout autre qualification qui s'avérerait juridiquement et pénalement adéquate.

Vous savez que conformément à la Constitution, les magistrats du ministère public sont indépendants dans l'exercice des recherches et des poursuites éventuelles. À ce titre, ils jouissent d'une large autonomie et de la liberté d'appréciation dans l'accomplissement de leur mission et peuvent donc décider d'entamer des poursuites ou non. Le pouvoir d'injonction du ministre de la Justice est une exception à la séparation des pouvoirs. À ce titre, il n'est utilisé qu'à titre tout à fait exceptionnel au terme d'une analyse précise d'un problème particulier qui aurait été porté à sa connaissance, une demande d'explication et un échange de correspondances avec le parquet général compétent justifiant une telle prise de position. Jusqu'à présent, ce problème ne s'est pas encore posé dans cette matière.

01.03 Damien Thiéry (MR): Je comprends votre réponse mais j'ai un souci dans la mesure où selon moi, le ministre devrait tout de même inviter le parquet à prendre position ou en tout cas à poursuivre jusqu'au moment où l'on voit s'il faut classer l'affaire ou pas. Je ne comprends pas comment le ministre n'intervient pas auprès du parquet; c'était l'objet de ma question.

01.04 Carl Devlies, secrétaire d'État: Comme je vous l'ai dit, le problème ne s'est pas encore posé.

01.05 Damien Thiéry (MR): Pouvez-vous me dire pourquoi il n'y a pas eu de correspondance avec le parquet général?

01.06 Carl Devlies, secrétaire d'État: On peut seulement le constater.

01.07 Damien Thiéry (MR): Je comprends bien mais en attendant c'est le constat qui se retrouve dans la presse. Il suffit de la lire...

01.08 Carl Devlies, secrétaire d'État: Je me réfère à la première partie de ma réponse.

La Commission de la protection de la vie privée est compétente. Les plaignants peuvent également recourir à des procédures pénales et

01.02 Staatssecretaris Carl Devlies: Indien iemand van oordeel is dat zijn privacy geschonden werd, dan kan hij een klacht indienen bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of de bevoegde hoven en rechtbanken; dit geldt eveneens in geval van discriminatie, corruptie of enige andere uit een juridisch of strafrechtelijk oogpunt passende kwalificatie.

Het positief injunctierecht van de minister van Justitie vormt een uitzondering op het beginsel van de scheiding van de machten. Hiervan kan alleen gebruik worden gemaakt wanneer er zich een zeer bijzonder probleem voordoet. Tot op heden was zulks niet het geval.

01.03 Damien Thiéry (MR): De minister zou het parket moeten verzoeken een standpunt in te nemen of te vervolgen, in voorkomend geval tot blijkt dat de zaak moet worden geseponneerd.

01.04 Staatssecretaris Carl Devlies: Er is voorsnog geen sprake van een bijzonder probleem.

01.05 Damien Thiéry (MR): Waarom werd er geen contact opgenomen met het parket-generaal?

01.08 Staatssecretaris Carl Devlies: De klagers kunnen een beroep doen op de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en kunnen

civiles.

gebruik maken van de bestaande strafrechtelijke en burgerlijke procedures.

01.09 Damien Thiéry (MR): Je retiens de ce que vous venez de dire que c'est la population qui doit engager des frais pour porter plainte. Je reviendrai prochainement avec une autre question à ce sujet car votre réponse ne me satisfait évidemment pas.

01.09 Damien Thiéry (MR): Het is dus de burger die de kosten voor een klacht moet dragen. Ik zal die kwestie opnieuw te berde brengen, want ik ben niet tevreden met uw antwoord.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

02 Question de Mme Marie-Christine Marghem au ministre de la Justice sur "la violence faite aux femmes" (n° 1339)

02 Vraag van mevrouw Marie-Christine Marghem aan de minister van Justitie over "het geweld tegen vrouwen" (nr. 1339)

02.01 Marie-Christine Marghem (MR): Madame la présidente, monsieur le secrétaire d'État, le 25 novembre dernier, c'était la Journée internationale de lutte contre les violences faites aux femmes. À cette occasion, divers rapports ont été rendus, notamment une étude qui a été établie par l'Institut pour l'égalité des hommes et des femmes, réalisée en 2010, qui dit qu'une femme sur sept a été confrontée à au moins un acte de violence commis par son ex-partenaire ou conjoint au cours des douze derniers mois, soit dans le courant de l'année qui s'est écoulée.

02.01 Marie-Christine Marghem (MR): Uit een studie van het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen blijkt dat vooral vrouwen het slachtoffer worden van echtelijk geweld, of het nu om verbaal, psychologisch dan wel fysiek geweld gaat. In gesprekken met de hulplijn 0800 30 030 geven de slachtoffers ook aan dat ze ontevreden zijn over het gebrek aan opvang door de politie – een federale bevoegdheid – wanneer ze een klacht indienen; die vaststelling wordt ook bevestigd op de hoorzittingen van de bijzondere commissie 'Seksueel misbruik': ondanks de politiehervorming wordt er bij de politie enigszins laks, onverschillig of zelfs lacherig gereageerd.

Le constat est le suivant: "Si les hommes sont aussi victimes par moment, les femmes sont également auteurs dans ce cas-là, il n'en demeure pas moins que les victimes de faits graves ou très graves dans la sphère privée sont principalement des femmes. Au sein du couple, la violence psychologique semble plus fréquente que la violence physique. La violence verbale représente 41 % des faits, suivis par des intimidations pour 22 % et des coups pour 15 %. Les femmes sont, en outre, davantage victimes de violence sexuelle que les hommes (5,6 % pour les femmes contre 0,8 % pour les hommes) et sont également plus enfermées ou mises à la porte (5,9 % pour les femmes contre 2,7 % pour les hommes)." Face à de telles souffrances, très peu de femmes, malheureusement, osent porter plainte et il y a une raison à cela, qui fait d'ailleurs l'objet de ma question.

Wat zal de minister ondernemen om de politiediensten ertoe aan te porren meer interesse en motivatie te tonen voor het opnemen van klachten?

Il est en effet relevé par la ministre wallonne de l'Action sociale, au départ des lignes d'écoute téléphonique 0800 30 030, que 40 % des femmes se déclarent tout à fait insatisfaites de l'absence d'accueil qui leur est réservé par la police relevant du fédéral, lorsqu'elles sont amenées à déposer une plainte ou à solliciter leur aide.

Au cours des auditions de la commission Abus sexuels dans le cadre d'une relation d'autorité, nous avons également constaté qu'il y a aussi une grande insatisfaction en matière de prise de plainte. On dirait que les choses se sont relâchées depuis les deux sursauts en provenance du monde politique, à savoir le dossier Dutroux tristement célèbre et depuis la "violence zéro" dans le milieu intrafamilial, décision, à un moment donné, de la ministre Onkelinx de mettre l'accent sur la lutte contre la violence intrafamiliale particulièrement à

l'égard des femmes. Malheureusement, malgré la réforme de la police, on trouve au niveau des commissariats une sorte de laxisme, une indifférence, voire parfois une moquerie, lorsqu'il s'agit de déposer plainte dans ce cadre-là. Je voudrais demander au ministre ce qu'il compte faire pour ressusciter l'intérêt et remotiver les forces de police simplement à la prise des plaintes qui sont déposées auprès d'elles? C'est très important!

02.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Madame Marghem, je n'identifie pas l'origine du chiffre mentionné dans votre question. Selon les services de politique criminelle qui ont assisté au colloque contre la violence envers les femmes ayant eu lieu les 25 et 26 novembre 2010, une telle affirmation ne semble pas avoir été formulée.

La question mériterait d'être précisée pour que des réponses adéquates lui soient apportées. Les termes "organisation de l'écoute" et "prise en compte des plaintes" peuvent recouvrir plusieurs réalités et viser plusieurs institutions. Ainsi, lorsqu'il est question de la première, parle-t-on de l'accueil réservé par les policiers chargés d'entendre les plaignantes? Vise-t-on l'action des maisons de justice et ses services d'accueil des victimes? Pour la prise en compte des plaintes, s'agit-il des suites que leur réserve le parquet ou de l'appréciation par les juges du fond?

Une politique criminelle globale précise existe en ce qui concerne la violence conjugale ou intrafamiliale. Elle est définie dans la circulaire commune du Collège des procureurs généraux et du ministre de la Justice. Elle a pour objet de donner une définition de la violence intrafamiliale, précisant en outre les modalités d'identification et d'enregistrement des dossiers par les services de police et les parquets.

Ce projet a été adopté par le Collège des procureurs généraux sous la présidence de la ministre de la Justice le 21 avril 2005.

Des adaptations des systèmes informatiques des polices et des parquets ont été nécessaires à l'élaboration, la mise en œuvre et le suivi d'une politique criminelle au niveau fédéral, mais aussi local, afin de répondre à des sollicitations scientifiques ou autres (questions parlementaires, évaluation et adaptation des lois, dispositifs réglementaires ou institutionnels).

Elle fait l'objet d'évaluations et de vérifications par le Collège des procureurs généraux en collaboration avec le service de politique criminelle, mais également avec des associations s'occupant des victimes, pour que l'évolution du problème soit analysée et que les nouveaux phénomènes de violence dans le contexte familial, tels que la maltraitance des parents et les crimes d'honneur, puissent être répertoriés et abordés.

Il me paraît indéniable que des progrès ont été engrangés dans ce domaine. L'instauration de policiers et de substituts de référence spécialement formés en est un exemple.

Cette politique criminelle permet de tendre vers les objectifs souhaités: assurer la protection des victimes, sensibiliser les acteurs policiers et judiciaires, éviter une banalisation de cette violence et

02.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Enige verduidelijking is op zijn plaats: de luisterbereidheid en de aandacht voor de klachten waarover u het heeft, kunnen immers zowel op de opvang door de politiediensten, het optreden van de justitiehuisen, de opvolging door het parket of de beoordeling door de grondrechter betrekking hebben.

In een gemeenschappelijke omzendbrief van het College van procureurs-generaal en de minister van Justitie van 21 april 2005 werd het globaal strafrechtelijk beleid inzake intrafamiliaal en partnergeweld uiteengezet. In het verlengde daarvan moesten de informaticasystemen van de politiediensten en het parket worden aangepast om te voldoen aan wetenschappelijke vereisten of andere eisen (met name in antwoord op parlementaire vragen).

De omzendbrief wordt geëvalueerd en op zijn praktische toepasbaarheid getoetst door het College van procureurs-generaal in samenwerking met de Dienst voor het Strafrechtelijk beleid en de belangenverenigingen voor slachtoffers. Zo wordt de evolutie van deze problematiek gevolgd en wordt rekening gehouden met nieuwe vormen van geweld, zoals oudermishandeling of erewraak. Uit de aanwijzing van daartoe speciaal opgeleide referentiepolitieambtenaren en -substituten mag blijken welke vooruitgang er op dit vlak werd geboekt.

Met dit strafrechtelijk beleid willen we de slachtoffers beschermen, de politieke en justitiële actoren sensibiliseren, banalisering voor-

donner un signal fort aux auteurs en leur démontrant que le parquet entend réserver à chaque plainte la réaction qu'elle mérite. Le nouveau plan d'action national pour la lutte contre la violence entre partenaires et contre les autres formes de violence intrafamiliale, le plan 2010-2014 approuvé le 23 novembre 2010 par la conférence interministérielle "Intégration dans la société" s'inscrit dans le même cadre.

Je partage bien entendu votre préoccupation quant au fonctionnement des juridictions du travail et au traitement du dossier de règlement collectif de dettes, vu notamment l'importance de la procédure dans le contexte social et économique actuel.

02.03 Marie-Christine Marghem (MR): Monsieur le secrétaire d'État, je crois que vous abordez une autre question qui n'est peut-être pas à l'ordre du jour et que j'avais déposée manuscritement. À l'occasion du quarantième anniversaire des juridictions du travail, je m'inquiétais de l'arriéré de ces juridictions à cause du transfert du contentieux du règlement collectif de dettes sans mesures d'accompagnement en termes d'étoffement des greffes. Vous êtes donc passé de la réponse à la première question à la réponse à la deuxième question, que je n'ai pas encore posée. Ce qui est parfait: vous précédez mes désirs, ce qui est formidable!

02.04 Carl Devlies, secrétaire d'État: Je ne fais que vous livrer les documents qui me sont transmis par les services du ministre de la Justice. Certaines réponses me sont transmises au dernier moment. Je n'ai pas eu l'occasion de les contrôler. J'ai devant les yeux un document qui s'intitule "Projet de réponse violence faite aux femmes" et qui correspond à la question que vous avez posée.

02.05 Marie-Christine Marghem (MR): C'est un copié collé un peu hasardeux, non? La violence faite aux femmes et les juridictions du travail, on peut chercher un rapport entre les deux sujets mais cela ne semble pas si facile.

De **voorzitter:** Mevrouw Marghem, dat werd ingediend als één vraag. Beide vragen hebben samen één nummer gekregen, vandaar de verwarring.

02.06 Carl Devlies, secrétaire d'État: Madame la présidente, il y a eu un malentendu. Je propose donc que Mme Marghem pose sa deuxième question.

02.07 Marie-Christine Marghem (MR): Madame la présidente, je voudrais d'abord répliquer à la réponse à ma première question et je poserai ensuite ma deuxième question.

Je comprends bien que le secrétaire d'État soit gêné. D'une part, parce qu'on lui envoie les réponses en dernière minute et, d'autre part, parce qu'il n'est pas le ministre titulaire de la charge de la Justice. Même si ma question est générale, vous savez exactement de quoi je veux parler car vous venez de faire le récitatif de tout ce que je connais en cette matière, pour des raisons de pratique

komen en de daders een sterk signaal geven. Het nieuw Nationaal Actieplan 2010-2014 inzake de strijd tegen partnergeweld en andere vormen van huiselijk geweld sluit daarbij aan.

Ik deel uw bezorgdheid over de werking van de arbeidsrechtbanken en -hoven en de manier waarop het dossier van de collectieve schuldenregeling behandeld wordt.

02.03 Marie-Christine Marghem (MR): U heeft het nu over een andere vraag die ik nog niet gesteld heb en die gaat over de achterstand bij die rechtscollages als gevolg van de overdracht van de geschillen met betrekking tot de collectieve schuldenregeling, zonder dat er begeleidende maatregelen werden genomen om de griffies in staat te stellen het hoofd te bieden aan die bijkomende werklust.

02.04 Staatssecretaris Carl Devlies: Ik beschik niet altijd over voldoende tijd om de antwoorden die de diensten van het ministerie van Justitie me bezorgen, te checken.

02.05 Marie-Christine Marghem (MR): Van geweld tegen vrouwen naar de arbeidsrechtbanken, voorwaar een gewaagde gedachtesprong!

02.07 Marie-Christine Marghem (MR): Op uw antwoord op mijn eerste vraag wil ik repliceren dat een enquête, die werd gehouden via het gratis nummer voor vrouwen die het slachtoffer zijn van partnergeweld (0800 30 030), heeft aangetoond dat 40 procent van de personen die het nummer bellen, ontevreden is over de

professionnelle.

J'ai été interpellée par une enquête faite au départ du numéro gratuit mis à la disposition des femmes victimes de violences (0800 30 030). On y parle des personnes qui appellent ce numéro; il ne s'agit pas des personnes qui vont voir le procureur du Roi ou les services de police ni du nombre d'affaires traitées au niveau des parquets. Le point contact révèle que 40 % des personnes qui l'utilisent sont insatisfaites de l'accueil en première ligne, c'est-à-dire des services de police.

En matière de politique criminelle, il y a manifestement beaucoup à redire quant à la circulaire des procureurs généraux relative à la sensibilisation des acteurs de première ligne à la problématique de la violence intrafamiliale.

Je reviendrai donc vers vous avec une étude relative à ce chiffre. Comme vous le demandez, j'aimerais aussi savoir d'où sort ce chiffre et s'il se base sur une étude systématique, objective et concrète. Si ce chiffre révèle une réalité, il est dramatique de constater qu'après tous les efforts consentis, y compris le plan national de politique criminelle 2010-2014, 40 % des personnes se déclarent insatisfaites de l'accueil pour leur plainte déposée en première ligne, c'est-à-dire à la police. J'aborde à présent ma deuxième question.

02.08 Carl Devlies, secrétaire d'État: Je vous ai donné la liste des mesures qui ont été prises mais il y a encore des discussions concernant les chiffres. Au moment du dépôt de votre question, votre source n'était pas mentionnée. Je peux vous assurer que nous demanderons les chiffres exacts auprès du service de politique criminelle. Vous recevrez une réponse écrite.

02.09 Marie-Christine Marghem (MR): Je vous remercie. Cela me permettra d'étoffer mon dossier et de poursuivre la réflexion.

Ma deuxième question concerne les juridictions du travail qui fêtaient leur quarantième année d'existence il y a peu. Elles constataient, après avoir vécu de nombreuses années sans arriéré significatif au niveau du traitement des affaires entrantes, un arriéré de deux ans en moyenne par juridiction, eu égard au transfert auprès de ces juridictions du règlement collectif de dettes.

À l'époque où la ministre de la Justice, Laurette Onkelinx, avait pris cette décision, nous l'avions mise en garde, car la prise d'une telle décision engendrerait un accroissement de la charge de travail au niveau de ces juridictions. Certes, s'il ne s'agissait pas d'un problème, il fallait en tenir compte en termes d'encadrement, tant au point de vue du personnel au niveau des greffes que du matériel au niveau de l'informatisation.

Hélas, force est de constater que, rien, à ce jour, n'a été fait de façon spécifique. L'arriéré est significatif, ce qui est déplorable. En effet, depuis longtemps, on se plaint, à juste titre, d'un arriéré judiciaire auprès des tribunaux, ce qui ne permet pas au citoyen d'exercer ses droits subjectifs dans des conditions normales.

Les juridictions qui, jusque-là, y avaient échappé, connaissent

eerstelijnszorg, d.w.z. de politiediensten. Wat het strafrechtelijk beleid betreft, valt er ongetwijfeld heel wat aan te merken op de omzendbrief van de procureurs-generaal met betrekking tot het ontvankelijk maken van de eerstelijnsactoren voor het probleem van het intrafamiliaal geweld. Ik zal u daar opnieuw over ondervragen aan de hand van een studie over dat percentage.

02.08 Staatssecretaris Carl Devlies: Ik heb u een lijst gegeven van alle genomen maatregelen. We zullen de exacte cijfers opvragen bij de Dienst voor het Strafrechtelijk beleid. Ik zal u een schriftelijk antwoord bezorgen.

02.09 Marie-Christine Marghem (MR): Mijn tweede vraag betreft de arbeidsrechtbanken en -hoven. Per rechtscollege wordt er een gemiddelde achterstand van twee jaar vastgesteld, ten gevolge van de overheveling van de collectieve schuldenregeling.

Toen Laurette Onkelinx als minister van Justitie deze beslissing nam, hebben wij haar gewaarschuwd. Er diende rekening te worden gehouden met de omkering. Tot dusver werden er echter geen specifieke maatregelen genomen.

Wat zal u ondernemen?

maintenant cet arriéré. Il faudrait remédier à cette situation. Que comptez-vous faire?

02.10 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Chère collègue, vous avez posé deux questions différentes sous un même numéro, ce qui a suscité une erreur.

02.11 **Marie-Christine Marghem** (MR): J'ai rendu une feuille en indiquant "question 1" et "question 2", parce que j'étais pressée. Je voulais absolument poser ma question cette semaine.

De **voorzitter**: Het is goed dat u bomen wil sparen, mevrouw Marghem, maar voor de duidelijkheid doet u er de volgende keer beter aan om twee vragen, dus op twee papieren, in te dienen!

02.12 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Je partage, bien entendu, votre préoccupation concernant le fonctionnement des juridictions du travail et le traitement des dossiers de règlement collectif de dettes, vu notamment l'importance de la procédure dans le contexte social et économique actuel.

Au moment du transfert de la compétence du règlement collectif de dettes aux juridictions du travail, une extension de cadre a été réalisée avec 9 greffiers et 36 membres du personnel administratif.

De plus, en concertation avec les premiers présidents des cours d'appel et des cours du travail, j'ai récemment décidé de mettre à la disposition des juridictions du travail 10 référendaires pour le traitement des dossiers de règlement collectif de dettes. Ces mesures ne changent rien aux besoins d'évaluer la loi concernant cette procédure. J'ai également pris des initiatives en la matière en vue de réduire la charge administrative des tribunaux du travail. Dans cette procédure, je renvoie à la loi du 6 avril 2010 modifiant la procédure relative au règlement collectif de dettes.

Par ailleurs, il est essentiel de disposer d'un bon support IT pour assurer un fonctionnement performant des juridictions du travail. Sur ce plan également les services compétents du SPF Justice ont été invités à donner la priorité aux juridictions du travail.

Je suis conscient du fait qu'il faut continuer à veiller au suivi de la charge de travail dans les juridictions du travail.

Le 4 juin 2008, j'ai conclu avec l'ordre judiciaire un premier protocole concernant la mesure de la charge de travail axé principalement sur les cours d'appel. Le 25 juin 2010, j'ai signé un deuxième protocole concernant la poursuite des initiatives prises mais auxquelles se sont ajoutés le démarrage et le développement de la mesure de la charge de travail au niveau des juridictions du travail. L'opérationnalisation de cette mesure de la charge de travail doit conduire à la quantification des besoins en personnel ainsi qu'à l'optimisation des processus de travail.

02.13 **Marie-Christine Marghem** (MR): Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie pour votre réponse. Pourriez-vous m'adresser copie des protocoles signés récemment avec les juridictions du travail? Pourriez-vous également m'indiquer si, dans ces protocoles, la date à laquelle cette mesure de la charge du travail doit être objectivée a été prévue? Demande-t-on aux juridictions d'évaluer

02.12 Staatssecretaris **Carl Devlies**: De personeelsformatie van de arbeidsrechtbanken en -hoven werd met het oog op de overdracht van bevoegdheden uitgebreid met 9 griffiers en 36 administratieve medewerkers. Bovendien heb ik deze rechtscolleges onlangs 10 bijkomende referendarissen ter beschikking gesteld en werd hun administratieve werklust verminderd. Ik verwijs hiervoor naar de wet van 6 april 2010.

Ik ben mij ervan bewust dat de evolutie van de werklust in de arbeidsgerechten van nabij moet worden gevolgd.

Op 4 juni 2008 sloot ik met de rechterlijke orde een eerste protocol met betrekking tot de werklustmeting, dat in de eerste plaats de hoven van beroep betreft. Op 25 juni 2010 heb ik een tweede protocol gesloten met betrekking tot het voortzetten van de initiatieven, waaraan het opstarten en het ontwikkelen van de werklustmeting bij de arbeidsrechtbanken en -hoven werden toegevoegd.

02.13 **Marie-Christine Marghem** (MR): Zou u mij een kopie van die onlangs ondertekende protocollen kunnen bezorgen? Wanneer moet de werklustmeting geobjectiveerd zijn? Wordt het gerecht gevraagd

cette charge de travail spécifiquement pour chacune d'entre elles? À quelle date doivent-elles avoir achevé ce travail d'objectivation?

de werklust bij elk rechtscollege apart in te schatten? Wanneer moeten de rechtscollages daarmee klaar zijn?

02.14 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Les données disponibles vous seront transmises.

02.14 Staatssecretaris **Carl Devlies**: De beschikbare gegevens zullen u worden bezorgd.

02.15 **Marie-Christine Marghem** (MR): Je vous en remercie.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 **Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de uitbreiding van Everberg" (nr. 1318)**

03 **Question de M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "l'agrandissement d'Everberg" (n° 1318)**

03.01 **Renaat Landuyt** (sp.a): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik kijk uit naar het antwoord van de minister van Justitie dat u zult voorlezen.

03.01 **Renaat Landuyt** (sp.a): Une extension de la capacité du centre de détention d'Everberg pour les jeunes flamands avait été prévue à la demande du gouvernement flamand mais il ne devait pas être procédé à l'engagement de personnel supplémentaire. Le 24 février 2010, le ministre a toutefois déclaré en commission que dès qu'une décision aura été prise en ce qui concerne l'extension de la capacité, la direction générale EPI examinerait les besoins en personnel et les adapteraient si nécessaire.

In eerste instantie gaat het om een vermoedelijke uitbreiding van Everberg. Naar verluidt zou er op vraag van de Vlaamse overheid een uitbreiding van de capaciteit van Everberg voor Vlaamse jongeren in de maak zijn. Er zou evenwel geen extra personeel voorzien zijn voor die uitbreiding. In de commissievergadering van 24 februari 2010 antwoordde de minister van Justitie nochtans dat vanaf het moment waarop geweten is dat de capaciteit opgevoerd kan worden, het directoraat-generaal EPI de noden inzake personeel zou onderzoeken en zo nodig zou bijsturen.

Combien de places supplémentaires seraient créées à Everberg? Comment ce dossier a-t-il été préparé? L'effectif du personnel sera-t-il adapté? Est-il usuel que les autorités fédérales créent des places supplémentaires à la demande du ministre flamand?

Ik heb dan ook enkele vragen voor de minister. Klopt een en ander? Hoeveel plaatsen zouden er in Everberg bijkomen? Wanneer? Hoe is deze uitbreiding voorbereid? Wordt het bestaande personeelsbestand aan de uitbreiding aangepast? Is het gebruikelijk dat op vraag van de Vlaamse minister van Welzijn de federale overheid voorziet in extra opvangplaatsen voor Vlaamse jongeren?

03.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, collega Landuyt, de uitbreiding van de Nederlandstalige plaatsen in Everberg is er niet enkel op vraag van de Vlaamse overheid gekomen. Dit is immers een logisch gevolg van de uitvoering van het masterplan. Hierin hebben wij voorzien dat er in Wallonië een nieuwe inrichting in Achêne komt en dat er vijftig plaatsen worden gecreëerd in St.-Hubert. De plaatsen in St.-Hubert waren vanaf het voorjaar beschikbaar, waarna de Franstalige jongeren uit Everberg zijn overgeplaatst naar daar. Het is altijd de bedoeling geweest om de vrijgekomen plaatsen ter beschikking te stellen voor Nederlandstalige jongeren. Na het vertrek van de Franstalige jongeren werd gestart met een aantal oprisingswerkzaamheden. Dit is in afwachting van

03.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: L'extension du nombre de places pour néerlandophones à Everberg n'a pas été effectuée uniquement à la demande du gouvernement flamand mais est une conséquence logique du masterplan. Les places libérées à la suite du transfert de 50 jeunes francophones à Saint-Hubert sont disponibles pour de jeunes néerlandophones. Des travaux de

de grotere uitbreiding van Everberg.

Dit alles gebeurt in samenwerking met de Regie der Gebouwen en met Vlaanderen. Deze werken zijn nu deels ten einde, wat maakt dat wij in december, meer bepaald deze week, gaan naar een verhoging van vierentwintig naar dertig beschikbare plaatsen in Everberg. Het personeelsbestand zal inderdaad aan deze uitbreiding worden aangepast, zodat de bestaande norm van beveiliging behouden blijft.

Vanaf 1 december waren 70,25 voltijdse equivalenten aanwezig. Daarna zal er in januari een verhoging zijn van dertig naar veertig plaatsen. Hiervoor zal een gemeenschappelijk overleg plaatsvinden, zowel op het directieniveau als met de vakbonden van de federale overheid en Vlaanderen.

rafraîchissement ont été effectués dans l'attente de l'extension de la capacité à Everberg. Dès décembre, le nombre de places passera de 24 à 30. L'effectif du personnel sera adapté en fonction de cette extension.

Depuis le 1er décembre, 70,25 équivalents temps plein y sont actifs. Le nombre de places passera de 30 à 40 au mois de janvier. Une concertation sera organisée à ce sujet.

03.03 Renaat Landuyt (sp.a): Mevrouw de voorzitter, ik heb hierover verder geen vragen. Dat wil ik de staatssecretaris niet aandoen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 Vraag van de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de procedure tot wraking van onderzoeksrechter De Troy in het zogenaamde gerechtelijk onderzoek 'De Kelk'" (nr. 1319)

04 Question de M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "la procédure de récusation du juge d'instruction M. De Troy dans le cadre de l'instruction judiciaire 'Calice'" (n° 1319)

04.01 Renaat Landuyt (sp.a): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb een kleine vraag waarmee ik mij niet in een lopend strafonderzoek wil mengen. De minister zou dat, zeker in dit dossier, niet meer durven te doen.

04.01 Renaat Landuyt (sp.a): Fin octobre, on a appris qu'une procédure en récusation avait été introduite à l'encontre du juge d'instruction De Troy.

Eind oktober 2010 raakte bekend dat er tegen onderzoeksrechter De Troy een wrakingsprocedure werd ingesteld. Een wrakingsprocedure is aan zeer korte termijnen gebonden. Er is slechts voor één partij geen termijn en dat is voor het openbaar ministerie.

Est-il exact que le procureur général n'a encore entrepris aucune démarche pour poursuivre cette procédure? En conséquence, l'enquête sur les abus sexuels au sein de l'église est bloquée. Cela correspond-il bien à l'esprit de la loi? Quand le procureur général prévoit-il d'examiner la demande en récusation?

In deze is nog steeds, minstens tegen de geest van de wet in, geen enkele stap door de procureur-generaal ondernomen om de procedure voort te zetten, tenzij u andere informatie hebt gekregen. Hierdoor is in de feiten het volledig gerechtelijk onderzoek naar seksueel misbruik in katholieke kerkelijke kringen geblokkeerd.

Klopt het dat de wrakingsprocedure vandaag nog altijd niet is beëindigd? Moet de procureur-generaal zich ook hier niet houden aan de geest van de wet? Wanneer plant, na de informatie die de procureur-generaal u zal hebben willen meedelen, de procureur-generaal de behandeling van dit verzoek tot wraking?

04.02 Staatssecretaris Carl Devlies: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Landuyt, een verzoekschrift tot wraking werd op 20 oktober 2010 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg van Brussel ingediend en aan de procureur-generaal op 22 oktober 2010 bezorgd.

04.02 Carl Devlies, secrétaire d'État: La requête en récusation a été déposée le 20 octobre 2010 au greffe du tribunal de première instance de Bruxelles et a été transmise au procureur général le 22 octobre.

Twee procedures dienen gelijktijdig op alle niveaus verder te worden gevoerd: de procedure die aanhangig diende te worden gemaakt bij de kamer van inbeschuldigingstelling na de arresten van het Hof van Cassatie en de procedure tot wraking.

Deux procédures doivent être menées: la procédure dont devait

Men moet ook toevoegen dat de griffie van de rechtbank van eerste aanleg van Brussel de nodige elementen moet hebben om een lijst van de partijen die dienden te worden opgeroepen, op te stellen in het raam van de wrakingprocedure.

Vershillende kopieën van het hele dossier, veertien kartons in totaal, waren dus nodig. De procureur-generaal heeft gelijkvormige kopieën van het dossier laten overmaken.

Op verzoek van de procureur-generaal heeft de procureur des Konings van Brussel de aanstelling van een vervanger van de gewraakte onderzoeksrechter gevorderd.

De bedoelde magistraat werd op 29 november aangesteld, om zo nodig de heer De Troy te vervangen voor het stellen van onderzoeksdaden, zoals de wet bepaalt.

De termijnen die door artikel 838 van het Gerechtelijk Wetboek worden bepaald, beginnen te lopen vanaf de datum van fixatie van de zitting. Er bestaan geen andere wettelijke termijnen.

De procureur-generaal is nu bezig met de studie van het bijzonder lijvige onderzoeksdossier. Volgens zijn rapport van 30 november 2010 zal de procureur-generaal te Brussel heel binnenkort de gepaste schriftelijke conclusie inzake de wrakingsprocedure opstellen.

être saisie la chambre des mises en accusation après les arrêts de la Cour de cassation et la procédure en récusation. Le greffe du tribunal de première instance de Bruxelles doit d'abord pouvoir établir une liste des parties à convoquer dans le cadre de la procédure en récusation. Le procureur général a fait transmettre quatorze copies conformes de l'ensemble du dossier. À la demande de ce dernier, le procureur du Roi de Bruxelles a requis la désignation d'un suppléant pour le juge d'instruction récusé.

Ce magistrat a été désigné le 29 novembre 2010 pour remplacer M. De Troy pour effectuer des devoirs d'enquête.

Le délai qui est fixé par l'article 838 du Code judiciaire commence à courir à partir de la date de la fixation de l'audience.

Le procureur général étudie le dossier d'instruction. D'après son rapport du 30 novembre 2010, une conclusion sera formulée très prochainement concernant la procédure de récusation.

04.03 Renaat Landuyt (sp.a): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, het antwoord dat u hebt voorgelezen en dat zodoende officieel is geworden, is heel belangrijk om de houding van het parket-generaal te kunnen vaststellen. Het heeft met name minder tijd nodig om het dossier te lezen en vervolgens de nietigheid van het dossier te vragen dan dat het tijd nodig heeft om het dossier te lezen en vervolgens zogezegd de burgerlijke partijen, die het anders nooit oproept, toch op te roepen.

Het voorgelezen antwoord – ik richt mijn pijlen niet op u – is niet ernstig.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "het acute personeelstekort bij het vrederecht van het eerste kanton te Hasselt" (nr. 1454)

05 Question de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le manque aigu de personnel à la justice de paix du premier canton de Hasselt" (n° 1454)

05.01 Bert Schoofs (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, de vrederechter en de hoofdgriffier van het eerste kanton te Hasselt hebben een brief gericht aan de gerechtelijke actoren van het arrondissement Hasselt om hen op de hoogte te

04.03 Renaat Landuyt (sp.a): Votre réponse montre bien la position du parquet général. Apparemment, il faut moins de temps pour lire le dossier et en demander la nullité que pour lire le dossier et convoquer les parties civiles – qui ne sont jamais convoquées autrement. Cette réponse n'est pas sérieuse.

05.01 Bert Schoofs (VB): Le juge de paix et le greffier principal du premier canton de Hasselt se plaignent de la pénurie de

stellen van het acuut personeelstekort bij de administratie op de griffie.

De toestand is zo precair dat er slechts één van de vier administratieve krachten werkzaam is, en dat met een viervijfdestatuut. De overige drie zijn met ziekteverlof, van wie één binnenkort, als ik het goed begrepen heb, benoemd zal worden bij een van de parketten, waardoor hij dus zal verhuizen naar een andere dienst. De werking van het eerste kanton is dus in het gedrang.

Wat kan en wil de minister van Justitie hieraan doen, mijnheer de staatssecretaris?

05.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, collega Schoofs, de personeelskaders voor de vrederechten zijn bepaald in de wet van 20 juli 1971 tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten, wat betreft de griffiers. Voor het administratief personeel zijn deze vastgelegd in het KB van 16 januari 2007 houdende vaststelling van de personeelsformatie van de secretarissen bij de parketten en van de personeelsleden bij de griffies en de parketsecretariaten bij de hoven en rechtbanken.

Zolang de regering in lopende zaken is, geldt het principe van de budgettaire behoedzaamheid en discipline ten opzichte van nieuwe uitgaven. Ik verwijs hierbij naar de omzendbrief van de eerste minister van 26 april 2010. Bijgevolg kunnen er geen nieuwe initiatieven of budgettaire engagementen worden genomen. Dat betekent dat er voorlopig enkel binnen het bestaande wettelijk kader kan worden gewerkt.

Het is u ook bekend dat omzendbrief nr. 154 van 23 december 2009 wegens budgettaire beperkingen een aantal besparingsmaatregelen heeft uitgevaardigd met betrekking tot de beheersing van de personeelskredieten en hierbij eveneens nieuwe initiatieven heeft uitgesloten. Mijn administratie is bijgevolg ertoe gehouden de vastgelegde wettelijke en budgettaire begrenzingsen te respecteren.

Het wettelijk kader van de griffie van het vrederecht van het eerste kanton te Hasselt bedraagt zeven personeelsleden, te weten vier griffiers en drie administratieve personeelsleden. Ter vervanging van twee administratieve personeelsleden in vrijwillige vierdagenweek, werd een halftijds contractueel personeelslid toegekend aan het vrederecht. Het kader van de griffiers is compleet. Momenteel is één betrekking vacant, met name van medewerker. Er zijn twee tijdelijke afwezigheden wegens ziekte onder de administratieve personeelsleden. Deze tijdelijke afwezigheden zullen worden opgevangen door de aanwerving van een contractueel medewerker.

De procedure voor de invulling van de vacante betrekking van medewerker werd door mijn diensten opgestart.

Indien de betrekking niet kan worden ingevuld via mutatie, zal een contractueel personeelslid voor bepaalde duur kunnen worden aangeworven. Hierdoor zal de situatie terug genormaliseerd worden en het kader van het vrederecht terug compleet zijn.

05.03 **Bert Schoofs** (VB): Mijnheer de staatssecretaris, het lijkt mij dat er een gedeeltelijke oplossing is, maar dat er ook een soort

personnel à l'administration du greffe. Un seul collaborateur sur les quatre est actuellement disponible, et bénéficie par ailleurs d'un régime de quatre cinquièmes. Les trois autres sont en congé de maladie.

Quelles mesures le ministre de la Justice peut-il prendre pour remédier à cette situation?

05.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Le principe de la prudence budgétaire restera de mise et aucune nouvelle initiative ne pourra être prise tant que le gouvernement sera en affaires courantes. Nous ne pouvons dépasser le cadre légal actuel. Une circulaire du 23 décembre 2009 impose par ailleurs des mesures d'économie en ce qui concerne les crédits de personnel et exclut toute nouvelle initiative. Mon administration doit respecter les limites légales et budgétaires actuelles.

Le cadre légal du greffe de la justice de paix du premier canton de Hasselt s'élève à sept personnes, dont quatre greffiers et trois membres du personnel administratif. Étant donné que deux membres du personnel administratif ont opté pour une semaine de quatre jours, un poste contractuel à mi-temps a été attribué au service. Un emploi est actuellement vacant. De plus, deux personnes sont en congé de maladie et seront remplacées grâce à l'engagement d'un collaborateur contractuel.

La procédure destinée à pourvoir l'emploi vacant a été entamée. Le cadre de la justice de paix sera donc bientôt à nouveau complet.

05.03 **Bert Schoofs** (VB): Le problème est résolu en partie mais

besparingselement aan verbonden is en dat men lopende zaken daarvoor inroept. Ik heb de indruk dat de minister van Justitie twee zaken met elkaar vermengt. Enerzijds is er het feit dat er geen extra budgettaire lasten mogen opgelegd worden en dat eventueel zelfs moet bespaard worden. Anderzijds kan een gedeeltelijke invulling van het personeelskader dan toch, zodat lopende zaken niet helemaal spelen omdat een contractuele medewerker wordt aangeworven.

Ik zal de toestand verder opvolgen ter plaatse en nagaan of alle administratieve krachten opnieuw ingevuld kunnen geraken, zodat het vredegerecht op volle capaciteit kan werken. Zoniet moet men in feite in alle vredegerichten de buikriem aanhalen en mag men geen ziektegevallen gebruiken om besparingen door te voeren. Ik zal de toestand verder opvolgen.

05.04 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Ik denk dat de interpretatie van het antwoord die u geeft, onjuist is. Er gebeurt wel degelijk een invulling van de vacante plaatsen. De bemerking van de minister had enkel betrekking op een mogelijke uitbreiding van het kader, waarvoor wettelijke maatregelen noodzakelijk zijn. Daarvoor is natuurlijk een regering met volheid van bevoegdheid noodzakelijk.

05.05 **Bert Schoofs** (VB): Het vredegerecht van het eerste kanton vraagt geen uitbreiding van het kader, als ik mij niet vergis. Als bestaande functies worden ingevuld, op welke wijze ook, bijvoorbeeld via contractuelen, dan zal dat wel geen probleem vormen. Ik zal alle uren die gepresteerd worden eens bij elkaar optellen en dan eens kijken of men er voldoende invult.

05.06 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Dan zult u veel werk hebben!

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 **Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van Justitie over "procedurefouten bij de aanhouding van Brusselse terreurverdachten" (nr. 1462)**

06 **Question de M. Peter Logghe au ministre de la Justice sur "les erreurs de procédure commises lors de l'arrestation de personnes suspectées d'activités terroristes à Bruxelles" (n° 1462)**

06.01 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de staatssecretaris, wat niet mocht gebeuren, is gebeurd. De Brusselse raadkamer besliste op 4 december om twee mannen die aangehouden werden op verdenking van terrorisme, vrij te laten, omdat het aanhoudingsbevel niet correct was opgesteld. Het federaal parket betwistte dat onmiddellijk en heeft beslist om tegen die beslissing van de raadkamer in beroep te gaan.

De aanhoudingen zijn er gekomen na een onderzoek van drie jaar. Er zou, aldus het parket, een duidelijk gevaar zijn voor ontvluchting en collusie en daarom werd tegen de beslissing onmiddellijk beroep aangetekend. Het is symptomatisch voor wat er in dit land onder

l'on a aussi l'impression que le gouvernement prend prétexte des affaires courantes pour faire des économies. Aujourd'hui, le cadre du personnel est complété par le recours à des collaborateurs contractuels. J'irai contrôler sur place. La justice de paix doit fonctionner au maximum de sa capacité et ne doit pas se servir abusivement d'absences pour cause de maladie pour faire des économies.

05.04 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: M. Schoofs s'est livré à une interprétation erronée de ma réponse. Les places vacantes seront bel et bien conférées. La seule chose que le ministre dit, c'est qu'en période d'affaires courantes, il ne peut être procédé à une extension de cadre.

05.05 **Bert Schoofs** (VB): Mais personne n'est demandeur d'une extension de cadre. Si les emplois vacants sont pourvus, il n'y a pas de problème. J'ajouterai les heures de travail et contrôlerai si effectivement un personnel suffisant est recruté.

05.06 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Ce ne sera pas une sinécure!

06.01 **Peter Logghe** (VB): Le 4 décembre dernier, la chambre du conseil de Bruxelles a décidé de libérer deux hommes suspects de terrorisme parce que leur mandat d'arrêt n'avait pas été rédigé valablement. Le parquet fédéral a toutefois interjeté appel de cette décision de remise en liberté.

Est-il exact que la chambre du

justitie wordt begrepen.

Ten eerste, klopt het dat de Brusselse raadkamer die op het eerste gezicht gevaarlijke verdachten wou vrijlaten op basis van de genoemde procedurefout?

Ten tweede, een vraag die alle commentatoren stellen is of de procedurefout, het niet volledig vermelden van de motivering voor aanhouding, opweegt tegen het in gevaar brengen van de veiligheid van burgers in ons land.

Ten derde, volgens mijn informatie zitten die mannen momenteel nog altijd in de gevangenis. Staan zij nog altijd onder arrest?

Ten vierde, wanneer komen zij voor de kamer van inbeschuldigingstelling? Kan de minister op dat niveau tussenbeide komen? Het gaat toch over een beslissing die de veiligheid van het land aanbelangt. Ik zou daarom denken dat er iets meer mogelijk is dan wat normaal mogelijk is.

06.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: De minister nam contact met het federaal parket. Het deelde de volgende inlichtingen mee.

De twee personen die op 23 november 2010 werden aangehouden in het raam van een terrorismeonderzoek te Brussel, werden op 3 december 2010 door de raadkamer van Brussel vrijgelaten op grond van een onvoldoende motivering van het aanhoudingsbevel. Het federaal parket tekende op 6 december 2010 tegen de beslissing hoger beroep aan. Dat houdt in dat de verdachten nog steeds van hun vrijheid beroofd blijven en derhalve nog steeds in voorlopige hechtenis zijn. De zaak wordt in de loop van volgende week voor de kamer van inbeschuldigingstelling te Brussel behandeld. De juiste datum is nog niet bekend.

06.03 **Peter Logghe** (VB): Dat is natuurlijk een zeer kort antwoord. Ik veronderstel dat u in het kader van het onderzoek niet meer kan zeggen.

Ik herhaal de vraag waarop ik geen antwoord zal krijgen. Weegt de procedurefout, het niet volledig vermelden van de motivering van de aanhouding, op tegen het in gevaar brengen van de veiligheid van de burgers in ons land, gelet op het duidelijk gevaar op ontvluchting en collusie?

Het is een politieke vraag. Vroeg of laat zal er een antwoord moeten volgen.

06.04 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mijnheer Logghe, het gaat hier duidelijk om een lopend onderzoek. Alle componenten van uw vraag die door de minister kunnen worden beantwoord, zijn duidelijk beantwoord. U hebt de gevraagde informatie verkregen.

conseil a décidé de libérer ces suspects en raison d'un vice de procédure? Ce vice de procédure est-il plus important que la sécurité de nos concitoyens? Les intéressés se trouvent-ils toujours en état d'arrestation? Quand comparaitront-ils devant la chambre des mises en accusation? Le ministre peut-il faire usage de son droit d'injonction positive? Il s'agit en effet d'une décision qui concerne la sécurité du pays.

06.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Le parquet fédéral signale que le 3 décembre 2010, la chambre du conseil a remis en liberté les deux personnes arrêtées le 23 novembre 2010 dans le cadre d'une enquête sur le terrorisme à Bruxelles parce que leur mandat d'arrêt était insuffisamment motivé. Le parquet fédéral a interjeté appel le 6 décembre 2010. Dès lors, les suspects ont été maintenus en détention préventive. La chambre des mises en accusation de Bruxelles examinera le dossier dans le courant de la semaine prochaine.

06.03 **Peter Logghe** (VB): La question politique est de savoir si une erreur de procédure peut avoir le même poids que les risques en matière de sécurité pour les citoyens de ce pays, dans la mesure où il existe un danger manifeste d'évasion et de collusion.

06.04 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Il s'agit en l'occurrence d'une enquête en cours. Il a été répondu explicitement à toutes les questions auxquelles le ministre peut répondre.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Vraag van de heer Siegfried Bracke aan de minister van Justitie over "het vrijmaken van de archieven van de Staatsveiligheid" (nr. 1040)

07 Question de M. Siegfried Bracke au ministre de la Justice sur "le désencombrement des archives de la Sûreté de l'État" (n° 1040)

07.01 Siegfried Bracke (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb de aanleiding voor deze vraag gevonden bij het lezen van *Knack*, midden november. In een interview vertelde de Rijksarchivaris, Karel Velle, dat hij de bedoeling heeft om een deel van het archief van de Veiligheid van de Staat over te brengen naar het Rijksarchief, omdat het daar vanzelfsprekend kan worden ontsloten en ter beschikking kan worden gesteld van het historisch onderzoek.

Hij beroept zich daarvoor op de archiefwet, een wet uit 1955. Die wet werd vorig jaar aangepast en een belangrijke wijziging daarbij was dat de sluitingsclausule, die oorspronkelijk honderd jaar was, is verkort naar dertig jaar. Dat is vanzelfsprekend iets dat wij alleen maar kunnen toejuichen, omdat de transparantie – transparantie is het sleutelwoord van de 21^e eeuw – daarbij is toegenomen.

Het is hoogstverwonderlijk te vernemen dat geen enkel stuk van de Veiligheid van de Staat van na 1945 tot nu is overgedragen. *Knack* geeft tegelijk het antwoord waarom dat niet zo is. De baas van de Veiligheid van de Staat, de heer Winants, zegt dat zijn archief, zoals dat heet, nog actief is, wat een zeer merkwaardige vaststelling is omdat de Koude Oorlog intussen reeds 20 jaar gedaan is en ik mij kan inbeelden dat er veel over die Koude Oorlog in te vinden is. De heer Winants doet mij trouwens een beetje denken aan sommige Japanse soldaten die jaren na de oorlog nog actief waren in de jungle in de overtuiging dat de oorlog nog bezig was.

Bovendien geeft de heer Winants niet alleen de indruk onwillig te zijn, maar geeft hij ook een soort van juridisch argument, met name de techniek van de classificatie: een keer een document geclassificeerd is – dat wil zeggen dat het ultrageheim is, vermoed ik – een keer een document een stempel van classificatie gekregen heeft, is het voor altijd geclassificeerd. Het gaat om een wettelijk systeem waarop blijkbaar geen beperking is gesteld.

In 2005 is er een akkoord geweest met de voorganger van de heer Winants, de heer Dassen, om te kijken welke stukken effectief van de Veiligheid van de Staat naar het Rijksarchief kunnen worden gedragen, maar de heer Winants is blijkbaar niet op de hoogte van dat akkoord of hij laat er zich zeer weinig aan gelegen. Hij begint dus eigenlijk met een vrij moeilijke uitleg.

Ik vind, in alle eerlijkheid, dat het de taak is van de politiek, dit wil zeggen de regering en het Parlement, om toe te zien op transparantie, op openheid en dat het niet kan worden overgelaten aan ambtenaren om daarover op hun dooie eentje te beslissen.

Daarom wens ik dan ook de volgende vragen te stellen.

07.01 Siegfried Bracke (N-VA): Dans une interview parue récemment dans le magazine *Knack*, M. Karel Velle, archiviste du Royaume, a déclaré qu'il souhaitait transférer une partie des archives de la Sûreté de l'État aux Archives du Royaume, où elles pourront être consultées à des fins de recherche historique. Bizarrement, aucune pièce de la Sûreté de l'État postérieure à 1945 n'a toutefois été transférée à ce jour.

M. Winants, le patron de la Sûreté de l'État, estime en effet que ses archives sont encore actives bien que la période de la Guerre froide, par exemple, date d'il y a 20 ans déjà. Il ajoute par ailleurs que lorsqu'un document est classé ultra-confidentiel, il le reste définitivement.

En 2005, il avait été convenu avec le patron de la Sûreté de l'État de l'époque, M. Dassen, d'examiner quelles pièces pouvaient être transmises aux Archives du Royaume mais M. Winants n'en est manifestement pas informé.

D'après moi, ce ne sont pas les fonctionnaires mais bien le gouvernement et le Parlement qui doivent veiller à la transparence.

Le ministre estime-t-il qu'une classification peut être définitive? Est-ce conciliable avec la modification de loi de 2009 en vertu de laquelle les archives des autorités doivent être déposées aux Archives du Royaume après 30 ans? Peut-il prendre lui-même des dispositions à ce sujet ou estime-t-il qu'une initiative parlementaire est plus indiquée?

Ten eerste, is het naar uw inzicht verdedigbaar dat een classificatie *ad aeternum* geldt? Dat is heel vreemd.

Ten tweede, is dat verzoenbaar met de wetwijziging van vorig jaar die zegt dat na dertig jaar de archieven van de overheid gedeponereerd moeten worden bij het Rijksarchief? Wordt die wet door dat systeem niet uitgehold?

Ten derde, kunt u daaraan iets doen? Of acht u het raadzamer dat er in dezen een parlementair initiatief wordt genomen?

07.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Bracke, ik heb een vrij uitgebreid antwoord voor u ontvangen.

Eerst en vooral wil ik onderstrepen dat de Veiligheid van de Staat zich noch in allerlei bochten wringt, noch aan flagrante wetsontduiking zou doen. Immers, die dienst heeft steeds de archiefwetgeving van 1955 gerespecteerd.

De nieuwe, aangepaste wetgeving is nog niet volledig in uitvoering, vermits er eerst nog een derde uitvoeringsbesluit dient te worden genomen.

Daartegenover staat dat de termijnen voor deponeren ingekort zullen worden van honderd naar dertig jaar. Er is tevens in een overgangstermijn van tien jaar voorzien.

Welke problemen doen er zich voor?

Ten eerste, de Veiligheid van de Staat heeft er nog nooit een probleem van gemaakt om archiefmateriaal ter beschikking te stellen, onder bepaalde voorwaarden.

Ik verwijs naar parlementair onderzoek naar de Joodse bezittingen die tijdens de Duitse bezetting werden ingepalmd, of parlementair onderzoek naar de verantwoordelijkheden bij de dood van Patrice Lumumba. Het volledig dossier werd daarvoor ter beschikking gesteld. Tot mijn spijt moet ik daarbij vermelden dat de vier historici-experts die de Kamercommissie toen aanstelde, zich niet aan de tussen de Veiligheid van de Staat en de Kamercommissie afgesproken voorwaarden hebben gehouden. Ondanks herhaalde herinneringen vanwege de Veiligheid van de Staat, werden de ter beschikking gestelde afschriften door hen nooit terugbezorgd. Het slechte voorbeeld is dus niet bij de Veiligheid van de Staat te situeren.

Medewerking aan reportages van Canvas, RTBf en VTM werden geleverd binnen de mogelijkheden van de staatsveiligheid. De verwachting die daarbij gesteld werd, was dat het moest gaan om afgesloten juridische zaken, bijvoorbeeld de CCC, en dat de betrokkenen hun akkoord moesten geven, bijvoorbeeld vader en zoon Michiels voor de spionagezaak en de familie Houtekins voor de ontvoering van de Silco.

Bovendien is de Veiligheid van de Staat beperkt in menselijke middelen om aan een grote vraag te kunnen voldoen. Het dient dossiersgewijs bekeken te worden.

Anderzijds dient de Veiligheid van de Staat ook een aantal

07.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: La Sûreté de l'État a toujours respecté la législation sur les archives de 1955. La législation adaptée n'est toujours pas intégralement d'application, dans l'attente d'un troisième arrêté d'exécution. Les délais de dépôt seront ramenés de 100 à 30 ans, avec une période transitoire de 10 ans.

La Sûreté de l'État ne s'est jamais opposée à la mise à disposition de matériel d'archives sous certaines conditions. Malheureusement, les experts-historiens n'ont pas toujours respecté ces conditions, ce qui n'est toutefois pas le problème de la Sûreté de l'État. Elle a collaboré à des reportages télévisés dans la mesure de ses possibilités et dans l'espoir qu'il s'agisse de dossiers juridiques clôturés et que les intéressés directs aient marqué leur accord.

En outre, la Sûreté de l'État ne dispose que dans une mesure limitée d'un personnel apte à satisfaire une demande importante. De plus, elle a l'obligation légale de protéger à la fois la source, l'informateur humain, son agent et les personnes citées dans des documents.

La protection de la source est très importante quand il s'agit de glaner des renseignements, notamment dans des affaires d'espionnage et de terrorisme. Les informations fournies par des services de renseignements étrangers demeurent la propriété de ces services.

basisregels te respecteren: de bescherming van zowel de bron, de menselijke informateur, de agent van de Veiligheid van de Staat als de in documenten genoemde personen die het voorwerp van het onderzoek uitmaken. In de drie gevallen komt de private levenssfeer naar voren. De bescherming van de menselijke bronnen is overigens een verplichting, vastgelegd in de organieke wet van 1998.

*(Het geluid van een gsm weerklinkt.)
(Une sonnerie de gsm retentit.)*

(...) en dus de bescherming van de bron is van wezenlijk belang in het onderdeel inlichtingen. Als gewezen journalist zult u beter dan wie ook begrijpen hoe belangrijk de bronbescherming in journalistiek werk is. Die bescherming is even belangrijk bij inlichtingenwerk. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan bronnen in een spionage- of terrorismecontext, waar gevaar voor de eigen persoon of de familie, dikwijls nog in het land van origine, een dagelijkse realiteit kan zijn.

Wat de bescherming van de informatie van andere, buitenlandse inlichtingendiensten betreft, die informatie blijft eigendom van de zusterdienst in kwestie. De Veiligheid van de Staat kan immers niet evalueren waar de bron gesitueerd is en welk gevaar er voor haar is. Indien daarop een inbreuk wordt gemaakt, kan men de internationale samenwerking meteen opbergen.

Vermits de Veiligheid van de Staat werkt met geïntegreerde dossiers zitten in wellicht alle dossiers ook documenten van gerechtelijke overheden, Belgische diplomatieke posten, buitenlandse diensten, de NAVO, de Europese Unie enzovoort. Elke dienst en elk land hanteren andere classificatieperioden. Zo werd de Veiligheid van de Staat de voorbije 10 tot 15 jaar documentsgewijs bevroegd voor de overdracht van documenten van de Veiligheid van de Staat uit de Eerste Wereldoorlog aan de Britse archieven.

Wat het levend en dood archief betreft, u lijkt het natuurlijk te vinden dat de Koude Oorlog reeds 20 jaar gedaan is en dat daarmee alles opgelost is. Wij bereiden stilaan de honderdjarige herdenking van de Eerste Wereldoorlog voor, maar toch zijn de Verdragen van Sèvres en Lausanne, die deze oorlog moesten afsluiten in Klein-Azië en het Midden-Oosten, dagelijkse koek voor inlichtingendiensten. Nogal wat nationalistische organisaties en terreurgroepen zien hun ontstaan en beweegredenen in die verdragen.

Zo ook voor de Koude Oorlog. Die is afgelopen, maar alle experts zullen u kunnen zeggen dat de spionage in België op hetzelfde peil staat als toen. Dankzij haar archieven kan de staatsveiligheid, ten eerste, personen die voorheen gekend waren als spionnen nu terugvinden onder diplomaten met bijkomende opdracht en/of hun kinderen. Ten tweede werden nog dit jaar bezoekers bij internationale instellingen geweigerd na identificatie op basis van oude dossiers van de staatsveiligheid. Ten derde kan men andere inlichtingendiensten in Centraal- en Oost-Europa die niet over grote archieven beschikken, zeker niet over deze materie, informeren. Laat ons niet vergeten dat de agenten van vijandelijke diensten uit de Koude Oorlog intussen misschien een heel ander leven hebben opgebouwd, waardoor dergelijke informatie ook niet voor het voetlicht kan worden gegooid. Bronnen van Westerse diensten die voorheen in andere materies werkzaam waren, werden soms geheerlijkt. Hun ontdekking

Étant donné que la Sûreté de l'État travaille sur la base de dossiers intégrés, il est vraisemblable que tous les dossiers contiennent également des documents provenant des autorités judiciaires, des postes diplomatiques belges, de services étrangers, de l'OTAN, de l'Union européenne, etc. Chaque service, chaque pays a ses propres périodes de classification.

En ce qui concerne les archives vivantes et mortes, M. Bracke semble considérer que la Guerre froide n'aurait plus aucune répercussion pour les services de renseignements parce qu'elle s'est terminée il y a 20 ans. Toutefois, quantité d'organisations et de groupuscules terroristes nationalistes ont leur origine dans les traités qui ont mis fin à la Guerre froide.

Grâce à ses archives, la Sûreté de l'État peut aujourd'hui retrouver la trace d'anciens espions parmi le corps diplomatique. Pas plus tard que cette année, des visiteurs se sont vu refuser l'accès à des institutions internationales après avoir été identifiés sur la base de vieux dossiers de la Sûreté de l'État. Enfin, les informations de ce genre peuvent être utiles à des services de renseignements de pays d'Europe centrale et de l'Est.

La publicité de ces archives ne va donc pas de soi. Des archives qui, pour certains, semblent revêtir un intérêt purement historique ont encore une très grande pertinence pour un service de renseignements. Par conséquent, elles doivent faire l'objet d'une approche nuancée.

dient dus afgeschermd te worden. U zult begrijpen dat openbaarheid van dergelijke archieven geen evidentie is en niet zomaar in een handbeweging kan gebeuren. De archieven die voor sommigen zuiver historisch lijken te zijn, zijn voor een inlichtingendienst nog zeer actief. Er dient dus gekozen te worden voor een omzichtige en genuanceerde benadering.

07.03 Siegfried Bracke (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor het antwoord. Ik begrijp ook dat er zinnige argumenten zijn om een aantal zaken te beschermen. Ik moet u in alle eerlijkheid bekennen dat ik meen dat er ook een aantal argumenten is toegevoegd *pour les besoins de la cause*. Als ik hoor over nationalistische bewegingen die gesticht zijn in de buurt van de Eerste Wereldoorlog, dan zijn dit onnozele argumenten, als u mij toestaat dat te zeggen.

Dit gezegd zijnde, ik blijf mij afvragen waarom er onder de heer Dassen een akkoord kon komen tussen het Rijksarchief en de staatsveiligheid om dat te bekijken, vanzelfsprekend met de normen die u hebt opgesomd. Ik begrijp ook wel dat brongeheim, bijvoorbeeld, heel belangrijk is. Waarom kon dat onder de heer Dassen wel en niet onder de heer Winants? Met andere woorden, hangt het gewoon af van de lokale mens die daar zit om al dan niet het onderzoek te kunnen voeren? Ik vraag het mij af. Dat is iets wat we moeten volgen. Het spreekt immers vanzelf dat als men dit zo laat, men als het ware smeekt om een eigen WikiLeaks. Dat wens ik niemand toe.

07.04 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Voor zover ik het kan beoordelen op basis van de mij bezorgde stukken, lijkt dit mij wel degelijk een continuïteit te zijn bij de staatsveiligheid. Wellicht kunt u nog een aantal elementen bijbrengen in een later debat waaruit blijkt dat dit niet het geval zou zijn.

07.03 Siegfried Bracke (N-VA): Je comprends que des arguments pertinents plaident pour la protection d'un certain nombre de choses bien que des motifs invoqués paraissent assez gratuits. Je continue à me demander pourquoi un accord a pu être conclu entre les Archives de l'État et la Sûreté de l'État – dans le respect bien entendu des normes citées – à l'époque où M. Dassen était le patron de la Sûreté mais pas sous M. Winants. C'est presque un plaidoyer pour une version belge de WikiLeaks, ce que personne n'appelle cependant de ses vœux.

07.04 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Sur la base des pièces que j'ai reçues, je crois pouvoir dire qu'il y a bien eu une continuité à la Sûreté de l'État. Toutefois, je suis ouvert à une discussion ultérieure sur la base de nouveaux éléments.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 **Samengevoegde vragen van**

- de heer **Raf Terwingen** aan de minister van Justitie over "**richtlijnen bij de Brusselse balie inzake class actions**" (nr. 1341)

- mevrouw **Sophie De Wit** aan de minister van Justitie over "**class actions**" (nr. 1407)

08 **Questions jointes de**

- **M. Raf Terwingen** au ministre de la Justice sur "**les directives du barreau de Bruxelles en matière de class actions**" (n° 1341)

- **Mme Sophie De Wit** au ministre de la Justice sur "**class actions**" (n° 1407)

08.01 **Raf Terwingen** (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, de vraag in verband met de *class actions* is, wat mij betreft, voor een deel ingegeven naar aanleiding van de commissie "seksueel misbruik", omdat met name door meester Van Steenbrugge een *class action* wordt ingesteld of wordt beoogd om een aantal slachtoffers van misdrijven te bundelen en op die manier te komen tot een betere rechtspraak of alleszins tot een betere rechtsbedeling. Dat was de bedoeling van een *class action* in mijn ogen.

08.01 **Raf Terwingen** (CD&V): L'annonce faite par Me Van Steenbrugge en commission Abus sexuels dans le cadre d'une relation d'autorité qu'une *class action*, c'est-à-dire une action commune, est tout à fait envisageable par le biais d'une prise de contact avec le barreau de Bruxelles, a surpris les

Tegelijk weten we – mevrouw de voorzitter, u zult zich dat ook wel

herinneren – dat we in de vorige legislatuur een aantal wetsvoorstellen en wetsontwerpen besproken hebben in verband met *class action*. Daarbij was de problematiek altijd dezelfde. Een *class action* wil zeggen: een gemeenschappelijke vordering, een gemeenschappelijke procedure namens een aantal personen, met dien verstande, van zodra het tot een uitspraak komt over een bepaalde vordering van een bepaald aantal personen, als een bepaald persoon niet meegedaan heeft met die vordering, dat die vordering toch tegenstelbaar wordt aan die persoon. Dat is het systeem van het *class action*-verhaal.

Samen met enkele collega's in de commissie waren wij aanvankelijk heel erg verrast door de aankondiging dat meester Van Steenbrugge daartoe toch een middel had gevonden, met name de contactopname met de balie in Brussel, die daartoe bepaalde richtlijnen zou hebben, die blijkbaar het systeem van *class action* mogelijk zouden kunnen maken.

Mijnheer de staatssecretaris, daarover heb ik een aantal vragen. Ik ben ervan overtuigd dat voor andere commissieleden uit de commissie "Seksueel misbruik" enkele vragen wel zijn uitgeklaard, maar er staan toch nog vragen open.

Bent u op de hoogte van die bewuste richtlijnen? In de pers verschenen niet de richtlijnen, maar wel de aankondiging van het bestaan van die richtlijnen omtrent het kunnen doen van een *class action*. Wat is de inhoud van die richtlijnen?

Hoe kunnen advocaten zich baseren op die richtlijnen, die blijkbaar door de Brusselse balie zijn uitgevaardigd?

08.02 Sophie De Wit (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik wil mij daarbij aansluiten. Ik denk dat wij allebei de mosterd gehaald hebben bij hetgeen gezegd is geweest in de commissie "seksueel misbruik" door meester Van Steenbrugge, die daar inderdaad heeft aankondigd een *class action* te willen doen. Dat had hij voordien ook al in de pers meegedeeld. Wij hebben daar vernomen dat er al een soort van precedent bestaat in het Brusselse, waar die mogelijkheid al eens was geboden.

Naar aanleiding van die uitspraken, hebben wij nazicht gedaan en konden wij vaststellen dat er in de vorige legislatuur – ik was daar niet bij – heel wat voorstellen hebben gecirculeerd om een *class action* in te voeren, omdat er natuurlijk heel wat voordelen aan verbonden zijn. Het gaat sneller, de kosten kunnen gedeeld en beperkt worden, en er is een uniforme uitspraak voor gelijkaardige gevallen. Er zijn dus wel wat voordelen aan.

Bijkomend ben ik erop gestoten dat op Europees niveau in 2009 een soort van groenboek is opgesteld om de *class action* ingang te laten vinden.

Mijnheer de staatssecretaris, vandaag heb ik de volgende vragen.

Hebt u enig zicht op de stand van zaken betreffende het onderzoek naar de *class actions* op Europees niveau? Hebt u er weet van dat andere Europese landen naar aanleiding van dat Europees initiatief ondertussen wel de *class actions* hebben ingevoerd?

commissaires. Le barreau aurait reçu certaines consignes à cette fin.

Quelle est la teneur de ces consignes? Comment des avocats peuvent-ils se baser sur ces consignes qui ont manifestement été décrétées par le barreau de Bruxelles?

08.02 Sophie De Wit (N-VA): Il semblerait que dans l'arrondissement de Bruxelles, une sorte de précédent ait déjà été créé pour ces *class actions*. À l'échelon européen, un Livre vert destiné à faire entrer les *class actions* dans les mœurs judiciaires a été rédigé en 2009.

Quelle est la situation à l'échelon européen? D'autres pays ont-ils instauré entre-temps un système de *class actions*?

Ten tweede, wat is de huidige stand van zaken in België? Bestaat er ergens een consensus met alle relevante maatschappelijke actoren over de invoering ervan?

Concreet, net zoals collega Terwingen zopas heeft gevraagd, bestaan er richtlijnen, zoals blijktbaar aan de Brusselse balie, om iets dergelijks te organiseren? Ik heb begrepen dat het niet zozeer een *class action* is, maar een soort van groepsvordering. Dat is er een variant op, maar er zouden dus wel richtlijnen bestaan. Kunnen wij daar verder kennis van krijgen?

08.03 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Terwingen, mevrouw De Wit, het is tot op vandaag inderdaad niet mogelijk om volgens de Belgische wetgeving zogenaamde *class actions* in te stellen.

Op het niveau van Europa is er niet alleen het aangehaalde groenboek over het collectieve verhaal voor consumenten, maar ook het witboek over schadevergoedingsacties wegens schending van communautaire mededingingsregels.

Er zouden ter zake inmiddels nieuwe consultaties hebben plaatsgevonden. Het blijft echter nog steeds afwachten welk gevolg door de Europese Commissie daaraan zal worden gegeven.

De Europese Commissie heeft tot op heden evenwel laten verstaan dat zij niet van plan is te bepalen hoe een collectieve procedure er precies moet uitzien. Er werd wel onderzoek gedaan naar de elementen die daarbij het best aan bod kunnen komen. Er blijkt echter voorlopig een consensus te bestaan over de vaststelling dat de lidstaten zelf gestalte aan de procedure moeten geven.

Een procedure inzake collectieve schadeafwikkeling mengt zich per definitie in het procesrecht van de lidstaten. Het is dus geen eenvoudige oefening, om ter zake uniforme regels op te stellen. Het is ook koffiedik kijken of de Europese Commissie op korte termijn op voornoemd vlak resultaat zal boeken.

Een dertiental lidstaten zouden reeds een of andere vorm van groepsprocedure hebben aangenomen. We hebben het bijvoorbeeld over Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Zweden en Nederland, met de wet collectieve afhandeling massaschade.

Het debat rond de invoering en de daaraan gekoppelde modaliteiten van een collectieve rechtsovereenkomst was binnen de regering volop aan de gang. Er werd echter voor geopteerd de adviezen van de Hoge Raad voor de Justitie en de Raad voor het Verbruik af te wachten. Bedoelde adviezen dateren respectievelijk van 16 april 2009 en 29 april 2010. Het nadere debat, met kennis van beide voornoemde adviezen, vond, gelet op de gewijzigde omstandigheden, niet meer plaats.

Hoewel een consensus met alle maatschappelijke actoren nog niet werd bereikt, werden vele groepen gehoord, bestonden er ontwerpdocumenten en stonden we op het punt de nog bestaande breekpunten en controverses uit te klaren. Helaas kon daarmee niet worden doorgegaan.

08.03 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Dans l'état actuel des choses, la législation belge ne permet pas d'engager des *class actions*.

À l'échelon européen, il y a non seulement le Livre vert consacré à la possibilité offerte aux consommateurs d'introduire un recours collectif mais aussi le Livre blanc consacré aux demandes d'indemnisation fondées sur une violation des règles européennes en matière de concurrence.

De nouvelles consultations ont eu lieu mais nous ne savons toujours pas quelle suite y réservera la Commission européenne. Il n'entre toutefois pas dans l'intention de celle-ci de définir le déroulement précis d'une procédure collective. Un consensus selon lequel les États membres doivent eux-mêmes définir ce déroulement s'est provisoirement dégagé. La raison en est qu'une procédure d'indemnisation collective a, par définition, partie liée avec le code de procédure pénale des États membres. Élaborer en cette matière des règles uniformes n'est dès lors pas chose aisée.

Treize pays auraient déjà adopté l'une ou l'autre forme de procédure collective. Le débat consacré à l'instauration et aux modalités d'une action collective battait son plein au sein du gouvernement. Les avis du Conseil supérieur de la Justice et du Conseil de la Consommation étaient attendus. Ces avis datent respectivement du 16 avril 2009 et du 29 avril 2010.

Ik ben op de hoogte van de richtlijnen van de Nederlandstalige Orde van Advocaten bij de balie van Brussel die erop neerkomen dat een door de raad van de Orde geaccrediteerde advocaat voor collectieve vorderingen van een aantal deontologische versoepelingen kan genieten, onder voorwaarden, in het bijzonder op het vlak van publiciteit en van zijn honoraria.

Eenzijds kan hij binnen bepaalde grenzen publiciteit maken om klanten te trekken in verhouding tot een specifieke collectieve vordering en anderzijds kan hij een groot deel van zijn honoraria – niet het geheel – doen hangen van het succes van de zaak. Er kan ter zake ook worden verwezen naar artikel 10 van de codex 2009 van de Nederlandstalige Orde van Advocaten bij de balie te Brussel.

Een meer diepgaande studie van deze regels is nodig om ze correct te beoordelen. In het licht van de actueel geldende wettelijke regels ter zake lijkt het mij alleszins verstandig de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen. Elke advocaat die zich op deze richtlijnen wenst te beroepen, moet die reflex hebben. Het is evenwel niet aan mij, de minister van Justitie, om deze deontologische regels te interpreteren of te waarderen en dit in het licht van wat het huidige procesrecht ons biedt op het vlak van collectieve vorderingen.

08.04 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik ben blij dat u een en ander heeft uitgeklaard. Ik denk dat ook voor een aantal leden van de commissie ondertussen al duidelijk was geworden dat wat bepaalde advocaten in de media hebben gebracht als *class actions*, eigenlijk geen *class actions* zijn, maar wel een soort verzamelingen van vorderingen van een aantal cliënten die waarschijnlijk her en der in het land zijn “gerekruteerd”. Daarbij wekt men de indruk dat dit een bepaald schaalvergrotingsvoordeel zou geven. Dit is misschien wel mogelijk, maar ik begrijp nu heel goed – laat dit ook duidelijk zijn voor iedereen – dat het hier gaat over deontologische regels. De deontologie van de advocaat, die dit soort procedure wil doen, wordt versoepeld door die man de kans te geven om blijkbaar iets eenvoudiger of makkelijker met zijn ereloon om te gaan. Tegelijkertijd krijgt die man ook de kans om een bepaalde publiciteit te voeren en zo cliënten te rekruteren.

Ik denk dat het goed is dat de rechtszoekende weet wat het voordeel is, namelijk misschien zal hij iets minder ereloon verschuldigd zijn aan zo'n advocaat. Tegelijkertijd is het misschien ook goed dat niemand van de rechtszoekenden de indruk moet hebben dat het op een of andere manier een verplichting zou zijn, laat staan een inhoudelijke verbetering. Iedere cliënt die met dit soort feiten van seksueel misbruik werd geconfronteerd, kan een plaatselijke advocaat contacteren om op dezelfde manier te werken. Ieder kan zijn eigen keuze maken. Er mag niet op een verkeerde manier met de term *class action* worden omgesprongen om zo de indruk te geven dat het zich aansluiten bij de groep die nu wordt gecreëerd in het raam van deze *class action*, ook een inhoudelijke verbetering zou betekenen. We moeten daarmee voorzichtig zijn, volgens mij.

08.05 Sophie De Wit (N-VA): Zeer kort, want ik ben het eigenlijk volledig eens met collega Terwingen. Het is goed dat er verduidelijking is en dit mag volgens mij ook naar buiten worden gebracht. Mensen mogen niet op het verkeerde been worden gezet

Des textes en projet existaient mais le débat a été avorté en raison de l'évolution de la situation politique dans notre pays.

Les directives de l'Ordre néerlandophone des Avocats auprès du barreau de Bruxelles reviennent à dire qu'un avocat accrédité par le Conseil de l'Ordre pour plaider dans le cadre d'actions collectives peut bénéficier, sous certaines conditions, d'assouplissements déontologiques, en particulier sur le plan de la publicité et des honoraires.

Il n'appartient pas au ministre de la Justice d'interpréter ces règles déontologiques ou de les évaluer.

08.04 Raf Terwingen (CD&V): Ce que certains avocats ont présenté dans les médias comme des *class actions* sont en quelque sorte un ensemble d'actions en justice d'une série de clients recrutés ici et là dans le pays. Il s'agit de règles déontologiques. L'avantage, pour le justiciable, c'est qu'il sait qu'il devra peut-être payer moins d'honoraires. Cependant, il ne faudrait pas créer l'illusion qu'il s'ensuivra aussi une amélioration sur le plan du contenu.

08.05 Sophie De Wit (N-VA): Je rejoins M. Terwingen. Il s'agit de ne pas induire les citoyens en erreur. Pourrions-nous recevoir les

door te denken dat men zich kan aansluiten bij een *class action*, terwijl de praktijk toch net iets anders is. Ik denk dat wij daarvoor behoedzaam moeten zijn. avis?

U hebt gesproken over adviezen van 2009, maar ook over adviezen van april 2010. Ik weet niet of die al werden rondgedeeld tijdens de vorige legislatuur, maar ik had die dan wel graag bekomen of op zijn minst vernomen waar ik daarvan kennis kan nemen.

08.06 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Dit zit momenteel niet in ons dossier. Men zal dit nakijken en u daarover berichten.

08.06 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Nous allons vérifier cela.

08.07 **Raf Terwingen** (CD&V): Puur ter informatie. Ik denk dat het advies van de Hoge Raad voor de Justitie wel in het dossier zat en het dus wel gekend is. Het tweede advies van april 2010 zit er waarschijnlijk niet in.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

De **voorzitter**: Met jullie goedvinden zou ik eerst de vraag van mevrouw Becq, die intussen is gearriveerd, willen behandelen. Tenzij daar bezwaar tegen is?

09 **Vraag van mevrouw Sonja Becq aan de minister van Justitie over "het houden van de bevolkingsregisters wat de juiste schrijfwijze van de naam betreft" (nr. 1240)**

09 **Question de Mme Sonja Becq au ministre de la Justice sur "la tenue des registres de population en ce qui concerne la transcription correcte du nom" (n° 1240)**

09.01 **Sonja Becq** (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik zal het kort houden. Als ik straks uw schriftelijk antwoord krijg, is dat ook goed.

09.01 **Sonja Becq** (CD&V): Les consignes du SPF Intérieur concernant la tenue des registres de la population et la transcription correcte des noms et prénoms posent problème. À l'étranger, les données figurant sur le passeport et sur l'acte de naissance ne sont pas toujours équivalentes, ce qui pose toutes sortes de problèmes pour les personnes qui tentent de se faire inscrire ou de se marier dans notre pays.

Dit is een veeleer technische vraag. In de praktijk blijkt er een probleem te zijn met de onderrichtingen van de FOD Binnenlandse Zaken over het houden van bevolkingsregisters en de juiste schrijfwijze van de familienamen en de voornamen die daarin gehanteerd wordt.

De concrete situatie die aanleiding was voor mijn vraag, was iemand die uit het buitenland kwam en werd ingeschreven aan de hand van zijn paspoort. Nadien huwde hij hier en gaf daarvoor gegevens door die gebaseerd waren op zijn geboorteakte. Daarin blijkt zijn naam anders geschreven te zijn, met alle conflicten en problemen van dien.

En Belgique, on utilise l'acte de naissance pour les étrangers nés en Belgique, alors que pour ceux nés à l'étranger on utilise le nom de famille et les prénoms figurant sur la carte d'identité nationale ou le passeport. Si toutefois cet étranger devient belge, il est inscrit sur la base de l'acte de naissance. Cette procédure engendre de nombreuses erreurs.

In België telt voor vreemdelingen die in België geboren zijn de geboorteakte, terwijl voor vreemdelingen die geboren zijn in het buitenland de familienaam en de voornamen overgenomen worden van het nationaal identiteitsbewijs of het paspoort. Deze methode wordt ingegeven – begrijp ik – door het vertrouwen dat men in het paspoort heeft, meer dan in de buitenlandse geboorteaktes.

Voor Belgen worden steeds de familienaam en de voornamen gebruikt – alsook andere gegevens, zoals de afstamming, de geboortedatum enzovoort – op basis van de geboorteakte, zelfs als zij in het buitenland geboren zijn. Dat betekent dat een vreemdeling die Belg wordt de ene dag wordt ingeschreven op basis van zijn paspoort en de andere dag op basis van zijn geboorteakte. Dan gebeurt het soms dat er bij een huwelijk fouten naar boven komen, met alle

Quel est le fondement de cette distinction? Une concertation a-t-elle eu lieu avec la Vlaamse Vereniging voor Steden en Ge-

problemen van dien.

Vandaar mijn vragen aan u, mijnheer de staatssecretaris. Wat is de basis van dit onderscheid? Werd over het opstellen van de onderrichtingen overlegd met de doelgroepen, VVSG, VLAVABBS, de FOD Justitie enzovoort? Ook Binnenlandse Zaken is trouwens een belangrijke partner. Zal dit onderscheid niet leiden tot rechtsonzekerheid en tot nog meer problemen inzake identificatie?

Welke schrijfwijze van de naam moet worden gevolgd wanneer een in het buitenland geboren vreemdeling in België wenst te huwen, indien er een onderscheid bestaat tussen de geboorteakte en het nationaal identiteitsbewijs? Komt het probleem van de juiste schrijfwijze nog aan bod? Hebt u een idee wat het aantal betreft?

09.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Collega Becq, het probleem met betrekking tot de documenten waarop men zich moet baseren in het kader van de inschrijving in de bevolkingsregisters, is al langer gekend en werd ons naar aanleiding van de nieuwe onderrichtingen van de FOD Binnenlandse Zaken opnieuw onder de aandacht gebracht door de Vlaamse Vereniging van Ambtenaren en Beambten van de Burgerlijke Stand of VLAVABBS. Volgens VLAVABBS komt het frequent voor dat er tegenstrijdigheden zijn tussen paspoorten en nationale identiteitskaarten van een vreemdeling en diens geboorteakte. Meestal wordt dit opgemerkt in huwelijksdossiers, soms in nationaliteitsdossiers of zelfs wanneer de betrokkene zelf een aanpassing van gegevens vraagt. Bij de opstelling van deze onderrichtingen werd geen overleg gepleegd met de FOD Justitie noch met VLAVABBS. Ik kan dan ook niet meer uitleg verschaffen over die onderrichtingen. Ik stel vast dat de onderrichtingen nooit rekening houden met buitenlandse akten van geboorte. Ze gaan voor vreemdelingen enkel voort op een nationaal identiteitsbewijs. Het gaat om een niet zo eenvoudige problematiek, waarbij naast de vermeldingen in het paspoort en de geboorteakte ook rekening moet worden gehouden met het internationaal privaatrecht. Het is bijgevolg niet mogelijk een allesomvattend antwoord te geven binnen het kader van een mondelinge vraag.

Wat het huwelijk betreft, bepaalt artikel 64 van het Burgerlijk Wetboek welke documenten moeten worden voorgelegd bij de aangifte van een huwelijk, onder andere een eensluidend verklaard afschrift van de akte van geboorte en een bewijs van identiteit. In principe zal de ambtenaar van de burgerlijke stand zich baseren op de akte van geboorte. De ambtenaar van de burgerlijke stand zal evenwel nagaan of de buitenlandse akte van geboorte voldoet aan de voorwaarden van het Wetboek van internationaal privaatrecht, met name aan artikel 27 dat bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijke recht en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18, wetsontduiking, en 21, openbare orde exceptie. Wat het toepasselijk recht op de naam betreft, stelt het Wetboek van

meenten, la Vlaamse Vereniging voor Ambtenaren en Beambten van de Burgerlijke Stand (VLAVABBS) et le SPF Intérieur et Justice à propos de ces consignes? Cette distinction n'aboutira-t-elle pas à une insécurité juridique et n'engendrera-t-elle pas encore davantage de problèmes en matière d'identification?

Quelle transcription du nom doit être utilisée lorsqu'un étranger né à l'étranger souhaite se marier en Belgique et qu'il existe une différence entre l'acte de naissance et la carte d'identité nationale? Ce problème se présente-t-il fréquemment?

09.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Ce problème est connu depuis longtemps et à la suite de nouvelles instructions du SPF Intérieur, a de nouveau été signalé par la VLAVABBS qui constate qu'il y a régulièrement des contradictions entre les passeports et les actes de naissance d'étrangers. Ce problème se révèle généralement dans des dossiers de mariage et dans une moindre mesure dans des dossiers de nationalité ou si l'intéressé demande lui-même une adaptation.

Le SPF Intérieur ne s'est concerté ni avec le SPF Justice ni avec la VLAVABBS en ce qui concerne ces nouvelles instructions. Je constate qu'il a été convenu de ne pas tenir compte des actes de naissance émis à l'étranger pour les étrangers. Cette problématique est complexe et il faut également tenir compte du droit privé international.

L'article 64 du Code civil stipule quels documents doivent être présentés au moment de la déclaration de mariage. Le fonctionnaire de l'état civil se basera en principe sur l'acte de naissance mais il vérifiera également si celui-ci peut être reconnu par l'ensemble des autorités belges sans qu'il soit nécessaire d'avoir recours à

internationaal privaatrecht in artikel 37 dat de vaststelling van de naam en de voornamen van een persoon wordt beheerst door het recht van de staat waarvan die persoon de nationaliteit heeft.

Artikel 38, eerste lid bepaalt dat de vrijwillige of uit de wet voortvloeiende verandering van naam of voornamen van een persoon wordt beheerst door het recht van de staat waarvan die persoon op het tijdstip van de verandering de nationaliteit heeft.

Ook indien het bewijs van identiteit, paspoort en identiteitskaart, een andere naam vermeldt dan de naam op de geboorteakte, zal dit onderzoek door de ambtenaar van de burgerlijke stand worden gevoerd teneinde na te gaan welke naam de betrokken persoon volgens het toepasselijk recht draagt. Er moet ook rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat er een naamswijziging in het buitenland is gebeurd. Indien een vreemdeling in het buitenland is geboren en in België wenst te huwen en er een onderscheid bestaat tussen de geboorteakte en het nationaal identiteitsbewijs, zal de ambtenaar van de burgerlijke stand nagaan welke naam de betrokkene volgens het toepasselijk recht en in voorkomend geval na een eventuele geldige naamsverandering draagt.

Een overleg met de minister van Binnenlandse Zaken met betrekking tot deze problematiek is noodzakelijk. Met het oog op de rechtszekerheid is het nodig dat de gegevens in de bevolkingsregisters correct zijn en overeenkomen met de gegevens die voorkomen in de akten van de burgerlijke stand.

Dit is ook van belang in het kader van het project Modernisering van de burgerlijke stand dat voorziet in een automatische gegevensoverdracht van de akten van de burgerlijke stand naar de bevolkingsregisters.

09.03 Sonja Becq (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord.

Ik weet dat het een vrij ingewikkelde materie is. Ik heb een zin goed gehoord, met name de zin waarin u zegt dat er inzake de onderrichtingen niet met Justitie werd overlegd.

Ik heb dezelfde vraag gesteld aan mevrouw Turtelboom en zij heeft dat ook onrechtstreeks toegegeven. Zij heeft gezegd dat die algemene onderrichtingen overlegd zijn met de Dienst Vreemdelingenzaken, de Vereniging voor Steden en Gemeenten en de gemeenten zelf, maar heeft Justitie daarbij niet vermeld. Zij heeft wel gezegd, en ik meen dat dit belangrijk is voor de minister van Justitie, dat zij begin 2011 evaluatievergaderingen plant met de VVSG, de DVZ en de FOD Justitie.

Ik heb kennis van concrete situaties waarbij mensen vragen wat zij moeten doen omdat zij niet op een deftige manier ingeschreven geraken en men hen van het kastje naar de muur stuurt. Het is belangrijk dat er daarvoor een oplossing komt en dat er geen hele

certaines procédures. Le Code de droit international privé dispose que la fixation du nom d'une personne relève du droit de l'État dont cette personne a la nationalité.

Le changement de nom ou de prénoms est fixé par la législation du pays dont l'intéressé a la nationalité au moment du changement de nationalité. De même, si le document d'identité porte un nom différent du nom indiqué sur l'acte de naissance, l'officier de l'état civil mènera une enquête pour déterminer le nom porté par l'intéressé conformément au droit applicable. Le changement de nom peut aussi s'être produit à l'étranger. On peut aussi procéder à une telle enquête lorsqu'un étranger né à l'étranger veut se marier en Belgique et que son acte de naissance et son document d'identité national ne coïncident pas.

Une concertation avec le ministre de l'Intérieur est indispensable en la matière. Les données des registres de la population doivent être exactes et correspondre aux actes de l'état civil, dans l'intérêt de la sécurité juridique et du projet de transfert automatique des actes de l'état civil vers les registres de la population.

09.03 Sonja Becq (CD&V): Le secrétaire d'État a dit qu'il n'y a pas eu de concertation avec la Justice. La ministre Turtelboom l'a aussi admis indirectement. Toutefois, elle a précisé que des réunions d'évaluation sont prévues début 2011 avec la VVSG, l'Office des Étrangers et le SPF Justice.

Dans certaines situations concrètes, des personnes qui tentent de s'inscrire sont sans cesse renvoyées d'une administration à l'autre. Il faut développer une solution qui ne requiert pas toute une succession de corrections.

procedure van verbeteringen moet volgen, wat ook een moeilijke weg zou zijn.

09.04 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Uw vaststelling is juist en ik meen dat uw vraag ook bijdraagt tot het activeren van een oplossing.

09.04 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: C'est exact, et votre question contribuera à cette solution.

Voor het overige stel ik vast dat uw aandacht bleef, ondanks het feit dat de heer Verherstraeten u probeerde af te leiden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 **Vraag van de heer Koenraad Degroote aan de minister van Justitie over "tolerantiedrempels bij snelheidsovertredingen" (nr. 1352)**

10 **Question de M. Koenraad Degroote au ministre de la Justice sur "les seuils de tolérance en ce qui concerne les excès de vitesse" (n° 1352)**

10.01 **Koenraad Degroote (N-VA)**: Mijnheer de staatssecretaris, wij gaan allen akkoord met de vaststelling dat ieder ongeval een ongeval te veel is en dat de verkeersveiligheid voor ons allen van heel groot belang is. Wij kunnen dus niet tolereren dat dergelijke drama's jammer genoeg soms gebeuren.

10.01 **Koenraad Degroote (N-VA)**: La politique en matière de poursuites doit se concentrer sur les auteurs des accidents. Dans certaines zones, on exagère en envoyant un courrier aux conducteurs qui ont roulé à 51 km/h dans des zones où la vitesse est limitée à 50 km/h, ce qui est très perturbant pour les citoyens.

Het vervolgingsbeleid moet echter, enerzijds, op de oorzaak van dergelijke ongevallen maar, anderzijds, ook en vooral doelmatig op de veroorzakers worden toegespitst.

Serait-il possible d'instaurer un seuil de tolérance identique dans l'ensemble du pays? Le seuil de tolérance peut-il être relevé simultanément dans toutes les zones? On pourrait ainsi décharger les parquets, se concentrer sur les vrais chauffards et lutter contre un sentiment d'impunité.

Er bereiken ons via diverse kanalen echter signalen dat in bepaalde zones erg veel, soms kleine vaststellingen worden gedaan. Ik denk bijvoorbeeld aan iemand die een brief in de bus krijgt, omdat hij 51 km per uur heeft gereden op een plaats waar de toegelaten snelheid 50 km per uur is. Voor sommige parketten wordt het aldus bijna onmogelijk om alle zaken te verwerken.

Où en est-on en matière de non-poursuite? Que pense le ministre de la situation susmentionnée? Quelles mesures peut-il et veut-il prendre pour remédier au problème?

Het voorgaande kan leiden tot verwarring bij de burgers, zelfs tot bepaalde vormen van wetteloosheid of het besef van straffeloosheid.

Is het derhalve niet mogelijk om unaniem, volledig, overal en voor iedere zone een gelijke tolerantiedrempel in te voeren?

Een gelijke tolerantiedrempel zou het voordeel hebben dat iedere burger, wanneer hij zich buiten zijn eigen politiezone begeeft, niet anders dan elders wordt behandeld. Er zou ook meer eenduidigheid en eenvormigheid in het vervolgingsbeleid zijn. Zodoende zouden de boetes maatschappelijk beter kunnen worden aanvaard.

Anderzijds, kan de tolerantiedrempel enigszins in mindere mate, maar gelijkmatig voor iedere zone worden verhoogd?

Aldus wordt de willekeur tussen bepaalde zones volledig weggewerkt. Wij kunnen ons zodoende ook oriënteren op de doelmatige, werkelijke snelheidsduivels en niet op het doelpubliek dat 51 of 52 km per uur rijdt op een plaats waar de toegelaten snelheid 50 km per uur is. Op voornoemde manier kunnen de parketten bovendien worden ontlast, waardoor zij consequenter en doelgerichter kunnen werken. Aldus kan tevens het gevoel van wetteloosheid bij bepaalde categorieën van autobestuurders worden weggewerkt.

Wat is de stand van zaken betreffende de niet-vervolgning?

Wat is de mening van de minister over voormelde situatie?

Welke maatregelen kan en wil de minister nemen, om de geschetste situaties aan te kaarten en ze, in de mate van het mogelijke, recht te trekken?

10.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mijnheer Degroote, ik kan jammer genoeg slechts een beperkt antwoord op uw weliswaar interessante vraag geven.

De heer David Geerts stelde reeds soortgelijke vragen in commissie op 20 oktober. Die vragen werden reeds beantwoord.

Ik kan u wel zeggen dat als gevolg van de vragen bij het expertisenetwerk Wegverkeer van het College van procureurs-generaal een reflectie werd opgestart. De raad van procureurs mandateerde de heer Herman Dams, procureur des Konings van Antwerpen, om aan het expertisenetwerk deel te nemen.

Wij moeten het resultaat van de adviezen van de werkgroep afwachten.

10.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: J'ai déjà répondu à des questions similaires de M. Geerts lors de la commission du 20 octobre.

Tout ce que je puis dire, c'est qu'à la suite des questions concernant le Réseau d'expertise "sécurité routière" du Collège des procureurs généraux, une réflexion a été lancée. Le Conseil des procureurs a mandaté le procureur du Roi d'Anvers pour participer au Réseau d'expertise. Nous devons à présent attendre les recommandations du groupe de travail.

10.03 **Koenraad Degroote** (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, wij zullen afwachten en hopen dat hier doelmatigheid uit voortkomt.

10.03 **Koenraad Degroote** (N-VA): J'espère que cela débouchera sur plus d'efficacité.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

11 Questions jointes de

- **Mme Katrin Jadin au ministre de la Justice sur "la corruption en Belgique" (n° 1364)**

- **Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "la lutte contre la fraude et la corruption" (n° 1444)**

- **M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "le manque d'efficacité dans la lutte contre la corruption" (n° 1453)**

11 Samengevoegde vragen van

- mevrouw **Katrin Jadin** aan de minister van Justitie over "de corruptie in België" (nr. 1364)

- mevrouw **Sophie De Wit** aan de minister van Justitie over "de fraude- en corruptiebestrijding" (nr. 1444)

- de heer **Bert Schoofs** aan de minister van Justitie over "het gebrek aan efficiëntie in de vervolging van corruptie" (nr. 1453)

De **voorzitter**: Mevrouw Jadin, u wacht reeds zeer lang.

11.01 **Katrin Jadin** (MR): Mevrouw de voorzitter, ik had het principe van de prioritaire vragen nog niet begrepen, maar het is een goed principe.

Monsieur le secrétaire d'État, chaque année le Transparency International publie son rapport sur la corruption dans le monde. La Belgique conserve son score de l'an dernier et se place en 22ème position du classement mondial. Ce classement concerne 178 pays.

Depuis la création de l'indice de perception de la corruption, en 1995,

11.01 **Katrin Jadin** (MR): Elk jaar publiceert Transparency International een rapport over de corruptie in de wereld. België staat als 22e gerangschikt in een lijst van 178 landen, op dezelfde plaats als het jaar daarvoor.

Voor ons land werd er nooit becijferd hoeveel overheidsgeld er

la situation belge n'a jamais évolué de manière significative. La Belgique ne bouge que ponctuellement.

L'évaluation des pertes de deniers publics liés à la corruption n'a jamais été faite au niveau belge. Néanmoins, on constate que les services responsables, comme l'Office central pour la répression de la corruption ou le parquet de Bruxelles, font énormément d'efforts. Cependant, on ne leur donne pas encore suffisamment de moyens pour optimiser leur action.

Monsieur le secrétaire d'État, quelles sont les mesures actuelles permettant un changement de la donne? Peut-on chiffrer la perte financière due à la corruption en Belgique?

11.02 Sophie De Wit (N-VA): Ik dank u, mijnheer de staatssecretaris. Het is nog maar recent gebeurd dat bij een grote fraudezaak rond een computerbedrijf 35 verdachten vrijuit zijn gegaan, omdat de feiten verjaard waren. Dat is niet de eerste grote fraudezaak in ons land waarbij er geen vervolging mogelijk is omdat de verjaring was vastgesteld. Onze reputatie gaat er niet op vooruit. Nochtans denk ik dat de bestrijding ervan wel belangrijk genoeg is om daar werk van te maken.

Het is zo dat België op de recent gepubliceerde corruptielijst weer een plaats gedaald is naar plaats 22. De onderzoekers zeggen daarbij dat het grotendeels kan verklaard worden door, ik citeer, "een beperkte politieke wil om ethiek en de strijd tegen corruptie in België te bevorderen".

Ik kan daar alleen maar uit besluiten dat er nog veel werk aan de winkel is, vandaar ook mijn vragen.

Ten eerste, hoe verklaart u de vele verjaringen bij die fraudedossiers? Waar wringt volgens u het schoentje? Hoe kan de procedure om fraude te bestrijden efficiënter en beter worden aangepakt? Welke maatregelen kunt u in een periode van lopende zaken nemen? Daar zit natuurlijk voor een stuk het probleem, de paraplu kan weer open. Dat zijn de woorden van minister De Clerck, die altijd over zijn paraplu spreekt.

Ten tweede, hoe beoordeelt de minister zelf dat slechte resultaat van België? Het is immers niet fijn dat we erop achteruitgaan.

Ten slotte, aansluitend bij de vorige spreker, kan er een schatting worden gemaakt van de inkomsten die de Staat misloopt door fraude en corruptie?

11.03 Bert Schoofs (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, de feiten zijn reeds geschetst. Er is reeds verwezen naar het rapport van Transparency International. Ik verwijs ook nog naar wat de federale politie onlangs meldde, met name dat zij voorstander zijn van een nationaal corruptiemeldpunt en van een adequate bescherming van klokkenluiders op federaal niveau. Op Vlaams niveau bestaat dat reeds, maar op federaal niveau blijft men in gebreke.

Momenteel zou de CDBC ook over te weinig manschappen,

verloren gaat door corruptie. De bevoegde diensten, waaronder de Centrale Dienst voor de Bestrijding van de Corruptie en het Brusselse parket, leveren evenwel zeer grote inspanningen. Helaas beschikken ze nog over onvoldoende middelen.

Hoe kan die toestand worden verholpen? Kan men het financiële verlies ten gevolge van corruptie in België onder cijfers brengen?

11.02 Sophie De Wit (N-VA): Récemment encore, 35 suspects inquiétés dans le cadre d'une affaire de fraude à grande échelle liée à une société informatique ont bénéficié de la prescription des faits. Ce n'est hélas pas la première fois qu'une telle situation se produit. Le classement des pays en matière de corruption, publié récemment, montre que la Belgique a encore reculé d'un échelon, occupant la 22e place. Cette évolution s'explique notamment, selon les auteurs de l'étude, par la mauvaise volonté affichée par la classe politique en matière de lutte contre la corruption.

Comment le ministre explique-t-il le grand nombre de cas de prescription de dossiers de fraude? Comment rendre plus efficace la procédure de lutte contre la fraude? Quelles mesures le ministre peut-il prendre à cet effet en période d'affaires courantes? Comment évalue-t-il le mauvais résultat obtenu par la Belgique? Quel est le montant du manque à gagner subi par l'État à la suite de faits de fraude et de corruption?

11.03 Bert Schoofs (VB): Il a déjà été fait référence au rapport établi par Transparency International. La police fédérale affirme également qu'elle est favorable à la création d'un point de contact national ainsi qu'à la protection des informateurs, un principe déjà appliqué en Flandre. Il semble que l'Office central pour la répression

bevoegdheden en middelen beschikken. Er zou bijvoorbeeld geen verslag kunnen opgesteld worden ten behoeve van diensten waarvan ambtenaren in fraudezaken betrokken zijn. Het vroegere Hoog Comité van Toezicht kon dat wel degelijk. Die dienst had meer bevoegdheden.

Welke conclusies trekt u uit het rapport van Transparency International?

Bent u van oordeel dat de CDBC best volledig onder de diensten van Justitie wordt ondergebracht en dat er een nationaal corruptiemeldpunt wordt opgericht, zodat corruptie in alle gevallen kan worden onderzocht, ook indien niet overheidsgebonden instellingen betrokken zijn?

Is de regering voorstander van een rapporteringsbevoegdheid voor het CDBC ten opzichte van diensten waarvan ambtenaren betrokken zijn bij een onderzoek? Hoever staat het met de bescherming van klokkenluiders?

U ziet, ik vraag vooral uw mening, omdat ik weet dat u niet veel maatregelen kunt treffen.

11.04 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik wil eerst wijzen op de talrijke maatregelen die het laatste decennium in België werden genomen in de strijd tegen de corruptie. Het is allerm minst zo dat de stabiele score van België van 7,1 op 10 in de *Corruption Perceptions Index* van Transparency International zou betekenen dat het beleid inzake corruptiebestrijding daadwerkelijk tot stilstand is gekomen of dat de situatie in België alarmerend is in vergelijking met andere landen.

Onlangs mochten wij trouwens nog het honderdjarige bestaan vieren van een anticorruptiedienst in België. Meer bepaald werd reeds in 1910 het Hoog Comité van Toezicht opgericht, waarvan de Centrale Dienst voor de Bestrijding van Corruptie in 1998 de fakkel heeft overgenomen. België mag dus gerust een pionier in de corruptiebestrijding worden genoemd.

Ik som u hierbij kort een aantal maatregelen op die sinds 1999 werden genomen als gevolg van een onderzoek van de Universiteit Gent in opdracht van de toenmalige minister van Justitie naar een geïntegreerd anticorruptiebeleid.

1. Depuis 1999, la loi pénale belge sanctionne tant la corruption publique de fonctionnaires belges et étrangers que la corruption privée. À la suite d'une évaluation par le groupe de travail de l'OCDE concernant la corruption dans les transactions commerciales internationales, cette législation a encore été étendue et renforcée *ratione personae* en 2007.

2. D'autres initiatives législatives contribuent également à la lutte contre la corruption: l'introduction de la responsabilité pénale des personnes morales, les méthodes particulières de recherche qui peuvent également être employées dans le cadre de la lutte contre la corruption, la création d'un organe central pour la saisie et la confiscation et le récent élargissement de cette législation.

de la corruption (OCRC) manque de personnel, de compétences et de moyens.

Quelles conclusions le ministre tire-t-il du rapport de Transparency International? Estime-t-il que l'OCRC a intérêt à ressortir entièrement à la Justice? Un point de contact national doit-il voir le jour? Le gouvernement est-il favorable à l'octroi à l'OCRC d'une compétence permettant à ce dernier d'établir des rapports sur les services dans lesquels des fonctionnaires sont impliqués dans une enquête? Qu'en est-il de la protection des informateurs?

11.04 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Depuis une dizaine d'années, la Belgique a pris d'innombrables mesures afin de lutter contre la corruption. La stabilité de notre score (7,1 sur 10) au *Corruption Perceptions Index* de Transparency International ne renvoie en aucun cas à une situation préoccupante. Doté depuis 100 ans d'un service anticorruption, notre pays mérite sans conteste d'être considéré comme un pionnier de la lutte contre la corruption.

Sinds 1999 wordt zowel omkoping van personen die een openbaar ambt uitoefenen als private omkoping strafbaar gesteld in het Belgische strafrecht. Na een toetsing voor een OESO-werkgroep werd de wetgeving in 2007 nog aangescherpt.

Ook andere maatregelen dragen bij tot de strijd tegen de corruptie: de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen, de bijzondere opsporingsmethoden,

3. En outre, un grand nombre de mesures de prévention de la corruption sont à relever dans la réforme de la fonction publique fédérale, parmi lesquelles la création d'un Comité d'audit de l'administration fédérale et du Bureau d'éthique et de déontologie administrative. Afin de promouvoir l'intégrité des fonctionnaires, un cadre déontologique a été introduit en août 2007 pour l'ensemble des fonctionnaires fédéraux.

4. Des efforts non négligeables sont déployés non seulement par la police judiciaire, mais également par la magistrature, notamment par le biais du parquet fédéral et du Collège des procureurs généraux au travers de ses réseaux d'expertise en matière de corruption et de délinquance économique, financière et fiscale.

De ce fait, des pratiques de corruption sont de plus en plus dévoilées et une telle transparence ne peut être que positive. Le rapport annuel relatif à l'Office central pour la répression de la corruption en 2008 indique d'ailleurs que quasi tous les dossiers déposés auprès de l'OCRC ont effectivement fait l'objet d'une investigation. C'est un constat encourageant.

Ook in en ten aanzien van de privésector werden tal van maatregelen genomen, zoals de oprichting van diensten interne audit, tal van maatregelen om de *compliance* te verbeteren en een stijgend beroep op forensische auditoren.

Ook in de voorbije legislatuur werden initiatieven genomen tegen nieuwe vormen van corruptie. In de voorbije jaren werd ons land bijvoorbeeld geconfronteerd met een aantal omkopingzaken in het voetbal. Bijgevolg werd binnen de federale politie een meldpunt opgericht waar feiten van omkoping inzake voetbal kunnen worden gemeld, zelfs anoniem. Dat meldpunt is sinds de zomer van 2010 operationeel en zowel binnen de CDBC als bij het federaal parket werd een coördinator aangesteld die onderling en met andere actoren, bijvoorbeeld de Koninklijke Belgische Voetbalbond, kan overleggen.

Om de private sector te sensibiliseren werd recentelijk ook een informatiebrochure opgesteld omtrent de corruptie in de ondernemingswereld. Ook hiermee wordt uitvoering gegeven aan een aanbeveling van de OESO.

Verder zijn de codes inzake corporate governance en deugdelijk ondernemen van toepassing op zowel beurs- als niet-beursgenoteerde ondernemingen. Die worden steeds nauwkeuriger en stringenter en bevorderen het deontologische waardekader en bewustzijn binnen de ondernemingswereld.

de oprichting van een centraal orgaan voor de inbeslagneming en de verbeurdverklaring en de ruimere toepassing die onlangs aan de wetgeving werd gegeven.

Ook in het kader van de hervorming van het federale openbaar ambt werd een groot aantal maatregelen genomen, onder meer de oprichting van het Auditcomité van de federale overheid en van het Bureau voor Ambtelijke Ethiek en Deontologie. In augustus 2007 kwam er ook een deontologisch kader voor de federale ambtenaren.

Ook de gerechtelijke politie en de magistratuur (het federaal parket en het College van procureurs-generaal) laten zich niet onbetuigd.

Corruptiepraktijken komen dan ook steeds vaker aan het licht. Uit het jaarverslag van de Centrale Dienst voor de Bestrijding van de Corruptie blijkt dat alle ingediende dossiers werden onderzocht.

De nombreuses mesures ont également été prises en ce qui concerne le secteur privé. Sous la précédente législature, des initiatives ont été prises contre de nouvelles formes de corruption, comme la création d'un point de contact au sein de la police fédérale à la suite de plusieurs affaires de corruption dans le football. En outre, pour sensibiliser le secteur privé, une brochure d'information sur la corruption dans le monde des entreprises a récemment été rédigée.

Les codes en matière de gouvernance d'entreprise et de bonnes pratiques d'entrepreneuriat s'appliquent à toutes les entreprises, qu'elles soient cotées en bourse ou non. Ces codes sont de plus en plus stricts et favorisent le cadre de valeurs et la conscience déontologiques au sein des entreprises.

Het is mijns inziens essentieel dat wij onze inspanningen in de eerste plaats verder richten op de deelterreinen waar dit nodig is. In die zin lees ik ook de boodschap van Transparency International. Het is niet zo dat België het slecht doet. Het is wel zo dat er nog heel wat ruimte voor verbetering en versterking van het beleid is. Om die reden figureert corruptiebestrijding ook in het huidige nationaal veiligheidsplan als een belangrijke beleidsprioriteit voor de politiediensten en de parketten.

(Het geluid van een gsm weerklinkt)
(Une sonnerie de gsm retentit)

Daarbij dient ook te worden benadrukt wat de *Corruption Perceptions Index* van Transparency International precies is en volgens welke methodologie die tot stand komt. Het is immers geen barometer van het aantal gevallen van corruptie in een land. De jaarlijkse rangschikking wordt opgemaakt aan de hand van de resultaten van een bevraging van deskundigen over de mate waarin de huishoudens worden geconfronteerd met corruptie. De rangschikking is dus inderdaad een weergave van de perceptie en de erin gegeven cijfers zijn niet gebaseerd op de berekening van het financiële nadeel in de betrokken landen.

Het berekenen van de financiële schade inzake corruptie in België vraagt een duidelijke definitie van het begrip corruptie. Ofwel bekijkt men dit eng, als omkoping van of door een openbaar ambtenaar, artikelen 246 tot 252 van het Strafwetboek, ofwel wordt het fenomeen corruptie breed genomen en wordt eronder begrepen: de openbare omkoping, artikelen 246 tot 252 van het Strafwetboek; knevelarij, artikel 243 van het Strafwetboek; belangenneming, artikel 245 van het Strafwetboek; en verduistering door een openbaar ambtenaar, artikelen 240 tot 242 van het Strafwetboek.

Hierbij is meestal ook de private corruptie, artikel 504bis en artikel 504ter van het Strafwetboek, inbegrepen.

In het raam van het Nationaal Politieel Veiligheidsbeeld 2011, dat het komende Nationaal Veiligheidsplan 2012-2015 moet voeden, werd een eerste oefening gemaakt om het financiële nadeel van het fenomeen corruptie te berekenen. In een minimale berekening werd op basis van de dossiers bij politiediensten een inschatting gemaakt van het *dark number*. Daarbij werd rekening gehouden met de gevallen van street levelcorruptie, waar de omkoopsom vaak beperkt is tot minder dan 500 euro en waar het vaak gaat om individuele burgers die een boete wensen te vermijden, bijvoorbeeld in verkeerszaken, de corruptie door individuele burgers met het oog op het bekomen van een uitkering, de gevallen van corruptie door ondernemingen met het oog op het verkrijgen van subsidies, de dossiers van privécorruptie waar een personeelslid zich liet omkopen zonder medeweten van het bestuursorgaan.

Deze schatting leverde een bedrag op van 3 465 000 euro, schade veroorzaakt door het onterecht uitgekeerde uitkeringen, subsidies en niet-betaalde boetes niet inbegrepen. Het gaat dus enkel om de directe schade.

In een tweede berekening werden de cijfers inzake schade door corruptie zoals opgegeven door de Wereldbank omgezet naar

À mon sens, le message de Transparency International n'est pas de dire que la Belgique est une mauvaise élève, mais qu'il subsiste une grande marge en termes d'amélioration et de renforcement de la politique. C'est pourquoi la lutte contre la corruption a été inscrite dans l'actuel plan national de sécurité en tant que priorité stratégique majeure. Le *Corruption Perceptions Index* de Transparency International est basé sur les résultats d'une enquête menée auprès d'experts sur la mesure dans laquelle les ménages sont confrontés à la corruption. Le classement constitue donc le reflet d'une perception. L'évaluation des dommages financiers causés par la corruption en Belgique nécessite une définition claire de la notion de corruption, qui peut légalement s'interpréter au sens étroit ou au sens large.

Dans le cadre de l'Image policière nationale de sécurité 2011, il a été tenté de calculer le préjudice financier résultant de la corruption. Un calcul minimal effectué sur la base des dossiers constitués par les services de police, calcul tenant compte des cas de corruption dits *street level*, a permis de chiffrer le préjudice direct à 3 465 000 euros. Lors d'un second calcul, les chiffres en matière de préjudice causé par la corruption tels que fournis par la Banque Mondiale ont été appliqués au cas de la Belgique sur la base de son nombre d'habitants, ce qui a donné pour notre pays un préjudice de 400 millions d'euros. Toutefois, l'on ne sait pas très bien si la Banque Mondiale a établi une distinction entre préjudice direct et préjudice indirect. De plus, ce calcul ne tient pas compte non plus d'éventuelles disparités régionales.

La méthodologie employée par l'Image policière nationale de sécurité permet d'estimer valable-

Belgisch niveau op basis van het aantal inwoners. Dit gaf voor België een cijfer van 440 miljoen euro aan schade. Dit cijfer moet wel met de grootst mogelijke voorzichtigheid worden benaderd. Het is namelijk niet te schatten in welk mate de Wereldbank een duidelijk onderscheid tussen directe en indirecte schade heeft gemaakt. Ook houdt deze berekening geen rekening met eventuele regionale verschillen.

Uiteraard zijn deze cijfers slechts ramingen waarop het beleid kan worden afgestemd en waarvoor prioriteiten kunnen worden bepaald voor het opsporings- en vervolgingswerk.

De methodologie van het Nationaal Politieel Veiligheidsbeeld is geschikt om op basis van impact, frequentie en risico van veiligheidsfenomenen een goede inschatting te maken van het gewicht van bepaalde criminele problemen in onze maatschappij.

De correcte inschatting van het globaal financieel verlies door fraude – een vraag van mevrouw De Wit – is natuurlijk moeilijk. Ik verwijs hiervoor naar recente studies van de Nationale Bank van België inzake de omvang van de zwarte economie. Op basis van een inschatting van het percentage van de Belgische economie dat gerealiseerd wordt in fraudegevoelige activiteiten en op basis van een inschatting van het percentage aan verloren heffingen van sociale en fiscale lasten, werden de voor de Staat verloren inkomsten geschat op 6,4 miljard euro.

Wat de personeelscapaciteit van de CDBC en het onderzoek naar financieel-economische criminaliteit betreft, wil ik erop wijzen dat het ter beschikking stellen van personeel en van materiële middelen van de politie, behoort tot de bevoegdheid van mijn collega van Binnenlandse Zaken, die hiervoor de budgetten gebruikt die haar door de wetgevende macht zijn toegekend.

Bij de federale gerechtelijke politie wordt voor de volgende jaren inderdaad vastgesteld dat een belangrijk aantal personeelsleden de pensioengerechtigde leeftijd zal bereiken. De voorziene rekruteringen om dit op te vangen, blijken niet te volstaan om de totale uitstroom door pensionering of de behoefte aan gespecialiseerde hoofdinspecteurs volledig te dekken. Hetzelfde geldt zeker ook wat betreft de Centrale Dienst voor de Bestrijding van Corruptie, een dienst behorend tot de Directie van de bestrijding van de economische en financiële criminaliteit.

In het kader van enkele projecten van de actieplannen van het College voor de fraudebestrijding heb ik overigens de directeur-generaal van de federale gerechtelijke politie, de heer Paul Van Thielen, in maart 2010 om een advies gevraagd over de beschikbare personeelscapaciteit voor onderzoek naar economische en financiële delinquenties.

In dit advies wordt eveneens een aantal capaciteitsproblemen aan de orde gesteld, maar wordt de problematiek ook breder gekaderd in de globale verdeling van middelen over de verschillende beleidsdomeinen en prioriteiten van de gerechtelijke politie. De directeur-generaal toont zich in dit advies geen voorstander om het aandeel van de onderzoekscapaciteit in de strijd tegen de financieel-economische criminaliteit – 21 procent – te verhogen ten opzichte van

ment, sur la base de l'incidence, de la fréquence et du risque des phénomènes de sécurité, l'importance de certains problèmes criminels auxquels est confrontée notre société. Faire une estimation des pertes financières totales dues à la fraude n'est pas chose aisée. Sur la base d'un pourcentage estimé de l'économie belge qui est réalisée grâce à des activités sensibles à la fraude et du pourcentage estimé de prélèvements perdus de charges sociales et fiscales, il a été calculé que l'État belge subit un manque à gagner de 6,4 milliards d'euros.

La mise à disposition de personnel et de moyens matériels de la police est de la compétence de ma collègue de l'Intérieur.

De nombreux membres du personnel de la police judiciaire fédérale vont effectivement partir à la retraite et les recrutements prévus ne compenseront pas entièrement ces départs. Cela vaut aussi pour l'Office central pour la répression de la corruption. J'ai d'ailleurs demandé au directeur général de la police judiciaire fédérale, M. Paul Van Thielen, de formuler un avis sur la capacité en personnel disponible pour des enquêtes sur des délits économiques et financiers. Il semble qu'il ne soit pas favorable à l'idée d'augmenter la part de la capacité de recherche axée sur la lutte contre la criminalité économique et financière par rapport à celle qui est vouée à d'autres phénomènes prioritaires, mais il souligne aussi qu'il s'agit en l'occurrence de choix politiques. J'ai transmis cet avis au Collège des procureurs généraux.

Ces questions relatives au personnel ont été l'objet d'une étude visant à améliorer les réponses apportées aux problèmes et aux défis. Sur cette base, des choix politiques fondamentaux devront être opérés et traduits dans le prochain accord de

andere prioritaire fenomenen zoals terrorisme, geweldsmisdrijven, mensenhandel en drugs. Hij wijst er evenwel op dat dit politieke keuzes zijn. Ik heb de tekst van het advies van de directeur-generaal ook aan het College van procureurs-generaal bezorgd.

Verder werd omtrent deze personeelskwesties een studie gemaakt – Vitruvius – om optimaal te kunnen inspelen op de problemen en uitdagingen met de meeste adequate oplossingen.

Deze studie en het politieke debat omtrent de prioriteiten en de capaciteitsverdeling, evenals de rol en de positie van de CDBC, zullen het voorwerp moeten uitmaken van fundamentele beleidskeuzes in het regeerakkoord van de toekomstige regering. Gebeurlijke wijzigingen vergen immers beleidsbeslissingen ten gronde en nieuw wetgevend werk, waarvoor een regering met volheid van bevoegdheden noodzakelijk is.

Ten vierde, ik verwijs ter zake naar het parlementair initiatief van de senatoren Wouter Beke, Dirk Claes, Sabine de Bethune, Nahima Lanjri, Els Schelfhout, Hugo Vandenberghe, Luc Van den Brande en Tony Van Parys in de voorgaande legislatuur tot wijziging van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen teneinde een wettelijke bescherming te verlenen aan ambtenaren die onregelmatigheden melden.

Het lijkt mij aangewezen dat de parlementaire behandeling van dit wetsvoorstel zou worden hernomen.

Ten vijfde, specifiek over de vraag van mevrouw De Wit met betrekking tot de verjaringen van fraudedossiers en de efficiëntie van de procedures om fraude te vermijden, wens ik het volgende op te merken.

Gelet op de complexiteit van de fraudeproblematiek is een holistische aanpak hier zonder meer aangewezen. Een optimale verdeling van de beschikbare capaciteit voor onderzoek, opsporing en vervolging is hiervan slechts één, doch niet te onderschatten element.

Ook een goede afstemming van de inspanningen van de diverse actoren op het terrein, bijvoorbeeld de keuze voor een administratieve afhandeling dan wel voor een strafrechtelijke behandeling, en het intensifiëren van de inspanningen van iedere actor zijn belangrijk om maximaal een ontradend effect ten opzichte van fraude te ressorteren.

Ik verwijs in de strijd tegen de sociale fraude bijvoorbeeld naar de positieve coördineerde werking van het SIOD, de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst.

Binnen dit korte tijdsbestek is het niet mogelijk om een cijfermatig overzicht te geven van de verjaringen in corruptie- en fraudedossiers.

Het komt mij evenwel voor dat door efficiënt procesmanagement en specialisatie in de financiële onderzoeken, verjaringen maximaal kunnen worden voorkomen. Ik verwijs hiervoor naar de structurele hefboomen die in mijn hervormingsplannen voor het gerechtelijke landschap figureren.

gouvernement. Une initiative parlementaire a été prise sous la précédente législature pour octroyer une protection légale aux fonctionnaires qui signalent des irrégularités. À mon estime, il s'indique de reprendre cette proposition de loi.

Vu la complexité du problème de la fraude, une approche holistique est nécessaire. Outre une répartition optimale de la capacité disponible, elle devrait également assurer une bonne coordination des efforts fournis par les divers acteurs et intensifier ces efforts afin d'obtenir un effet dissuasif maximal. Un maximum de prescriptions pourront être évitées par une gestion efficace des procédures et une spécialisation des enquêtes financières.

Un gouvernement en affaires courantes n'est pas habilité à mettre en œuvre de nouvelles initiatives politiques, d'où la nécessité de mettre en place dans les meilleurs délais un nouveau gouvernement bénéficiant de la plénitude de compétences. Dans l'intervalle, le Parlement peut utiliser son droit d'initiative législative pour adapter certaines procédures.

Pendant la précédente législature, une commission spécialisée a examiné la fraude fiscale organisée, et plus particulièrement la prescription de dossiers judiciaires importants. Le rapport de cette commission a été mis en œuvre et plusieurs points ont déjà été réalisés.

Une distinction nette est opérée entre les traitements administratif et pénal des infractions fiscales.

La commission des Finances s'est réunie ce matin pour convenir de la suite à donner aux avis de la commission d'enquête. J'avais personnellement demandé à la commission d'être entendu sur les propositions relatives à la règle

In lopende zaken is de regering ook niet gemachtigd om nieuwe beleidsinitiatieven op te starten. Het is dus zonder meer zaak om zo snel mogelijk over een nieuwe regering met volheid van bevoegdheden te kunnen beschikken om nieuwe beleidsinitiatieven op te starten. Intussen kan het Parlement natuurlijk van zijn eigen wetgevend initiatiefrecht gebruikmaken om bepaalde procedures aan te passen die de strijd tegen economische en financiële delinquentie bemoeilijken of proceduremisbruik mogelijk maken.

Collega's, u hebt een zeer lang en uitvoerig antwoord gekregen. Ik zou daaraan nog een en ander kunnen toevoegen vanuit mijn bevoegdheid voor de coördinatie van fraudebestrijding. Ik kan u signaleren, vooral met betrekking tot de vraag van mevrouw De Wit, dat er in de vorige legislatuur een gespecialiseerde commissie is geweest die de problematiek van de georganiseerde fiscale fraude heeft bestudeerd en meer bepaald de verjaring van belangrijke gerechtelijke dossiers. Men heeft trouwens een aantal typedossiers in beschouwing genomen. Er is een rapport van deze commissie dat in uitvoering is en waartoe de uittrede regering zich had geëngageerd. Een aantal punten daarvan is uitgevoerd. Zelf ben ik onder meer bezig met de voorbereiding van een concreet voorstel voor een *una via*-regeling, een duidelijk onderscheid tussen de administratieve of strafrechtelijke behandeling van fiscale misdrijven.

Deze ochtend is de commissie voor de Financiën van de Kamer samengekomen om afspraken te maken rond de opvolging van de adviezen van deze onderzoekscommissie. Ik had zelf aan de commissie de vraag gesteld of het mogelijk was om mij te horen, eventueel samen met een aantal deskundigen met betrekking tot de voorstellen *una via*. Die voorstellen *una via* zijn ook gerelateerd aan andere voorstellen die bijvoorbeeld betrekking hebben op de uitbreiding van de minnelijke schikking of op het minigerechtelijk onderzoek, zaken die de efficiëntie van de werking van onze rechtbanken kunnen verbeteren.

De commissie heeft beslist om over mijn vraag overleg te plegen met de voorzitter van de commissie voor de Justitie en om een gemeenschappelijke commissie te organiseren om kennis te nemen van deze voorstellen en om daarover een discussie te hebben. Dit natuurlijk onder voorbehoud van een nieuwe regering, zoniet is het niet meer mogelijk dat ik deze toelichting zal geven.

De **voorzitter**: Misschien krijgt u die kans nog wel. Die vraag was al tot bij mij gekomen.

11.05 Katrin Jadin (MR): Monsieur le secrétaire d'État, j'avais déjà l'habitude de recevoir des réponses très concrètes de votre part. Cela se confirme sous cette nouvelle législature!

Comme vous l'avez dit, à juste titre, une commission spéciale s'est réunie sous la précédente législature pour analyser ceci. Je savais qu'il existait énormément d'instruments. Malheureusement, au vu du *ranking* international, on pourrait penser que les différentes mesures ne fonctionnent pas de manière assez concordante pour être suffisamment efficaces. Chiffrer l'impact de la corruption, qu'elle soit administrative ou issue du milieu privé en Belgique, est effectivement difficile.

una via. La commission a décidé de se concerter d'abord sur une commission commune Finances-Justice.

11.05 Katrin Jadin (MR): Er bestaan ontzaglijk veel instrumenten, maar gelet op onze internationale ranking zou men kunnen oordelen dat de onderscheiden maatregelen niet voldoende doeltreffend zijn. De gevolgen van de corruptie bij de overheid of in de privésector in België zijn moeilijk te becijferen.

De bereidheid is er en er werden al voorstellen geformuleerd. Ik zal

Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie pour la teneur de votre réponse. Volontairement, je ne m'étais pas cantonnée aux différentes mesures pouvant encore être prises, sachant qu'un gouvernement en affaires courantes n'en a pas les moyens. Je constate que la volonté est là et que des propositions, qui émanent de nos collègues du Sénat, ont déjà été formulées. Je ne manquerai pas de les lire attentivement. De même, je serai contente de pouvoir relire votre réponse en détail et de vous interroger à nouveau si besoin.

u zo nodig zeker opnieuw ondervragen.

11.06 Sophie De Wit (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw zeer uitgebreid antwoord. Ik noteer dat er al heel veel initiatieven genomen zijn. Het is alleen jammer dat wij de weerslag ervan in de praktijk nog niet altijd merken. Laat ons hopen dat dit nog komt. Voorts kijk ik uit naar de mogelijke gemeenschappelijke commissie, die kan worden opgestart. Ik meen dat er nog veel vragen zullen rijzen. Hopelijk komen er ook veel oplossingen.

11.06 Sophie De Wit (N-VA): De nombreuses initiatives ont déjà été prises, mais n'ont jusqu'à présent que peu d'effet dans la pratique. J'attends avec impatience que la commission commune entame ses travaux.

11.07 Bert Schoofs (VB): Mijnheer de staatssecretaris, dank u voor uw uitvoerig antwoord. Ik begrijp dat er een groot aantal maatregelen op stapel staat. Ik hoop dat zij uiteindelijk hun beslag zullen krijgen onder de nieuw te vormen regering, of onder de regering na de volgende verkiezingen, dat zullen wij nog wel zien.

11.07 Bert Schoofs (VB): Toute une série de mesures sont en préparation. La non-progression de la Belgique dans le classement est considérée sans plus comme "un problème de perception". Des affaires telles que celles d'ATC et de KB Lux sont tout de même révélatrices de dysfonctionnements de notre système.

Ik vind het in elk geval spijtig dat het feit dat België niet vooruitgaat op de ranglijst enkel "een probleem van perceptie" wordt genoemd. Men ziet toch aan zaken als ATC en KB Lux en dergelijke dat er iets schort aan ons systeem. Er is ook het feit dat een dienst die honderd jaar geleden werd opgericht, het Hoog Comité van Toezicht, destijds bij de pioniers was, terwijl de huidige opvolger, de CDBC, ergens in de middenmoot verzeild geraakt is.

Dat zet natuurlijk tot denken aan. Als er niets aan de hand was, was u trouwens geen staatssecretaris geworden, meen ik.

11.08 Staatssecretaris Carl Devlies: Collega's, ik stel voor dat wij de gemengde commissie voor de Justitie en Financiën afwachten. Dan zult u kunnen vaststellen welke belangrijke vooruitgang er in de strijd tegen de fraude gemaakt is onder de uittredende regering. U zult kennis kunnen nemen van een aantal concrete resultaten.

11.08 Carl Devlies, secrétaire d'État: Les travaux de la commission mixte Justice-Finances mettront en évidence que le gouvernement sortant a réalisé d'importants progrès dans la lutte contre la fraude. Si le Parlement adopte une réglementation relative aux informateurs, nous pourrions progresser de manière spectaculaire sur l'indice de corruption. Pour l'instant, nous piétons dans le classement à cause de l'absence d'une telle réglementation.

Inzake de corruptie-index van Transparency International kan ik het volgende zeggen. Het is voldoende dat er een klokkenluiderregeling wordt goedgekeurd door het Parlement opdat wij een grote stap voorwaarts zouden zetten en zo bij de top gaan horen. Het is het ontbreken van die regeling die ons op hetzelfde niveau als de voorbije jaren houdt.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de geldigheid van uitgeschreven boetes op grond van overeenkomsten tussen de procureur-generaal, het parket en de politierechtbank" (nr. 1372)

12 Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la validité des amendes

infligées en vertu d'accords entre le procureur général, le parquet et le tribunal de police" (n° 1372)

12.01 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de Vlaamse minister van Mobiliteit kondigde begin van afgelopen maand aan dat een systeem van trajectcontrole zou worden ingevoerd op Vlaams grondgebied. Zij heeft meegedeeld dat een dergelijk traject van 1,9 kilometer reeds de facto bestaat te Gentbrugge – waar 10 camera's aanwezig zouden zijn –, maar dat de overtredingen nog niet kunnen worden geverbaliseerd bij gebrek aan KB, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*.

Ondertussen zou dat KB gepubliceerd zijn. In de afgelopen periode hebben mij lokaal berichten bereikt, mijnheer de staatssecretaris, dat in de politiezone Turnhout – waar men over een netwerk van bewakingscamera's en nummerplaatlezers beschikt – wel degelijk werd geverbaliseerd en boetes werden uitgeschreven. De commissaris zou in een persmededeling hebben gezegd dat hij niet hoefde te wachten op dat KB omdat dit gebeurde in overleg met het parket-generaal en de politierechtbank.

Mijn vragen zijn de volgende. Wanneer is het KB met betrekking tot de trajectcontrole precies verschenen in het *Belgisch Staatsblad*? Zijn de boetes die voorafgaand aan de publicatie in het *Belgisch Staatsblad* werden uitgeschreven, in toepassing van een of ander netwerk van bewakingscamera's, rechtsgeldig?

12.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, collega Verherstraeten, u hebt zeer precieze vragen gesteld, en u krijgt dan ook een precies en beknopt antwoord.

De basis die noodzakelijk was in het koninklijk besluit van 12 oktober 2010 betreffende de goedkeuring, de ijking en de installatie van de meettoestellen gebruikt om het toezicht te houden op de naleving van de wet betreffende de politie over het wegverkeer en haar uitvoeringsbesluiten, is in het *Belgisch Staatsblad* van 25 oktober 2010 verschenen.

Op uw tweede vraag, het parket-generaal van Antwerpen laat mij weten dat dit alles is gebeurd met instemming van de procureur des Konings te Turnhout, doch zonder dat de procureur-generaal daarvan op de hoogte werd gesteld. De vaststellingen zijn dus gedaan buiten het zonet vermeld koninklijk besluit.

12.03 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, ik neem aan dat dit de werklast op de politierechtbank van Turnhout zal doen toenemen.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

12.01 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Le mois dernier, le ministre flamand de la Mobilité a annoncé un système de contrôle de trajet. À Gentbrugge, ce système serait déjà utilisé dans la pratique, mais les infractions ne peuvent être verbalisées faute d'arrêté royal.

Cet arrêté royal devait être publié dans l'intervalle. Dans la zone de police de Turnhout, on aurait en tout cas verbalisé parce que le commissaire estime ne pas devoir attendre l'arrêté royal parce qu'il travaille en concertation avec le procureur général et le tribunal de police.

Quand l'arrêté royal a-t-il été publié? Les amendes infligées avant sa publication sont-elles légales?

12.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: L'arrêté royal du 12 octobre 2010 relatif à l'approbation, à l'étalonnage et à l'installation des instruments de mesure utilisés en vue de l'application de la loi relative à la police de la circulation routière et des arrêtés pris en exécution de celle-ci a été publié au *Moniteur belge* du 25 octobre 2010.

Le parquet général d'Anvers me signale que tout cela a été fait avec l'accord du procureur du Roi de Turnhout, mais sans que le procureur général en ait été informé. Les constatations ont donc été faites en dehors du cadre de l'arrêté royal précité.

12.03 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Je suppose que cela ne fera qu'augmenter la charge de travail du tribunal de police de Turnhout.

13 **Question de Mme Özlem Özen au ministre de la Justice sur "l'extension du système JustScan"**

(n° 1387)

13 Vraag van mevrouw Özlem Özen aan de minister van Justitie over "de uitbreiding van het JustScansysteem" (nr. 1387)

13.01 **Özlem Özen** (PS): Madame la présidente, monsieur le secrétaire d'État, les autorités judiciaires ont appris que le gouvernement, au cours de sa séance du 19 novembre dernier, a approuvé le projet d'extension du système JustScan qui permet de scanner les dossiers judiciaires pénaux. Ce projet d'extension comporte deux volets: d'une part, l'extension du projet JustScan à l'ensemble des arrondissements du pays et, d'autre part, la centralisation de l'infrastructure hébergeant les applications.

Au sein de l'ordre judiciaire, un certain nombre de chefs de corps qui ne disposent pas encore de JustScan ont, parfois depuis longtemps déjà, manifesté leur grand intérêt pour l'introduction du système dans leur juridiction.

Le volet centralisation, de son côté, devrait notamment présenter certains avantages en termes de sécurité de l'information en particulier parce que les *backups* pourront être opérés au niveau central.

Monsieur le secrétaire d'État, quand le ministre a-t-il l'intention de signer les offres de manière à concrétiser l'accord sur le projet examiné par le Conseil des ministres? Comment les autorités judiciaires seront-elles associées aux décisions sur le plan du déploiement et sur l'ordre des priorités à prévoir en la matière? Comment le ministre pense-t-il organiser l'intégration du système JustScan dans le plan d'ensemble qui est le sien pour la poursuite de l'informatisation de l'ordre judiciaire, de manière telle qu'à moyen terme, on évite au maximum des contraintes telles que certains doubles encodages qui existent aujourd'hui? Quelles dispositions compte-t-il prendre pour faciliter la mise en œuvre concrète de JustScan dans les juridictions? Quelles mesures de formation? Quelles mesures d'accompagnement en vue de ce changement?

13.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Chère collègue, je peux vous rassurer si besoin en était: "j'ai signé l'offre!", dit le ministre! L'amélioration du fonctionnement de l'ICT au sein de l'ordre judiciaire nécessite une meilleure collaboration plus intensive avec l'ordre judiciaire. C'est la raison pour laquelle j'ai notamment chargé l'administration de développer un modèle de collaboration en concertation avec l'ordre judiciaire.

J'ai également demandé une collaboration maximale de l'ordre judiciaire, ce à quoi il s'est engagé. Ces deux derniers mois, beaucoup de travail a été consacré à l'élaboration de ces structures de concertation. J'espère que des conclusions et des décisions pourront être prises pour la fin de cette année.

En cas de réussite – et j'ai bon espoir – le *roll-out*, sur la base des priorités formulées par l'ordre judiciaire et les possibilités techniques s'inscrivant dans le cadre de ce projet seront déterminés en concertation entre l'ordre judiciaire et le SPF, plus précisément le service d'encadrement ICT.

Il s'agira de l'un des premiers projets abordés dans le cadre de cette

13.01 **Özlem Özen** (PS): Op 19 november stemde de regering in met het voorstel om JustScan – het systeem om strafdossiers te digitaliseren – uit te breiden tot heel België, en de applicatie bij één host onder te brengen.

Wanneer zal de minister de desbetreffende offerteaanvragen ondertekenen? Hoe zullen de gerechtelijke overheden worden betrokken bij de beslissingen over de inzet van de toepassing en het vastleggen van de prioriteiten? Hoe zal de minister dit project opnemen in het algemeen plan voor de informatisering van Justitie, om dubbele coderingen te voorkomen? Welke maatregelen zal hij nemen met het oog op de opleiding en de ondersteuning van het personeel en de tenuitvoerlegging van het project?

13.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: De minister heeft de offerte ondertekend. De administratie kreeg de opdracht een samenwerkingsmodel uit te werken in overleg met de rechterlijke orde, die gevraagd werd maximaal mee te werken. Ik hoop dat er tegen het einde van het jaar beslist zal kunnen worden: de rechterlijke orde en de FOD zullen in overleg vastleggen hoe de concrete invoering zal gebeuren en welke technische mogelijkheden het project biedt.

Vroeger ontbrak die samenwerking en dat verklaart waarom bepaalde ICT-projecten niet altijd een succes waren. Nu zal die samenwerking een belangrijk

concertation. Je suis convaincu que cette collaboration entre l'ICT et l'ordre judiciaire constitue une importante rupture dans l'établissement stratégique des priorités et dans la mise en place de l'ICT au sein de l'ordre judiciaire.

L'absence ou le manque de concertation fut une raison importante expliquant pourquoi les réalisations d'ICT n'ont pas toujours été une réussite.

Au troisième point de votre question, je peux répondre que JustScan est effectivement un élément majeur dans la vision d'ensemble et qu'il se situe principalement dans la zone de dématérialisation de documents. Si nous voulons aboutir à terme à des procédures électroniques et à des dossiers électroniques, nous devons développer une capacité de transposer des documents papier en document électroniques. L'application "case" pour les grands dossiers d'instruction clôturés à présent soumis en constitue une première étape. Éviter au maximum le double encodage est un autre défi qui n'est pas directement lié au projet de scanning mais auquel on s'attelle également.

Quatrièmement, vous faisiez référence à juste titre dans votre question, à l'approche intégrale des projets ICT. Dans le passé, des projets ICT ont été trop souvent considérés comme des projets isolés. En outre, lorsque le volet ICT était réalisé, l'ensemble était considéré comme terminé. En fait, un projet ICT ne constitue qu'une partie d'un projet bien plus important et donc un défi bien plus grand.

Ainsi, il a pu arriver que l'infrastructure nécessaire soit mise en place dans un greffe mais qu'elle n'ait jamais été effectivement utilisée soit parce qu'on n'en voyait pas l'utilité, soit parce qu'on craignait de ne pas pouvoir y arriver, soit parce qu'il n'y avait pas de confirmation spécifique ou que celle-ci était insuffisante. Cela témoigne d'un manque de communication, de participation, de formation et d'accompagnement du changement.

Ces analyses ont été effectuées à l'occasion du *roll-out* de MASH dans le cadre du projet de référence qui établissait une évaluation et un parcours d'amélioration. C'est la raison pour laquelle tous les nouveaux projets qui sont lancés ou qui sont en cours sont abordés comme des projets intégraux auxquels est accordée une grande attention en matière de communication, de formation et de management du changement.

J'espère avoir pu répondre à vos préoccupations. Les services et moi-même essayons, dans les limites des affaires courantes, de mettre tout en œuvre pour encourager l'informatisation, ce qui n'est pas toujours chose facile. Je peux d'ailleurs vous dire que le ministre de la Justice est prêt à donner un exposé au mois de janvier, si le gouvernement sortant est encore en fonction, concernant un état des lieux des dossiers ICT.

13.03 Özlem Özen (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie d'avoir signé l'offre. Je souligne l'excellente initiative car, pour avoir pratiqué et beaucoup fréquenté les greffes, je sais à quel point le partage des dossiers est difficile. Cela pourrait faciliter les choses au niveau pratique et cela aura également des conséquences importantes dans le cadre d'un développement durable. Pour que le

keerpunt vormen in de strategische prioriteitenbepaling en de computerisering van de rechterlijke orde.

JustScan is een belangrijk gegeven in de totaalvisie op een justitie met elektronische procedures en dossiers. Het voorkomen van dubbele coderingen is een taak waarop we ons toelagen.

Al te vaak werden ICT-projecten afzonderlijk opgestart, terwijl ze in feite onderdelen zijn van een veel bredere uitdaging. Bovendien werd de beschikbare infrastructuur dikwijls niet gebruikt bij gebrek aan communicatie, opleiding of begeleiding van de verandering. Daarom worden alle nieuwe projecten voortaan opgevat als integrale projecten, waarin met die diverse dimensies rekening wordt gehouden.

Wij stellen alles in het werk om de computerisering aan te moedigen. Dat is evenwel niet makkelijk in een periode van lopende zaken. De minister is bereid hiervan in januari een inventaris te maken.

13.03 Özlem Özen (PS): Ik dank de minister voor het ondertekenen van de offerte. Dit zal in de praktijk en op het vlak van duurzame ontwikkeling belangrijke gevolgen hebben. Alle justitiële actoren

système soit mis en place de manière efficace, une collaboration de tous les acteurs du monde judiciaire sera nécessaire. zullen moeten samenwerken.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

14 Question de Mme Özlem Özen au ministre de la Justice sur "la prison de Tilburg" (n° 1388)

14 Vraag van mevrouw Özlem Özen aan de minister van Justitie over "de gevangenis van Tilburg" (nr. 1388)

14.01 Özlem Özen (PS): Monsieur le secrétaire d'État, M. le ministre a annoncé la location de 150 cellules supplémentaires dans la prison de Tilburg à un moment où la Belgique est pointée du doigt par le Comité des droits de l'homme de l'ONU qui, dans ses observations du 22 octobre 2010, indique qu'il est "préoccupé par les conditions de détention dans les prisons belges, en particulier par la surpopulation carcérale, dont le taux s'élève à 150 % dans certaines prisons, la vétusté des bâtiments (...). L'État partie devrait prendre toutes les mesures nécessaires afin d'améliorer les conditions de détention dans les prisons de l'État partie, en particulier la surpopulation carcérale. À ce propos, outre la construction de nouveaux établissements, l'État partie devrait recourir plus souvent aux peines alternatives (...) notamment accroître l'usage de la surveillance électronique comme peine et favoriser les libérations conditionnelles. (...) L'État partie devrait enfin accélérer l'entrée en vigueur des dispositions de la loi Dupont relative au droit de plainte des détenus auprès des Commissions des plaintes prévues à cet effet". Cette extension coûterait 7,9 millions d'euros à l'État.

La Ligue des droits de l'homme dénonce cette décision qui constitue "un emplâtre sur une jambe de bois: les experts sont unanimes pour dire qu'afin de lutter contre la surpopulation carcérale, il faut travailler sur les politiques pénales et non sur le parc carcéral". La location de places à la prison de Tilburg devait constituer une mesure provisoire en attendant des réponses durables au problème de la surpopulation carcérale. Des études menées à l'étranger démontrent qu'un accroissement de la capacité carcérale entraîne une tendance à l'expansion.

L'extension du nombre de cellules louées à Tilburg en est une parfaite illustration. Un travail global doit être mené, en incluant le développement des peines et mesures alternatives, comme mon groupe ne cesse de le demander dans cette commission.

Monsieur le secrétaire d'État, pourriez-vous m'indiquer si une évaluation des mesures concernant Tilburg a été réalisée avant de décider d'une extension? Le cas échéant, cette évaluation pourrait-elle nous être communiquée pour que nous puissions en débattre au sein de cette commission?

14.01 Özlem Özen (PS): De Liga voor Mensenrechten laakt de door de minister aangekondigde beslissing om 150 extra cellen in de gevangenis van Tilburg te huren; boter aan de galg, aldus de Liga.

Het Mensenrechtencomité van de VN uitte in zijn rapport van 22 oktober 2010 zijn bezorgdheid over de detentieomstandigheden in de Belgische gevangenis, in het bijzonder de overbevolking in de gevangenis en de verouderde staat waarin de gebouwen verkeren. Het Comité is van oordeel dat België alles in het werk moet stellen om de detentieomstandigheden te verbeteren, meer bepaald door nieuwe centra te bouwen en op grotere schaal alternatieve straffen, elektronisch toezicht en voorwaardelijke vrijlating toe te passen. België moet er ook voor zorgen dat het gedeelte van de wet-Dupont betreffende het klachtenrecht voor gedetineerden zo snel mogelijk van kracht wordt.

De deskundigen zijn het er unaniem over eens dat de overbevolking in de gevangenis bestreden moet worden door aan het strafbeleid te werken en niet door de gevangenis capaciteit uit te breiden. Buitenlandse studies tonen aan dat de gevangenispopulatie toeneemt naarmate de gevangenis capaciteit wordt verhoogd.

Werden de maatregelen met betrekking tot Tilburg geëvalueerd voordat er tot een uitbreiding werd besloten?

14.02 Carl Devlies, secrétaire d'État: Madame la présidente, chère collègue, j'ai déjà eu l'occasion de répondre à une question similaire

14.02 Staatssecretaris Carl Devlies: Op 8 juli 2010 maakten

la semaine dernière au sein de la commission de la Justice au Sénat.

Le 8 juillet 2010, les responsables belges et néerlandais de l'établissement de Tilburg ont recouru à une première évaluation provisoire du projet. Sous réserve d'une série d'objections relatives à la qualité du pain livré, aucun problème insurmontable n'a été constaté. Les aspects importants sont d'ordre pratique et, entre-temps, ont été corrigés.

Les premières rumeurs positives qui me sont parvenues en ce qui concerne la prison de Tilburg me confortent dans ma conviction que nous devons augmenter la capacité de Tilburg, afin de pouvoir garantir la viabilité au sein des établissements belges. La possibilité d'ajouter des places supplémentaires dans l'établissement de Tilburg est prévue par le traité et ne constitue donc pas, à proprement parler, une nouvelle proposition.

En d'autres termes, la proposition que j'ai soumise au Conseil des ministres du 3 décembre dernier est déjà prévue par le traité que la Belgique et les Pays-Bas ont signé. La location de cellules à Tilburg est une solution certes temporaire et donc non structurelle contre la surpopulation mais il s'agit d'une solution pragmatique qui permet de diminuer la pression de la surpopulation en Belgique, dans l'attente des établissements prévus par le Masterplan.

Il faut bien se rendre compte que la population carcérale est proche des 11 000 détenus et que la situation risquerait de devenir ingérable sans la capacité temporaire qu'offre Tilburg.

Le 3 décembre 2010, le Conseil des ministres a approuvé ma note sur la problématique générale relative à l'exécution des peines et à la surpopulation. La situation de la surpopulation au sein de nos établissements pénitentiaires est et reste un problème aigu. Des mesures conservatoires urgentes sont aujourd'hui nécessaires et exigent des décisions immédiates. Dans cette note, j'ai proposé deux mesures. Je souhaite ainsi examiner comment l'application du SE peut être améliorée avec les moyens disponibles.

Pour ce qui est de la deuxième mesure, le Conseil a approuvé de prévoir un contingent supplémentaire de 150 places dans la prison de Tilburg.

14.03 Özlem Özen (PS): Monsieur le secrétaire d'État, votre réponse ne me satisfait que moyennement. Pour le développement des peines et mesures alternatives, il faut vraiment une vision globale du système répressif en Belgique. On ne peut continuer à louer des cellules dans d'autres pays.

Pour ce qui est de l'évaluation, pourriez-vous nous transmettre l'ensemble des données, de manière à ce que nous puissions en débattre au sein de la commission?

14.04 Carl Devlies, secrétaire d'État: Vos remarques s'inscrivaient dans un cadre plus général. Je ne pense pas que ce soit le moment d'avoir cette discussion.

Quant à votre question précise relative à l'évaluation, je vais me

de Belgische en Nederlandse verantwoordelijken van de gevangenis in Tilburg een eerste, voorlopige balans op van het project. Afgezien van een reeks bezwaren over de kwaliteit van het geleverde brood, werden er geen onoverkomelijke problemen vastgesteld.

Het voorstel dat ik op 3 december aan de Ministerraad heb voorgesteld, is ingebed in het verdrag dat België en Nederland daarover eerder sloten. De huur van cellen in Tilburg is een tijdelijke oplossing om de nijpende overbevolking in onze gevangenissen te verlichten in afwachting van de gevangenisinrichtingen waarin het masterplan voorziet.

Zonder de tijdelijke capaciteit in Tilburg dreigt de situatie uit de hand te lopen.

De Ministerraad heeft mijn nota over de algemene problematiek betreffende de strafuitvoering en de overbevolking goedgekeurd. Er zijn dringende bewarende maatregelen nodig om de overbevolking aan te pakken.

14.03 Özlem Özen (PS): Er is echt nood aan een globale visie op het repressief systeem in België. We kunnen geen cellen blijven huren in andere landen.

Kunt u ons alle informatie bezorgen over de toetsing, zodat we er in de commissie een bespreking kunnen aan wijden?

14.04 Staatssecretaris Carl Devlies: Uw opmerkingen hebben een meer algemene strekking.

Wat uw laatste vraag betreft, zal ik

renseigner s'il est possible de vous procurer le document.

nagaan of het mogelijk is u dat document te bezorgen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

15 Vraag van mevrouw Sophie De Wit aan de minister van Justitie over "het gevangenisregime in Leuven" (nr. 1408)

15 Question de Mme Sophie De Wit au ministre de la Justice sur "le régime carcéral à Louvain" (n° 1408)

15.01 Sophie De Wit (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, het hoeft niet altijd slecht nieuws te zijn over de gevangenen. Af en toe is er ook beter nieuws. Vorige week heeft de heer Verschuere, directeur van Leuven-Centraal, de Burgerschapsprijs van de Stichting P&V gekregen. Men is namelijk van oordeel geweest dat hij de gevangenen een betere kans geeft om op een dag terug te keren in de maatschappij. Hij maakt dus werk van de reclassering.

15.01 Sophie De Wit (N-VA): Le directeur de la prison de Louvain a reçu le prix de la citoyenneté octroyé par la Fondation P&V pour son action en faveur de la réinsertion des détenus.

Welk systeem hanteert men in de gevangenis van Leuven? Het is een opencellenbeleid met nadruk op werk, op educatie en op ontspanning, alsook op waarden zoals tolerantie, solidariteit en emancipatie. Hij spant zich in om een straf te maken tot wat ze zou moeten zijn: enerzijds een bescherming van de samenleving en een middel om de criminaliteit te bestrijden, maar anderzijds ook een gelegenheid om de gedetineerde volledig en definitief te kunnen reclasseren, eenmaal zijn straf uitgezeten. Kort gezegd, de gevangenis van Leuven-Centraal strekt, volgens de Stichting, tot voorbeeld voor het gevangeniswezen.

Comment le ministre juge-t-il le climat à la prison de Louvain? Envisage-t-il de prendre des mesures pour faire admettre la politique des cellules ouvertes dans d'autres prisons aussi?

Mijnheer de staatssecretaris, hoe beoordeelt u het gevangenis-klimaat van Leuven-Centraal?

Overweegt u om die omgangsvorm met gedetineerden, dus het opencellenbeleid, ook in andere Belgische gevangenen meer ingang te geven? Zo ja, op welke wijze? Zo nee, waarom niet?

15.02 Staatssecretaris Carl Devlies: Mevrouw de voorzitter, collega De Wit, eerst en vooral wil ik van de gelegenheid gebruikmaken om de directeur van Leuven-Centraal en zijn equipe te feliciteren met die prijs van de Stichting P&V. Het doet goed vast te stellen dat goede praktijken in de gevangeniswereld worden gewaardeerd en in de kijker worden gesteld. Dat toont ook aan dat er, ondanks alle negatieve berichten, in de gevangenen ook heel degelijk werk wordt geleverd.

15.02 Carl Devlies, secrétaire d'État: Qu'il me soit permis de féliciter le directeur de la prison de Louvain et son équipe pour avoir remporté le prix P&V.

De wijze waarop vrijheidsstraffen ten uitvoer moeten worden gelegd, wordt aangegeven door artikel 9 van de basiswet van 12 januari 2005. Daarin wordt bepaald dat de vrijheidsstraf moet worden gericht op het herstel van het aan de slachtoffers aangedane onrecht, op de rehabilitatie van de veroordeelde en op de geïndividualiseerde voorbereiding van zijn integratie in de vrije samenleving.

L'article 9 de la loi de principes du 12 janvier 2005 dispose que l'exécution de la peine privative de liberté est axée sur la réparation du tort causé aux victimes, sur la réhabilitation du condamné et sur sa réinsertion dans la société. L'exécution de la peine doit limiter les effets préjudiciables et se dérouler en sécurité.

Voorts wordt bepaald dat de uitvoering van de vrijheidsstraffen moet geschieden op een wijze die schadebeperkend is, op re-integratie gericht is en veilig is.

Chaque prison a sa propre tradition et ses possibilités. Les principes sont identiques partout mais leur mise en pratique est fonction de nombreux facteurs,

Het gevangenisbeleid in Leuven-Centraal streeft die principes al decennialang na. Die inrichting heeft op dat vlak zonder twijfel grote

verdiensden.

Anderzijds heeft iedere gevangenis haar eigen traditie en mogelijkheden. Hoewel de na te leven principes dezelfde zijn voor alle inrichtingen, hangt de praktijk af van veel factoren, zoals het gevangentype, de infrastructuur, de schaalgrootte, de graad van overbevolking en zo verder. De aanpak verschilt ook naargelang het gaat om beklagden, veroordeelden of geïnterneerden.

Leuven-Centraal neemt hoofdzakelijk langgestrafte veroordeelden op en heeft dus een vrij stabiele populatie, wat andere mogelijkheden biedt dan een arresthuis met een grote doorstroom aan gevangenen.

Het opencellenbeleid kan als concept niet zomaar veralgemeend worden. Dat regime heeft in beperkte mate navolging gevonden in onder andere de gevangenis te Oudenaarde, maar in heel wat andere inrichtingen zou het in de praktijk niet te realiseren zijn.

Het leven in een opendeurregime is trouwens niet voor alle gedetineerden weggelegd. Voor bepaalde gedetineerden is een meer gesloten regime een betere oplossing.

15.03 **Sophie De Wit** (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16 **Vraag van de heer Koenraad Degroote aan de minister van Justitie over "de interpretatie van lopende zaken en het verschil tussen twee KB's" (nr. 1411)**

16 **Question de M. Koenraad Degroote au ministre de la Justice sur "l'interprétation de la notion d'affaires courantes et la différence entre deux arrêtés royaux" (n° 1411)**

16.01 **Koenraad Degroote** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, mijn vraag gaat over het begrip lopende zaken.

Wanneer wij de rechtspraak en de rechtsleer erop naslaan, dan vallen drie elementen of categorieën onder het begrip lopende zaken op. Ik citeer daaronder de belangrijkste: handelingen die niet alledaags zijn, maar ook geen algemeen politiek belang hebben, op voorwaarde dat de procedure gestart is vóór de periode van de lopende zaken, niet overhaast is uitgevoerd en de eindbeslissing geen belangrijke en nieuwe beleidskeuze inhoudt. Dat is een van die zeer belangrijke categorieën, naast de dringende zaken. Ook de Raad van State onderschrijft dat.

Een zeer belangrijk element daarin is dat men geen fundamentele of oriënterende wijziging aan het beleid mag aanbrengen. Als ik met die gegevens, uitgaande van de rechtspraak en de rechtsleer, verder redeneer en die interpretaties toepas op verschillende KB's in deze periode, dan heb ik toch een aantal vragen.

Eenzijds hebt u het KB van 26 augustus 2010 op de gezinshereniging goedgekeurd. Mijns inziens is er daarbij wel degelijk een vermoeden van een belangrijke en nieuwe beleidskeuze. Ik denk daarbij aan de bewoonbaarheid die men moet kunnen aanduiden. Anderzijds is er het KB over de digitalisering van de centrale berichten van beslag. Alles is daar klaarblijkelijk zeer normaal gestart, vóór de lopende

comme le type de prison, les infrastructures, la dimension ou la surpopulation. La prison de Louvain accueille surtout des détenus de longue durée. Sa population est donc relativement stable. Il n'est pas possible de reproduire tout simplement dans d'autres prisons la politique des cellules ouvertes. Celle-ci ne convient d'ailleurs pas à tous les détenus.

16.01 **Koenraad Degroote** (N-VA): On attend d'un gouvernement en affaires courantes qu'il ne modifie pas la politique de manière fondamentale ou qu'il n'en change pas l'orientation. À cet égard, je me pose de nombreuses questions au sujet de l'arrêté royal du 26 août 2010 relatif au regroupement familial. Il me semble qu'on peut y entrevoir une nouvelle orientation politique importante.

Je suis toutefois étonné que la signature de l'arrêté royal relatif à la numérisation des données du fichier central des avis de saisie – qui est antérieur à la période d'affaires courantes – se fasse encore attendre. Les acteurs judiciaires et les huissiers de justice plaident instamment pour la numérisation des avis de saisie.

Comment définit-on les matières

zaken. Het kan echter niet getekend worden, omdat het niet onder de lopende zaken zou vallen.

Ik heb de volgende vragen.

Als men die twee KB's met elkaar vergelijkt, kunt u dan exact uitleggen welke definitie er gehanteerd wordt om te bepalen of iets al dan niet onder de lopende zaken valt? Ik denk dat de definitie die ik aangehaald heb, uit de rechtspraak en de rechtsleer, de juiste is of houdt men er andere definities op na? Ik denk dat hierdoor, zeker als men deze twee KB's bekijkt, een juridische willekeur aan het ontstaan is. Op die manier mag het niet voortgaan.

Kunt u de tweede vernoemde KB's nogmaals aftoetsen aan de parameters die ik in het begin van mijn vraag heb aangehaald en uitleggen waar zich het primordiale verschil bevindt tussen het eerste en het tweede KB? De gerechtelijke actoren en deurwaarders smeken namelijk om de digitalisering van de beslagberichten.

16.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mevrouw de voorzitter, ten eerste, het criterium dat wordt gebruikt is gestoeld op de rechtspraak die door het geachte lid wordt aangevoerd. Telkens wanneer een regering in een periode van lopende zaken terechtkomt, wordt een circulaire uitgevaardigd die deze principes verwoordt.

De circulaire van 26 april 2010 van de huidige ontslagnemende regering onderscheidt zich trouwens niet van de circulaires die door de vroegere regeringen ter zake werden uitgevaardigd. Indien men dat wenst, kan ik zowel een exemplaar van de Nederlandstalige als van de Franstalige versie van voornoemde circulaire geven.

Ten tweede, ik zie niet waarom er sprake zou kunnen zijn van willekeur. De dossiers worden individueel, geval per geval, onderzocht.

Ten derde, het KB van 26 augustus 2010 valt onder de toepassing van de circulaire, meer bepaald onder punt 3, waar het gaat om zaken waarvan de behandeling al is gestart vóór het ontslag van de regering en die tot doel heeft een voor de burger nadelige situatie te verhelpen. Hier rees een probleem ten gevolge van een vernietiging door de Raad van State.

Het ontwerp van KB waarvan sprake met betrekking tot de berichten van beslag, gaat eveneens over een dossier waarvan de voorbereiding al is gestart in 2009. Het is enigszins verschillend van het vorige. Het betreft immers een KB dat niet in de Ministerraad moet worden overlegd. Er zijn nog bijkomende verificaties die bijgevolg moeten worden verricht.

Ieder dossier is verschillend en wordt daarom getoetst aan de criteria die in de circulaire zijn gesteld. Gelet op de verscheidenheid van de voorbereidende werkzaamheden, met name de combinatie van technische en regelgevende voorbereiding, heeft de minister van Justitie beslist om daarover een toelichtend verslag aan de Koning op te stellen. Aan deze teksten wordt nu de laatste hand gelegd.

pouvant être traitées ou non par un gouvernement en affaires courantes? Où se situe la différence fondamentale entre le premier et le deuxième arrêté royal?

16.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: La circulaire du 26 avril 2010 ne se distingue pas des circulaires publiées par les gouvernements précédents en cette matière. Je ne vois pas pourquoi il pourrait être question d'un quelconque caractère arbitraire. Les dossiers sont examinés cas par cas.

L'arrêté royal du 26 août 2010 relève de l'application de la circulaire. Il s'agit de dossiers dont le traitement avait déjà commencé avant la démission du gouvernement et qui visaient à remédier à une situation défavorable pour le citoyen. Mais un problème est survenu en raison d'une annulation prononcée par le Conseil d'État.

Le projet d'arrêté royal relatif aux avis de saisie concerne également un dossier dont le traitement avait déjà commencé en 2009. Il s'agit d'un arrêté royal qui ne doit pas faire l'objet d'une concertation au sein du Conseil des ministres. Il faut donc procéder à des vérifications supplémentaires.

Chaque dossier est différent et doit donc être analysé à la lueur des critères de la circulaire. Eu égard à la diversité des travaux préparatoires, le ministre a décidé de rédiger un rapport destiné au

Roi. Ces textes sont actuellement en voie de finalisation.

16.03 Koenraad Degroote (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, als u verwijst naar het feit dat de Raad van State opmerkingen heeft gemaakt, vind ik dat geen goede reden. Dat maakt immers dat koninklijke besluiten waarover door de Raad van State opmerkingen zijn gemaakt, wel onder lopende zaken vallen en wetteksten waarover geen opmerkingen zijn gemaakt, niet onder lopende zaken vallen.

Dat kan niet. Trouwens, het KB betreffende de beslagberichten is ook opgestart vóór de periode van lopende zaken. Dat er daar nog bepaalde verificaties zouden moeten gebeuren, werd mij in een eerdere vraag nooit geantwoord. Ik heb daar bepaalde twijfels over, maar als u zegt dat er nu een verslag wordt voorgelegd aan de Koning, stemt het mij enigszins hoopvol dat er toch een beetje vooruitgang wordt geboekt. Laat ons dat zo houden.

16.04 Staatssecretaris Carl Devlies: Het is niet omdat de Raad van State bemerkingen maakt dat het automatisch niet onder lopende zaken valt. Men moet de volledige motivering lezen en ik veronderstel dat de bijstellingen die gebeurd zijn, het gevolg zijn van de bemerkingen van de Raad van State. Ik ken de concrete teksten niet, maar ik veronderstel dat men daar rekening mee heeft gehouden. Als de Raad van State bemerkingen maakt, weerlegt men die of treedt men die bij en past men de teksten aan. Ik denk dat het een correcte manier van werken is. Ik ken het detail van de teksten niet, ik zou het anders wel met u willen bespreken, maar ik heb het betrokken KB niet in mijn dossier.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

17 Question de Mme Jacqueline Galant au ministre de la Justice sur "le jugement très variable d'accès à la nationalité belge entre les différents arrondissements judiciaires" (n° 1428)

17 Vraag van mevrouw Jacqueline Galant aan de minister van Justitie over "de zeer uiteenlopende vonnissen tussen verschillende gerechtelijke arrondissementen in verband met het verkrijgen van de Belgische nationaliteit" (nr. 1428)

17.01 Jacqueline Galant (MR): Madame la présidente, en préambule, je trouve dommage – et je sais que ni vous, ni le secrétaire d'État n'y pouvez quelque chose – que ce ne soit pas le ministre qui réponde à des questions fondamentales. Même si nous sommes en affaires courantes, le parlement n'a plus que les questions pour pouvoir travailler de manière concrète.

Monsieur le secrétaire d'État, ma question porte sur l'analyse des dossiers relatifs à l'acquisition de la nationalité.

Suite à des auditions en commission des Naturalisations, nous avons pu remarquer que les analyses des dossiers par les parquets de notre pays sont tout à fait différentes. Par exemple, pour une infraction à la circulation routière ou un défaut d'assurance, un parquet laissera passer le dossier et un autre qualifiera les faits de très graves. Il en va de même pour les mariages de complaisance.

Or, que ce soit par la déclaration de la nationalité ou la demande de naturalisation, les candidats connaissent bien ces pratiques au sein

16.03 Koenraad Degroote (N-VA): Selon moi, le renvoi aux observations du Conseil d'État ne constitue pas un motif valable. À l'occasion de précédentes questions concernant l'arrêté royal relatif aux avis de saisie, personne n'a jamais prétendu qu'il y avait lieu de procéder à des vérifications. Ceci dit, le fait que l'on rédige un rapport pour le Roi signifie quand même qu'il y a un certain progrès.

16.04 Carl Devlies, secrétaire d'État: Ce n'est pas parce que le Conseil d'État fait des observations que l'arrêté royal relève automatiquement des affaires courantes. Lorsque le Conseil d'État fait des observations, soit on les rejette, soit on s'y range, auquel cas on modifie les textes.

17.01 Jacqueline Galant (MR): Tijdens hoorzittingen in de commissie voor de Naturalisaties hebben we vastgesteld dat de dossiers op een heel andere manier worden behandeld door de diverse parketten. De betrokkenen kennen de werkwijze van die parketten ondertussen zo goed dat ze gaan shoppen: als hun dossier niet wil vloten bij het ene parket, trekken ze ermee naar een ander parket, waarvan ze weten dat het minder streng is.

In de commissie voor de Naturalisaties hebben we beslist een nieuwe vragenlijst voor het College van procureurs-generaal

des parquets et "font leur marché". Quand cela ne fonctionne pas dans un parquet, on s'adresse à un autre où on sait que les choses passeront plus facilement. À titre d'exemple, et loin de moi l'idée de parler du communautaire, je citerai les parquets d'Anvers et de Charleroi, qui ont des analyses totalement différentes, le parquet d'Anvers paraissant beaucoup plus sévère.

Au sein de la commission des Naturalisations, nous avons décidé de refaire un questionnaire adressé au Collège des procureurs généraux afin qu'il donne des instructions uniformes à l'ensemble des parquets.

Le ministre compte-t-il prendre une initiative afin de demander une analyse uniforme à travers tout le pays? Comme je l'ai dit, cela ne concerne pas uniquement la naturalisation mais aussi la déclaration de nationalité.

Je voudrais encore citer un autre exemple. Lorsque les parquets émettent un avis défavorable pour la déclaration de nationalité, qui peut donner lieu à un recours, le candidat laisse tomber le dossier et rentre un dossier de naturalisation. À ce moment-là, même si l'avis du parquet est négatif, il n'y a pas de recours. Comme certains membres de la commission ne suivent pas toujours l'avis émis par le parquet, certains candidats ayant fait l'objet d'un avis négatif se retrouvent quand même belges, alors qu'il se sont rendus coupables de faits parfois très graves.

Le ministre de la Justice compte-t-il prendre une initiative? Des personnes très dangereuses pour la société obtiennent la nationalité à cause de traitements qui ne sont pas uniformes à travers le pays.

17.02 Carl Devlies, secrétaire d'État: Madame la présidente, chère collègue, lors de l'entrée en vigueur de la loi du 27 décembre 2006 modifiant plusieurs dispositions du Code de la nationalité, une circulaire du 25 mai 2007 a été publiée au *Moniteur belge* du 4 juin 2007. Le président de la commission des Naturalisations de la Chambre des représentants m'a interpellé en son temps au sujet des avis émis par le ministère public dans les procédures de naturalisations en soulignant le manque d'uniformité. Il relevait plus particulièrement les pratiques de certains parquets: listings, d'une part; avis réservés à défaut d'éléments et sous réserve des avis de la Sûreté de l'État, d'autre part.

La question a été inscrite à l'ordre du jour du Collège des procureurs généraux. Il y a été proposé d'élaborer un canevas de travail uniforme sur la base d'un formulaire-type intégrant une liste de questions pertinentes ainsi qu'un commentaire adapté. Ce travail a été entrepris en collaboration avec la commission, mes services et le Collège.

Un formulaire-type de renseignements a pu être diffusé par le Collège des procureurs généraux auprès des magistrats à la fin de décembre 2009. Ce document indique le contenu minimal souhaité, les procureurs du Roi pouvant naturellement rendre des avis plus complets.

Par ailleurs, il a été demandé au parquet de considérer qu'il n'est pas opportun d'attendre l'avis de la Sûreté de l'État, étant donné que l'avis du parquet ne doit pas lui être subordonné. En effet, certains parquets avaient pour pratique de différer leur avis jusqu'à la prise de

op te stellen, zodat alle parketten uniforme instructies kunnen krijgen. Zal de minister eisen dat alle parketten de dossiers op een uniforme manier behandelen?

Een ander voorbeeld: wanneer de parketten een negatief advies uitbrengen in verband met de nationaliteitsverklaring, laat de betrokkene het dossier varen en dient hij een naturalisatiedossier in. Zo worden sommigen uiteindelijk Belg, terwijl ze ernstige feiten hebben gepleegd. Zal de minister een initiatief nemen? Personen die een gevaar vormen voor de maatschappij verkrijgen immers de Belgische nationaliteit, doordat de dossiers op een verschillende manier worden behandeld door de diverse parketten.

17.02 Staatssecretaris Carl Devlies: De voorzitter van de Kamercommissie voor de Naturalisaties heeft me eerder al geïnterpelleerd over het gebrek aan uniformiteit in de adviezen die het openbaar ministerie uitbrengt in het kader van de naturalisatieprocedures. Hij wees met name op de praktijken bij een aantal parketten, die met lijsten werken, een advies uitbrengen onder voorbehoud bij gebrek aan gegevens, of onder voorbehoud van het advies van de Veiligheid van de Staat.

De kwestie werd aan de orde gesteld bij het College van procureurs-generaal. Er werd voorgesteld een uniforme werkwijze uit te werken, aan de hand van een modelformulier met een lijst van relevante vragen en een specifieke toelichting. De commissie, mijn diensten en het College hebben de hand aan de ploeg geslagen. Eind december 2009

connaissance de celui de la Sûreté ou de lui subordonner de manière générale et sans en avoir nécessairement connaissance le caractère favorable de leur avis. Ces deux pratiques posaient des difficultés.

En ce qui concerne la première, il y a lieu de remarquer que le délai de quatre mois vaut pour les deux organes (article 21, § 3, alinéa 4 de la loi). À défaut, l'avis est réputé favorable. L'attente systématique de l'avis de la Sûreté pouvait donc conduire le procureur du Roi à ne pas respecter le délai qui lui était imparti.

Quant à la seconde pratique, il s'agissait de savoir s'il était opportun que le procureur du Roi subordonne son pouvoir d'appréciation à celui d'une autre instance, a priori et de manière générale.

Ce problème me semble, dès lors, avoir trouvé une réponse adéquate, laquelle n'a jusqu'à présent plus été soulevée. Je suis prêt à discuter avec le Collège des procureurs généraux d'autres problèmes qui se poseraient. Cependant, la question posée n'est pas claire à cet égard. Elle évoque les autres modes d'acquisition de la nationalité et parle tantôt des parquets, tantôt des tribunaux. Je rappelle que le Collège des procureurs généraux est sous l'autorité du ministre de la Justice compétent pour la mise en œuvre cohérente et la coordination de la politique criminelle mais il faut insister sur le fait que ces directives ne sont pas contraignantes à l'égard des membres du siège, lesquels sont indépendants.

verspreide het College een modelinlichtingenformulier onder de magistraten. In dat document worden de gewenste minimale gegevens vermeld, maar de procureurs mogen natuurlijk een omstandiger advies uitbrengen.

Er werd de parketten overigens gevraagd niet te wachten op het advies van de Veiligheid van de Staat. Doordat er systematisch gewacht werd op het advies van de Veiligheid van de Staat, overschreed de procureur des Konings soms de termijn van vier maanden, die geldt voor de twee instanties. Er moest ook worden vermeden dat de procureur des Konings zijn beoordelingsbevoegdheid *a priori* en over het algemeen ondergeschikt zou maken aan de beoordelingsbevoegdheid van een andere instantie.

Ik denk dan ook dat er een passende oplossing werd uitgewerkt voor dit probleem. Het College van procureurs-generaal staat onder het gezag van de minister van Justitie, die bevoegd is voor de tenuitvoerlegging en de coördinatie van het strafrechtelijk beleid, maar de richtlijnen zijn niet bindend voor de leden van de zetel. Die leden zijn immers onafhankelijk.

17.03 Jacqueline Galant (MR): Monsieur le secrétaire d'État, votre réponse me surprend un peu. Pour ce qui concerne la Sûreté de l'État, ce n'était pas du tout le sens de ma question. Vous avez répondu par rapport aux naturalisations, alors que ma question portait sur l'ensemble des manières qui existent pour acquérir la nationalité belge. Si le traitement des déclarations de nationalité et des naturalisations n'est pas uniforme, comment voulez-vous que les dossiers des candidats soient jugés de manière impartiale?

Je reviendrai avec une nouvelle question, étant donné qu'il faut être plus précis. J'espère que le ministre de la Justice y répondra lui-même car cela mérite vraiment une réflexion en profondeur. La commission des Naturalisations retravaillera le formulaire qu'elle enverra au Collège des procureurs généraux, pour qu'ils essaient de donner un message clair aux différents parquets. Ma prochaine question sera beaucoup plus précise et portera sur l'ensemble des modes d'acquisition de la nationalité.

17.03 Jacqueline Galant (MR): Uw antwoord heeft betrekking op de naturalisaties, terwijl mijn vraag handelde over al de mogelijkheden die er zijn om de Belgische nationaliteit te verkrijgen. Als de behandeling van nationaliteitsverklaringen en naturalisaties niet eenvormig is, hoe kunnen de dossiers van de kandidaten dan op een onpartijdige manier worden beoordeeld?

Ik kom hierop terug met een nieuwe, meer gerichte vraag. Ik hoop dat de minister van Justitie hier zelf op zal antwoorden, want hierover moet grondig worden nagedacht. De commissie voor de

Naturalisaties zal het formulier herwerken dat zij naar het College van procureurs-generaal stuurt, zodat het College aan de parketten een duidelijke boodschap kan proberen te geven.

17.04 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Madame Galant, il est effectivement préférable que vous précisiez votre question et que vous la posiez directement au ministre.

17.05 **Jacqueline Galant** (MR): Je la lui pose mais il ne vient pas!

17.06 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Comme vous le savez, le ministre est aujourd'hui à l'étranger mais il sera présent la semaine prochaine et sera prêt à répondre à vos questions! C'est évident!

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

18 **Question de Mme Jacqueline Galant au ministre de la Justice sur "les problèmes informatiques dans les tribunaux" (n° 1429)**

18 **Vraag van mevrouw Jacqueline Galant aan de minister van Justitie over "de informaticaproblemen in de rechtbanken" (nr. 1429)**

18.01 **Jacqueline Galant** (MR): Madame la présidente, monsieur le secrétaire d'État, à l'occasion d'auditions, nous avons eu la surprise d'entendre des membres de certains tribunaux nous confier leurs soucis avec l'informatique. Le matériel qu'ils utilisent au sein des tribunaux s'avère souvent vétuste, au point de grandement ralentir les procédures. Le système informatique du ministère de la Justice est archaïque. Ma collègue Özen l'a signalé.

Lors de l'audition des parquets en commission des Naturalisations, on s'est même rendu compte d'un problème de mise en réseau: il était donc impossible de collecter un ensemble d'informations via différents parquets. Aucune relation informatique n'existe avec l'Office des étrangers, avec la Sûreté de l'État parce que certains parquets ne sont pas du tout informatisés.

Nous avons proposé d'envoyer les dossiers de naturalisation via courriel, mais, apparemment, c'est infaisable vu l'archaïsme du système incapable de supporter le volume des dossiers. Tout ce que nous avons pu entendre était aberrant.

Monsieur le secrétaire d'État, le ministre a-t-il prévu des moyens budgétaires pour développer l'informatique dans son département? Les membres de son administration doivent-ils continuer à travailler avec des systèmes tout à fait dépassés?

18.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Madame la présidente, chers collègues, c'est un fait largement connu que de nombreux problèmes et défis existent au niveau de l'informatisation de la Justice. Cela fait des années que nous le savons, même avant le début du projet Phénix, lequel a également tenté d'y remédier.

Vous savez aussi que ce projet Phénix, au regret de tout le monde, à mon regret et sans doute du vôtre, n'a pas été une réussite. Bien que

18.01 **Jacqueline Galant** (MR): Het computersysteem van het ministerie van Justitie is zo verouderd dat er zelfs geen elektronische verbinding is met de Dienst Vreemdelingenzaken en de staatsveiligheid, omdat bepaalde parketten nog niet gecomputeriseerd zijn.

Heeft de minister de nodige budgettaire middelen uitgetrokken voor de verdere informatisering van zijn departement?

18.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: We weten dat de informatisering van Justitie voor veel problemen en uitdagingen zorgt. Tot ieders spijt was het Phenixproject geen succes. Er zijn zoveel problemen opgedoken dat er geen snelle en eenvoudige

le problème soit probablement connu depuis 20 ans déjà, il semble que tout le monde n'était pas suffisamment conscient du problème.

Aujourd'hui, c'est différent: tout le monde comprend que des efforts considérables sont nécessaires. Les problèmes se sont toutefois tellement accumulés que des solutions simples et rapides n'existent plus. La route sera encore très longue. Une série de problèmes a déjà été abordée à l'occasion des nombreuses questions posées par vos collègues et a déjà reçu réponse par moi-même au sujet de l'informatisation de la justice.

En réponse à votre question, je peux vous dire que, évidemment, la magistrature pourra disposer d'un système informatique qui est un instrument utile et fiable pour l'exécution de ses tâches. Cela vaut non seulement pour la magistrature, mais également pour toutes les composantes de la Justice, comme l'administration centrale, le régime pénitentiaire, les maisons de justice, etc. Au total, environ 20 000 utilisateurs dans la magistrature, auxquels il faut encore ajouter le personnel judiciaire.

Mon prédécesseur a démarré le projet Cheops, après l'échec de Phenix.

Entre-temps, tout ceci est élaboré systématiquement. Il ne serait pas possible de tout exposer à l'occasion de votre question mais je souhaite confirmer que de nombreux projets sont en cours. Toutefois, les projets d'informatique de cette ampleur et de cette complexité requièrent de nombreuses années entre l'idée et la réalisation complète. J'ai demandé et obtenu davantage de moyens budgétaires pour l'informatisation, également en raison du fait que ces projets, à condition d'être menés correctement, auront un effet économique important sur tout le fonctionnement de la Justice mais également sur celui des autres départements de la Justice et de surcroît sur le fonctionnement des autres gouvernements et entités de ce pays.

Vous avez raison de dire que le défi ne consiste pas à introduire des gadgets technologiques dernier cri, surtout pas à un moment où même les attentes de base ne sont pas satisfaites. Je comprends que vous aimeriez recevoir quelques chiffres. Je me réfère en premier lieu aux budgets et comptes qui révèlent déjà pas mal de choses. Pour les départements d'infrastructure, je peux vous donner les chiffres suivants.

Tout d'abord, les câblages réseau doivent être refaits pour permettre une capacité suffisante à la circulation des flux de données. En 2008, 4 154 081 euros ont été investis à cet effet. En 2009, 5 682 140 euros. Ensuite, il y a ce qu'on appelle les composants de réseau (switchs, investissements dans le centre data, etc.) pour 1 540 000 euros en 2008 et 425 183 euros en 2009 et 799 000 euros en 2010. D'ici la fin de 2011, la rénovation des réseaux et des appareils périphériques dans tous les bâtiments de la Justice va être réalisée et notre réseau tout entier devra être à niveau en la matière.

Pour le parc informatique, je peux vous communiquer que 17 500 pc ont été acquis depuis 2005. Ce rythme de remplacement est trop lent si on tient compte du nombre total de pc et de la durée de vie moyenne d'un pc. Le remplacement des pc ne peut toutefois être détaché de la standardisation de nombreux systèmes d'exploitation

oplossingen meer mogelijk zijn.

Na de mislukking van Phenix heeft mijn voorganger het Cheopsproject opgestart.

Er zijn heel wat projecten aan de gang, die aanzienlijke besparingen mogelijk zullen maken voor de werking van Justitie, maar ook voor de regeringen en entiteiten in dit land.

Er moet vooreerst een nieuwe netwerkbekabeling worden geplaatst om te zorgen voor voldoende bandbreedte voor de gegevensoverdracht.

In 2008 werd een bedrag van 4 154 081 euro geïnvesteerd in netwerkbekabeling en 1 540 000 euro in netwerkcomponenten. In 2009 ging het om respectievelijk 5 682 140 en 425 183 euro. In 2010 werd 799 000 euro geïnvesteerd. Tegen eind 2011 moet ons hele netwerk geüpdatet zijn.

Sinds 2005 werden 17 500 pc's aangekocht. Het project betreffende de standaardisatie van de draagbare pc's werd twee jaar geleden goedgekeurd door de Ministerraad. Het bijhorende totaalbedrag is niet vermeld in mijn documenten. Met ingang van 2011 zullen de diensten ermee worden uitgerust.

Tijdens de installatie van de gestandaardiseerde software zullen de pc's versneld vervangen worden. De operatie zal eind 2013 rond zijn. Het is misschien nuttig dat ik de commissie een toelichting geef over de globale aanpak van de informatisering van het ministerie van Justitie. Met uw toestemming zal ik deze kwestie bespreken met de commissievoorzitter.

introduits et utilisés au cours des années. Afin de réaliser ceci, le projet de la standardisation des ordinateurs portables a été approuvé, il y a deux ans, par le Conseil des ministres avec un budget total qui n'est pas repris dans mes documents. C'est un projet très complexe qui se déroule selon le schéma prévu et qui commencera sa phase de distribution début 2011.

Cette distribution sera combinée au remplacement accéléré des pc, étant donné que les deux éléments, la capacité *hardware* du pc et les systèmes d'exploitation sont liés l'un à l'autre, comme chaque utilisateur de pc le sait.

Le projet aboutira, d'ici la fin 2013, certes, à la condition que les budgets nécessaires restent prévus et que, le cas échéant, un budget supplémentaire le soit aussi. Il ne serait pas inopportun que je donne, après la nouvelle année, des explications au sein de cette commission, sur l'approche globale de l'informatisation et concernant un certain nombre d'aspects importants pour que les membres, plutôt que de poser des questions spécifiques, aient une vision globale de l'informatisation du département de la Justice. En raison de la chute du gouvernement, je n'ai finalement pas eu l'opportunité de le faire.

Avec votre accord, j'aborderai cette question avec la présidente de la commission.

18.03 Jacqueline Galant (MR): Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie pour votre réponse. Je salue, par ailleurs, votre volonté de moderniser le département de la Justice, qui est encore plus archaïque que je ne le pensais. En effet, vous avez un plan de renouvellement pour l'ensemble du parc informatique, mais comme vous le signalez, celui-ci, une fois installé, est déjà dépassé.

18.03 Jacqueline Galant (MR): Onze commissie zou baat hebben bij zo'n algemene toelichting door de minister.

Il serait intéressant, madame la présidente, que le ministre de la Justice nous fasse un exposé en commission, début janvier, sur une approche globale de l'informatisation du département de la Justice. En effet, lors des auditions, il semblait même impossible de scanner un document, car apparemment, plus rien ne fonctionne dans certains parquets. Par conséquent, ces détails pratiques, ils ne savent plus les assumer, étant donné la vétusté du matériel. Bref, une approche globale et un exposé général du ministre seraient importants pour notre commission.

La **présidente**: C'est vrai!

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

19 Question de M. Georges Gilkinet au ministre de la Justice sur "la gestion des fonds saisis et confisqués par l'OCSC" (n° 1465)

19 Vraag van de heer Georges Gilkinet aan de minister van Justitie over "het beheer van de door het COIV in beslag genomen en verbeurdverklarde fondsen" (nr. 1465)

19.01 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Madame la présidente, monsieur le secrétaire d'État, je voudrais revenir à ma question posée dans cette commission le 26 octobre dernier, relative à la mise à l'écart du directeur de l'Organe Central pour la Saisie et la Confiscation (OCSC).

19.01 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Ik wil nog even terugkomen op de beslissing om de directeur van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring (COIV) aan de

À l'époque, le ministre a fait diverses déclarations. Il a notamment parlé de décisions unilatérales d'achat et de revente d'OLO prises par le directeur écarté, d'un contrat avec la banque ING qui était échu et qui devait être renouvelé via un marché public, comme cela avait déjà été le cas en 2008. Il a également fait savoir qu'il apparaissait que les OLO en question avaient été achetées, puis revendues à perte et que c'était là que se situait vraiment le nœud du problème. Il a encore évoqué des transactions spécifiques qui avaient engendré de fortes différences entraînant une perte d'argent, raison pour laquelle il avait demandé des éléments complémentaires à ING.

Plus d'un mois s'étant écoulé depuis cet échange, je suppose que le ministre a pu réunir les éléments d'information utiles sur ce dossier. J'estime, en tout cas, pour ma part, que cet argent doit être mieux géré.

Monsieur le secrétaire d'État, quel est le montant moyen qui figure sur les comptes de l'OCSC? Quel était le montant qui figurait sur ces comptes au 1er décembre 2009, c'est-à-dire quelques jours avant le versement de 115 millions d'euros à la Caisse des Dépôts et Consignations? Quel est le taux octroyé par ING sur les montants figurant sur ces comptes? Quelles sont les garanties éthiques par rapport à ces placements? Que fait cette banque de l'argent qui est en dépôt? Quand et par qui a été signé le contrat initial avec ING? Quand viendra-t-il à échéance? La procédure de marché public à son sujet a-t-elle été relancée? Quand doit-elle aboutir?

Le ministre a déclaré que l'OCSC avait décidé d'investir en OLO, ce qui a conduit à des pertes d'argent. Qui a pris cette décision? Quant et pour quel montant ont été achetées ces OLO? Quand, pourquoi et pour quel montant ont été revendues ces OLO? Quelle perte a-t-elle été encourue? Y a-t-il un lien entre l'achat et la vente de ces OLO et la fameuse affaire des 115 millions d'euros transférés "par erreur" vers le Trésor public via la Caisse des Dépôts et Consignations fin 2009?

kant te zetten. De minister had het destijds over verlieslatende aanden verkoopbeslissingen van OLO's die eenzijdig door de directeur werden genomen en over een contract met ING, dat moest worden vernieuwd in het kader van een overheidsopdracht. Hij verwees ook naar een aantal transacties die tot financiële verliezen hadden geleid en waarover hij ING om bijkomende informatie had gevraagd. Ik vermoed dat de minister daar intussen over beschikt.

Ik ben van oordeel dat het geld van het COIV beter moet worden beheerd. Welk bedrag staat er gemiddeld op de rekeningen van het COIV? Welk bedrag stond er op 1 december 2009 op die rekeningen, dit is enkele dagen voor de storting aan de Deposito- en Consignatiekas? Welke intrest betaalt ING voor het geld op die rekeningen? Welke waarborgen bestaan er op het stuk van ethische beleggingen? Wat doet ING met de deposito's? Wanneer en door wie werd het contract met ING ondertekend? Wanneer verloopt het? Werd de procedure voor de overheidsopdracht al opgestart? Wanneer zal ze haar beslag krijgen? Wie nam de beslissing om in OLO's te investeren? Wanneer en voor welk bedrag werden ze aangekocht? Wanneer, waarom en voor welk bedrag werden ze opnieuw verkocht? Bestaat er een verband tussen de OLO's en het bedrag van 115 miljoen euro dat in 2009 via de Deposito- en Consignatiekas per ongeluk in de Schatkist terecht kwam?

19.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Madame la présidente, cher collègue, en ce qui concerne votre première question, il n'est pas possible de déterminer le montant moyen qui figure sur les comptes de l'OCSC dans la mesure où, par exemple, si on observe les entrées et les sorties enregistrées au cours des quatre dernières années, il faut considérer qu'annuellement, environ 7 000 sommes ont été déposées ou transférées sur les comptes alors que, sur la même période, les sorties ont augmenté d'année en année, soit depuis le 1er janvier 2010, de plus de 3 000 paiements.

19.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Het is niet mogelijk om na te gaan hoeveel geld er gemiddeld op de COIV-rekeningen staat, omdat er de afgelopen vier jaar 7 000 bedragen op werden gestort of overgeboekt en er bovendien jaar na jaar meer afboekingen waren (meer dan 3 000 sinds 1 januari 2010).

La situation des comptes au 31 décembre 2009 était de

284 030 619,90 euros et tient compte du montant de 115 millions d'euros transféré le 24 décembre 2009.

Tous les comptes de l'OCSC libellés en euros bénéficient du taux EONIA - 0,27 %. Actuellement, ce taux est particulièrement bas si on prend en compte l'évolution des taux depuis 2001. À titre indicatif, la situation au 1er décembre 2010 se présente comme suit: 0,468 % - 0,27 %, ce qui signifie 0,198 %.

Les devises étrangères sont placées à terme.

Le contrat avec ING a été signé le 3 septembre 2003 par Mme Onkelinx, ministre de la Justice. Le marché a été attribué à l'issue d'une procédure négociée avec publicité préalable. Sur les quatre grandes banques belges initialement intéressées par l'offre, seule ING a poursuivi la procédure. Le marché avait été prévu pour une durée de quatre ans. Le directeur de l'OCSC, M. Erwin Francis, a signé une convention complémentaire le 14 juin 2006, peu avant sa nomination comme conseiller à la cour d'appel d'Anvers.

Depuis, la collaboration entre l'OCSC et ING se poursuit sur la base de ces documents signés en 2003 et en 2006.

Les OLO ont été achetées entre janvier et novembre 2009 pour un montant total de 118 658 339,72 euros. Elles ont été vendues le 24 décembre 2009 pour un montant total de 117 033 165,75 euros. Le directeur a pris la décision d'achat et de vente. Il faut noter que le total des intérêts perçus sur ces achats/ventes est de 3 835 625 euros. Je vous ferai parvenir une copie de la réponse.

Il y a en effet un lien entre l'achat et la vente d'OLO et le transfert vers le Trésor public. Apparemment, le directeur était d'avis que la vente des OLO était nécessaire pour rendre possible le transfert de 115 millions d'euros à la Caisse des Dépôts et Consignations. Néanmoins, selon mes informations, un transfert direct des OLO vers la Caisse des Dépôts et Consignations aurait été possible, sans vente d'OLO.

19.03 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie pour cette réponse relativement précise. Je tiens cependant à émettre quelques réflexions.

Les taux octroyés par ING sont ridiculement bas, surtout par rapport à des sommes aussi impressionnantes que celles-là, puisque vous évoquez un montant de 284 millions d'euros. En francs belges, on parlerait en milliards.

Vous n'avez pas répondu à ma question relative aux critères éthiques. Que fait ING avec cet argent qui figure sur ses comptes? Je suis

Per 31 december bedroeg het rekeningentotaal 284 030 619,90 euro (met inbegrip van de op 24 december 2009 overgeboekte 115 miljoen euro).

Voor de rekeningen in euro geldt de EONIA-rentevoet verminderd met 0,27 procent, wat op 1 december 2010 neerkwam op 0,198 procent. Voor buitenlandse valuta's wordt voor termijnbeleggingen gekozen.

Aangezien de drie andere Belgische grootbanken afhaakten, ondertekende mevrouw Onkelinx op 3 september 2003, na een onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking, het contract voor een duur van vier jaar met ING. Op 14 juni 2006 ondertekende de directeur van het COIV, de heer Erwin Francis, een aanvullende overeenkomst, kort voor zijn benoeming bij het hof van beroep te Antwerpen. De samenwerking met ING wordt voortgezet op grond van die documenten.

De OLO's werden tussen januari en november 2009 gekocht voor 118 658 339,72 euro en op 24 december 2009 verkocht voor 117 033 165,75 euro; de interest bedraagt 3 835 625 euro.

Blijkbaar was de directeur van mening dat de verkoop van de OLO's noodzakelijk was voor de overdracht van 115 miljoen euro aan de Deposito- en Consignatiekas. Naar ik verneem, zou een directe overdracht echter mogelijk geweest zijn.

19.03 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): De door ING toegekende rentevoeten zijn belachelijk laag. En hoe staat het met de ethische criteria? Wat doet ING met dit geld?

Ik ben ontsteld over het feit dat de overheidsopdracht waarbij ING als beheerder werd aangewezen, niet werd vernieuwd.

assez consterné par le fait que le marché public concernant la désignation d'ING comme étant le gestionnaire de ce compte n'ait pas été renouvelé, d'autant que, lorsque je vous ai interrogé sur le sujet en 2008, vous m'aviez dit qu'un nouveau marché public allait être lancé.

En ce qui concerne l'achat et la revente d'OLO, sauf erreur, je constate qu'elles ont été achetées pour 118 millions d'euros et revendues pour 117 millions, d'où une perte d'environ 1 million d'euros dans cette opération anticipée. Je constate qu'elle est liée à cette obligation imposée à l'organe central de versements à la Caisse des Dépôts et Consignations de 115 millions d'euros. Cela signifierait donc que la décision du gouvernement, finalement révoquée, de faire effectuer ce versement a coûté 1 million d'euros vu qu'elle est liée à la revente anticipée des OLO.

Depuis le début, je suis assez sceptique quant à la façon dont sont gérés les montants saisis ou confisqués par la Caisse des Dépôts et Consignations. La réponse que vous m'avez apportée ne fait qu'ajouter à mon trouble, je dois l'avouer. Franchement, il y a du boulot!

C'est par hasard que je me trouve face à vous, car je comptais interroger le ministre de la Justice. Néanmoins, en 2008, c'est vous qui m'aviez répondu que le dossier était en cours de reprise en mains. Après deux années, le résultat, à en juger les chiffres, n'est pas très positif; c'est peu de le dire.

19.04 Carl Devlies, secrétaire d'État: Cher collègue, il est très difficile de répondre à votre question. Comme vous le savez, une procédure court actuellement et il est délicat de vous apporter des détails.

En ce qui concerne la cote éthique pour les placements, je suppose que c'est sur base du marché conclu en 2003. Il faudrait donc voir le cahier des charges de cette opération.

19.05 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): Monsieur le secrétaire d'État, il s'agit d'un élément important: les pouvoirs publics doivent montrer l'exemple par leur politique de placements, surtout dans le contexte financier que nous vivons.

Si j'ai bien compris, un nouveau marché public sera lancé pour revoir le marché par rapport à la gestion de ces avoirs, soit plus de 10 milliards de francs belges. Si vous en êtes encore responsable, je vous demanderais, à tout le moins, de fixer des critères éthiques discriminants par rapport à ces placements. Cet argent est issu de la fraude.

Comme je vous l'ai dit à l'époque, pour moi, l'organe central est un organe tout à fait utile pour toucher au portefeuille des délinquants; encore faut-il que l'argent saisi serve à des choses utiles et non à de la spéculation, par exemple sur la dette de pays comme l'Irlande, la Grèce ou, demain, la Belgique.

19.06 Carl Devlies, secrétaire d'État: Monsieur Gilkinet, je prends acte de votre question. Je la transmettrai au ministre avec un avis favorable.

De beslissing van de regering om die storting te laten uitvoeren heeft 1 miljoen euro gekost.

Ik stond van in het begin sceptisch tegenover de manier waarop in beslag genomen of verbeurd-verklaarde bedragen beheerd worden, en uw antwoord heeft mij geenszins gerustgesteld.

In 2008 antwoordde u mij dat men bezig was orde op zaken te stellen. Twee jaar later is het resultaat niet erg positief.

19.04 Staatssecretaris Carl Devlies: Er is een procedure aan de gang, en ik kan u dus geen details geven – dat is delicaat.

19.05 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen!): De overheid moet het voorbeeld geven met zijn beleggingsbeleid.

Als ik het goed begrepen heb, wordt er een nieuwe overheidsopdracht uitgeschreven. Ik zou u willen vragen discriminerende ethische criteria te bepalen voor die beleggingen. Dat is fraudegeld.

Het in beslag genomen geld moet nuttig besteed worden, niet aan speculatie.

19.06 Staatssecretaris Carl Devlies: Ik zal uw voorstel aan de minister bezorgen.

19.07 **Georges Gilkinet** (Ecolo-Groen!): Je vous en remercie et je ne manquerai pas de l'interroger à nouveau.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

20 **Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van Justitie over "het niet-vervolgen van internationale piraten door de Belgische justitie" (nr. 1402)**

20 **Question de M. Peter Logghe au ministre de la Justice sur "l'absence de poursuites contre des pirates internationaux par la justice belge" (n° 1402)**

20.01 **Peter Logghe** (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, het nadeel van mondelinge vragen is dat men soms de actualiteit achterna loopt, maar de beslissing van het federaal parket in deze zaak was toch moeilijk te snappen.

Zeven door het Belgisch leger gevangengenomen Somalische piraten worden niet vervolgd, althans niet door het Belgische gerecht, toch niet op het moment dat ik de vraag opgesteld heb, omdat het dossier te licht weegt. Dat was ook de letterlijke omschrijving in de pers. Er was nog geen gewapende actie gevolgd, maar zij werden wel betrapt toen zij hun wapens overboord gooiden. Ik vond de seponering een belangrijk signaal van het parket.

Ondertussen zijn wij wel een week verder en is er van alles gebeurd. Ik vernam dat een van de piraten toch zou worden vervolgd. Misschien zult u antwoorden dat u in het licht van het geheim van het onderzoek niet veel kunt zeggen, maar ik zou toch graag willen weten of de minister het eens was met de beslissing van het parket om niet te vervolgen. Op basis van welke afwegingen beslist men dat het dossier te licht weegt?

Het is merkwaardig dat een dossier dat te licht werd bevonden voor vervolging door een land als Kenia dan wel zwaar genoeg wordt bevonden om te vervolgen. Kenia is namelijk ook niet onmiddellijk een land waarmee de betrokken piraten banden hebben. Ik zou graag willen weten waarom wij niet en Kenia wel zou vervolgen.

De fundamentele vraag is waarom het dossier te licht is. De marine heeft die mannen opgepakt, conform de nieuwe Belgische wet op de piraterij. Als simpele burger vraag ik mij dan af of het helpt om mogelijke daders op te pakken, conform een nieuwe wetgeving, als daarop geen vervolging volgt. Welk signaal geeft men daarmee aan de mensen? Is het met name voldoende dat de piraten hun wapens overboord gooien om in de straffeloosheid te belanden? Op welke basis vond het parket het niet nodig om te vervolgen? Wat is ondertussen de stand van zaken in het dossier?

20.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: De minister heeft het federaal parket hierover ondervraagd. De volgende inlichtingen werden meegedeeld.

De feiten vallen onder de wet van 30 december 2009 betreffende de strijd tegen piraterij op zee en de wet van 30 december 2009 betreffende de strijd tegen piraterij op zee en tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek. Beide wetten moeten samen worden gelezen. Zij traden in werking op 14 januari 2010. De nieuwe wet vestigt een

20.01 **Peter Logghe** (VB): Sept pirates somaliens qui avaient été interceptés par l'armée belge ne seront pas poursuivis, du moins pas par la Justice belge, leur dossier contenant trop peu d'éléments à charge.

Le ministre soutenait-il la décision du parquet de n'entamer aucune procédure judiciaire à leur égard? Quel signal les autorités belges donnent-elles en l'occurrence? Les pirates n'ont-ils qu'à jeter leurs armes par-dessus bord pour bénéficier de l'impunité? Sur quelle base légale le parquet a-t-il fondé sa décision de non-poursuite? Quel est l'état d'avancement de ce dossier?

20.02 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Les faits ressortissent à la loi du 30 décembre 2009 relative à la lutte contre la piraterie maritime et à la loi du 30 décembre 2009 relative à la lutte contre la piraterie maritime et modifiant le Code judiciaire. Les deux lois sont entrées en vigueur le 14 janvier

nieuwe extraterritoriale rechtsmacht. De federale procureur is bevoegd voor feiten gepleegd buiten het grondgebied van het Rijk en gepleegd tegen een Belgisch schip of wanneer de verdachten door Belgische militairen werden aangehouden. De verdachte dient niet voorafgaandelijk aan de vervolgingen te worden aangetroffen in het Rijk. De wet bepaalt, naar analogie van artikel 28quater van het Wetboek van strafvordering dat geldt voor de procureur des Konings voor wat betreft de misdrijven gepleegd op Belgisch grondgebied, dat de federale procureur oordeelt over de opportuniteit van de vervolging, rekening houdend met de concrete omstandigheden van de zaak.

De federale procureur beslist dus zelf of hij de strafvordering uitoefent, dan wel of een andere staat beter geplaatst is om dit te doen. Zo kan hij beslissen dat de zaak in het belang van een goede rechtsbedeling en met eerbiediging van internationale verplichtingen beter aanhangig zou worden gemaakt, hetzij bij het rechtscollege van de vlaggenstaat van het schip waartegen de feiten zijn gepleegd, hetzij bij het rechtscollege van de staat waarvan de dader een onderdaan is, hetzij bij het rechtscollege van de staat van de plaats waar de dader kan worden gevonden, hetzij bij het rechtscollege van een derde staat zodra de voorwaarden van deze overdracht met deze staat zijn vastgesteld op een wijze die in overeenstemming is met het toepasselijk internationaal recht. Kijk naar het akkoord op 23 maart 2009 gesloten tussen de Europese Unie en Kenia in het kader van de operatie Atalanta. Volgens de wet moet dit rechtscollege in al deze hypothesen de kenmerken van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en billijkheid vertonen.

De federale procureur deelt de minister mee dat hij zich bij zijn beslissing onder meer laat leiden door de al dan niet aanwezigheid van een Belgisch belang. Daaronder verstaat hij:

- een Belgisch schip of een schip onder Belgische vlag dat het voorwerp uitmaakt van de daad van piraterij;
- of een Belgisch militair die deel uitmaakt van een Belgisch oorlogsschip of een Belgisch militair beschermingsteam aan boord van een burgerschip wordt naar aanleiding van de daad van piraterij gedood of ernstig gewond of zeer ernstig bedreigd, bijvoorbeeld door het gericht veelvuldig vuren door de piraten op deze militairen of het afvuren van een raket door de piraten naar deze militairen. Een negatief voorbeeld is het vuren in de lucht of het niet gericht of niet veelvuldig vuren door de piraten naar deze militairen;
- of een Belgisch oorlogsschip wordt ernstig beschadigd naar aanleiding van de daad van piraterij;
- of een Belgische onderdaan wordt gedood of ernstig gewond naar aanleiding van de daad van piraterij.

Geen enkele van de vermelde criteria was in deze zaak vervuld.

Ten tweede, deze criteria werden trouwens door de federale procureur aan het College van procureurs-generaal voorgelegd en door het college op 22 juni 2010 gevalideerd. Deze criteria werden eveneens aan de militaire overheden en aan de commandant van het Belgische fregat Louise-Marie gecommuniceerd.

Samengevat: het dossier weegt niet licht, althans niet in de zin zoals begrepen door het achtbare lid. Wel heeft de federale procureur die oordeelt over de opportuniteit van de vervolgingen, de zaak getoetst

2010.

La nouvelle loi établit une nouvelle compétence extraterritoriale. Le procureur fédéral est compétent pour des faits commis en dehors du territoire du Royaume, contre un navire belge ou lorsque les suspects ont été arrêtés par des militaires belges. Le suspect ne doit pas être intercepté sur le territoire du Royaume préalablement aux poursuites. La loi stipule que le procureur fédéral juge de l'opportunité des poursuites.

Le procureur du Roi décide s'il exerce l'action publique ou si un autre État s'en charge. Il peut ainsi décider que le dossier doit de préférence être examiné par la juridiction de l'État du navire, de l'État dont l'auteur est un ressortissant, de l'État du lieu où l'auteur a été intercepté ou d'un État tiers.

Le 23 mars 2009, un accord a été conclu en la matière entre l'Union européenne et le Kenya dans le cadre de l'opération Atalante. En vertu de la loi, la juridiction doit toujours répondre à des critères d'indépendance, d'impartialité et d'équité.

Le procureur fédéral informe le ministre qu'il fonde sa décision sur l'implication d'un intérêt belge dans l'affaire. Par intérêt belge, il entend un navire belge ou un navire battant pavillon belge qui fait l'objet de l'acte de piraterie, ou un ressortissant belge qui à la suite de l'acte de piraterie est tué, grièvement blessé ou sérieusement menacé. Aucun des critères mentionnés n'était rempli dans cette affaire.

Ces critères ont été soumis au Collège des procureurs généraux par le procureur fédéral et ont été validés le 22 juin 2010. Ils ont également été communiqués aux autorités militaires ainsi qu'au commandant de la frégate belge Louise-Marie.

aan een aantal vooraf vastgelegde en door het College van procureurs-generaal gevalideerde criteria, waarop hij heeft kunnen vaststellen dat er geen Belgische belangen zijn geschaad. Hij heeft vervolgens gebruik gemaakt van de keuzemogelijkheden die de wet hem uitdrukkelijk biedt om te besluiten dat de zeven piraten niet zouden worden vervolgd in ons land.

Bovendien werden de piraten opgepakt in de Keniaanse territoriale wateren. Kenia heeft zich steeds bereid getoond piraten te vervolgen en heeft ondertussen op vraag van onze ambassadeur in Nairobi dan ook bevestigd de zeven piraten, opgepakt door de Louise-Marie, te willen vervolgen, zoals ook blijkt uit het perscommuniqué van Buitenlandse Zaken van 2 december 2010. "Somalische piraten kunnen naar Kenia", was de titel van het perscommuniqué. Deze samenwerking heeft tot gevolg dat de effectiviteit en het afschrikkingseffect van de aanwezigheid van onze marinecomponent in die regio nog wordt versterkt.

In deze context en gelet op het hoogst uitzonderlijke karakter van de toepassing van het positief injunctierecht dat de minister van Justitie wordt toegekend door artikel 274 van het Wetboek van strafvordering en waarmee de minister het parket zou kunnen bevelen de opgepakte piraten te vervolgen, leek het de minister ongepast en onnodig dit recht uit te oefenen.

Inmiddels is trouwens uit het verder onderzoek, dat kon gevoerd worden dankzij de onderschepping van de van piraterij verdachte personen door de Louise-Marie, gebleken dat een van hen ook betrokken zou zijn geweest bij de kaping van het Belgisch schip Pompei in april-juni 2009. Zijn foto werd door drie destijds opvarenden van de Pompei herkend als zijnde een van de piraten.

De onderzoeksrechter te Brugge belast met het gerechtelijk onderzoek naar deze feiten heeft de betrokkene op 2 december 2010 onder voorlopig aanhoudingsbevel geplaatst. Het nodige wordt thans in het werk gesteld om hem zo snel mogelijk naar België over te brengen.

De federale procureur heeft na de aanhouding van deze persoon aan de commandant van het Belgische fregat Louise-Marie op 2 december 2010 laten weten dat enkel deze persoon, gelet op de gewijzigde omstandigheden, ook in België vervolgd zal worden voor de feiten van 29 november 2010.

De overige zes zullen zoals eerder aangegeven door Kenia worden vervolgd.

Le dossier n'est pas léger. Cependant, après avoir évalué ce dernier à l'aune de plusieurs critères préalablement fixés et validés par le Collège des procureurs généraux, le procureur fédéral a constaté qu'aucun intérêt belge n'avait été endommagé. Il a ensuite décidé que les sept pirates ne seraient pas poursuivis dans notre pays. Par ailleurs, les pirates ont été arrêtés sur les eaux territoriales kenyanes, or le Kenya s'est toujours montré disposé à engager des poursuites à l'encontre des pirates. Ces éléments ont également été exposés dans le communiqué de presse diffusé le 2 décembre 2010 par le département des Affaires étrangères.

Le ministre a estimé qu'il était inopportun et inutile d'exercer son droit d'injonction positive pour ordonner au parquet d'engager des poursuites à l'encontre des pirates.

Dans l'intervalle, il est apparu que l'un d'entre eux aurait également été impliqué dans le détournement du navire belge Pompei en avril-juin 2009. Sa photo a en effet été reconnue par trois marins du Pompei.

Le juge d'instruction à Bruges a placé cet homme sous mandat d'arrêt provisoire le 2 décembre 2010, l'objectif étant de le transférer en Belgique dans les meilleurs délais.

Le procureur fédéral a fait savoir au commandant du Louise-Marie que des poursuites seront également engagées contre ce détenu en Belgique pour les faits datant du 29 novembre 2010. Les six autres pirates seront poursuivis par le Kenya.

20.03 Peter Logghe (VB): Ik wil de staatssecretaris bedanken voor zijn uitgebreid antwoord, mevrouw de voorzitter. Al goed, mijnheer de staatssecretaris, dat er een overeenkomst met Kenia bestaat, zodat die zeven mensen werden aangehouden. Daardoor kunnen wij ook

20.03 Peter Logghe (VB): Il est positif qu'il existe un accord avec le Kenya et que ces sept personnes aient pu être arrêtées.

die zevende persoon, die ondertussen ontmaskerd is als een van de kapers van het Belgische schip De Pompei, naar België overbrengen om te worden berecht en hier zijn straf uit te zitten. Het kan ook dat hij zijn straf in Kenia zal uitzitten, maar dat zal wel duidelijk worden in de loop van de procedure.

Grâce à cet accord, nous pourrions transférer ce septième détenu, qui s'est révélé être un des pirates du Pompei, en Belgique pour le traduire en justice en le faire purger sa peine ici. Il est bien évidemment possible qu'il purge sa peine au Kenya.

20.04 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Dat zal ook afhangen van het verdrag tussen België en Kenia.

20.04 **Carl Devlies**, secrétaire d'État: Cela dépendra des termes du traité entre la Belgique et le Kenya.

20.05 **Peter Logghe** (VB): Ik dank u in elk geval voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Ik dank de staatssecretaris om voor de tweede keer in plaats van de minister te komen antwoorden. Ik merk wel aan de reactie van de commissieleden dat zij liever zouden hebben dat de minister zelf naar hier komt. U kunt daar niet aan doen. Ik zal deze boodschap aan de minister zelf bezorgen.

La **présidente**: Je remercie le secrétaire d'État d'avoir bien voulu répondre, pour la deuxième fois déjà, au nom du ministre de la Justice. La réaction des commissaires m'apprend qu'ils préféreraient la présence du ministre lui-même. Je lui transmettrai ce message.

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.17 uur.
La réunion publique de commission est levée à 17.17 heures.*